

การสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปีพุทธศักราช 2550-2556

วิทยานิพนธ์
ของ
วัชญา อ่อนนางใย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา

กรกฎาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปีพุทธศักราช 2550-2556

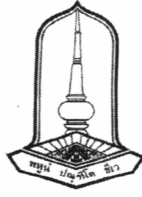
วิทยานิพนธ์
ของ
วิชญา อ่อนนางใย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา

กรกฎาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางวัชญา อ่อนนางโย
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รศ.ดร.พิศมัย ศรีอำไพ)

ประธานกรรมการ

(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

(อาจารย์ ดร.อมร มะลาศรี)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

(ผศ.ดร.อรนุช ศรีสะอาด)

กรรมการ

(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

(ผศ.ดร.ไพศาล วรคำ)

กรรมการ

(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(ผศ.ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(ศ.ดร.ประดิษฐ์ เทอดทูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยงบประมาณเงินรายได้
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประกาศขอบคุณการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาและช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.อมร มะลาศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ อย่างดีมาโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อย ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ ในการทำงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง ในความกรุณา ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย ศรีอำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนุช ศรีสะอาด อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยรู้ถึง คุณค่าของงานวิจัยที่จะนำไปพัฒนาการทำงานให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา และวิจัย และอาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ นื่องเฉลิม รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ประจำ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคามที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่สนับสนุนงบประมาณในการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา ตลอดจนคณาจารย์ บุคลากร สายสนับสนุนทุกท่านในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็น ประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่นำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และที่ได้นำมาใช้อ้างอิงใน งานวิจัยครั้งนี้ทุกท่าน

ขอขอบคุณนิสิต สาขาการวิจัยการศึกษา รุ่น พ.23 คณะศึกษาศาสตร์ และบุคลากรสังกัดกอง ส่งเสริมการวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และคอยให้กำลังใจในการทำวิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมี ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตเวทิตาแต่ บิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มี พระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จเท่าทุกวันนี้

วิชญา อ่อนนางใย

ชื่อเรื่อง	การสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วง ปีพุทธศักราช 2550-2556
ผู้วิจัย	นางวิชญา อ่อนนางไย
กรรมการควบคุม ปริญญา	รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และอาจารย์ ดร.อมร มะลาศรี กศ.ม. สาขาวิชา การวิจัยการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์
หลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ.2550-2556 จำนวน 457 เรื่อง เครื่องมือ
ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกข้อมูลวิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดย
ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา และการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในสาขา
ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) และทำงานในโรงเรียน มีตำแหน่งหน้าที่เป็นครูมากที่สุด ทั้งนี้ผู้ทำวิทยานิพนธ์
ส่วนใหญ่เลือกทำการวิจัยเชิงบรรยาย โดยจำแนกเป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มากที่สุด และเนื้อหาสาระ
การวิจัยใช้การวิเคราะห์หรือเทคนิคต่างๆ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมากที่สุด ส่วนการตั้ง
สมมุติฐานส่วนใหญ่เป็นแบบไม่มีทิศทาง การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีเก็บจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด โดย
กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามากที่สุด คือ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา การเลือกกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือก
โดยอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการแบบหลายขั้นตอนมากที่สุด และในส่วนที่เป็นการวิจัยเชิงทดลองใช้
แบบแผนการทดลองจริง โดยใช้รูปแบบ Pretest-Posttest Control Group Design มากที่สุด วิธีการ
เก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการเก็บรวบรวมโดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมด้วยตนเองมากที่สุด เครื่องมือใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ผู้ทำวิทยานิพนธ์เลือกใช้เพียง 1-2 ชนิด โดยเลือกใช้แบบสอบถามชนิด
แบบวัดหรือมาตรวัดมากที่สุด การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการหาความ
เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง ด้วยวิธี IOC มากที่สุด ส่วนการหาความ
ยากใช้วิธีคำนวณจากสูตรอย่างง่ายมากที่สุด และการหาค่าอำนาจจำแนกใช้วิธีหาสหสัมพันธ์แบบเพียร์
สันมากที่สุด ด้านการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือใช้วิธีของครอนบาค (α -Coefficient) มากที่สุด ส่วน
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติสรุปอ้างอิงมากที่สุด รองลงมา คือ สถิติภาคบรรยาย และน้อย
ที่สุด คือ การวิเคราะห์เนื้อหา ทั้งนี้สถิติภาคบรรยายที่นำมาใช้มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ส่วนสถิติสรุปอ้างอิงใช้สถิติพาราเมตริกมากกว่าสถิตินั้นพาราเมตริก โดยสถิติพาราเมตริกที่ใช้
มากที่สุด คือ สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ส่วนสถิตินั้นพาราเมตริกเป็นสถิติที่ใช้น้อยมาก
โดยเลือกใช้การวิเคราะห์แบบ The Wilcoxon Signed Rank Test มากที่สุด ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่
ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย และ
อภิปรายผลโดยใช้ทั้งงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากที่สุด

Title A Synthesis of Master's Degree Theses in Education Majoring Educational Research and Educational Research and Evaluation at Mahasarakham University Published During 2007- 2013

AUTHOR Mrs. Watchaya Onnangyai

ADVISORS Prof. Dr.Boonchom Srisa-ard and Dr.Amorn Malasri

DEGREE M.Ed. **MAJOR** Educational Research

UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2015

ABSTRACT

The purpose of this research was to explore and synthesize 457 master's degree theses in Education Majoring Educational Research and Educational Research and Evaluation at Mahasarakham University Published During 2007- 2013 to illustrate the trend of educational research in the future. Research instruments were data collection forms. The collected data were analyzed by content analysis using frequency and percentage.

The results indicated that most thesis authors graduated Bachelor of Education (B. Ed.) and worked at schools as teachers. Most thesis authors conducted descriptive research. Correlation Research was mostly found. Analysis or techniques to investigate correlational relationship between variables were the most frequently employed method. Unidirectional hypotheses were mostly found. Data was mostly collected from the sample. Secondary students were the most frequently selected sample. Multi-stage Random Sampling was the most frequently used sampling method. True-Experimental Design was the most frequently used in experimental research using Pretest-Posttest Control Group Design. The thesis authors collected data by themselves with only 1-2 research instruments. Questionnaires or scales were mostly employed. Content validity of research instruments was identified by experts using IOC. Pearson's Correlation was applied to identify difficulty and discrimination of research instruments. Reliability of research instrument was conducted via α -Coefficient. The most frequently used Statistics used for data analysis were inferential statistics and descriptive statistics respectively while content analysis was rarely used. The most frequently used descriptive statistics were mean and standard deviation. Parametric statistics was the most frequently used statistics when compared to nonparametric statistics. Correlation analysis was the most frequently used method while Wilcoxon Signed Rank Test was rarely used. Most theses applied computer application to analyze data and results were correlated to hypotheses or research objectives. Discussion was expressed through related concepts and literature.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 4
	ความสำคัญของการวิจัย 4
	ขอบเขตของการวิจัย 5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย 5
	นิยามศัพท์เฉพาะ 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 11
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย 11
	สาระสำคัญและความรู้เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ 26
	สาระสำคัญและความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา 28
	สาระสำคัญและความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย 32
	สาระเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา 60
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 69
	งานวิจัยในประเทศ 69
	งานวิจัยต่างประเทศ 74
3	วิธีดำเนินการวิจัย 77
	ประชากร 77
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 77
	การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ 77
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 79
	การวิเคราะห์ข้อมูล 80
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 80
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 81
	ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 81
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 82
	ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย 82
	ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์ 82
	ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาการวิจัย 85

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	102
ความมุ่งหมายของการวิจัย	102
สรุปผล	102
อภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ	111
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	118
ภาคผนวก ก รายชื่อวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย	
การศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์	
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	119
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	178
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ใน	
การทำวิทยานิพนธ์	186
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์	190
ประวัติย่อของผู้วิจัย	192

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	โครงสร้างหลักสูตรสาขาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	63
2	โครงสร้างหลักสูตรสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	67
3	จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามปีที่พิมพ์เผยแพร่	82
4	จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้ทำ วิทยานิพนธ์	82
5	จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ของผู้ทำวิทยานิพนธ์	83
6	จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ทำวิทยานิพนธ์	84
7	จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามประเภทการวิจัย	85
8	จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามการตั้งสมมุติฐานการวิจัย	86
9	จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามเนื้อหาสาระที่วิจัย	87
10	จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา	88
11	จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษา	89
12	จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย	90
13	จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	90

14 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามแบบแผนการทดลอง	91
15 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	92
16 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและ วิธีการสร้างเครื่องมือ	93
17 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม จำแนกตามการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล	94
18 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำแนกตามสถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล	98
19 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำแนกตามการสรุป ผลการวิจัย	101
20 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำแนกตามการ อภิปรายผล	101

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โครงสร้างองค์กร	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันทางการศึกษาสถาบันหนึ่งที่สังคมได้มอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อก่อให้เกิดความงอกงามทางด้านปัญญา คุณธรรมแก่บุคคลและสังคม การศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นในประเทศไทยถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของชาติ ในการพัฒนาตนเองและสังคมดังจะเห็นได้จากความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่ระบุว่าการศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องกันตลอดชีวิตเพื่อมุ่งสร้างเสริมคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิต และทำประโยชน์แก่สังคม และได้ระบุเป้าหมายของการพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไว้อย่างชัดเจนว่า “การศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญา และความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการมุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศและมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อสามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ” (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์. 2536 : 2)

การวิจัยเป็นเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษา เพราะวิทยาการต่างๆ ในสังคมโลกาภิวัตน์ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วตามสภาวะของการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีต่างๆ ที่มนุษย์ได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมาในทุกๆ ด้าน การที่มนุษย์จะศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ใดๆ ก็ตามย่อมต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะในการพัฒนาการศึกษานั้น ในทุกๆ ประเทศทั่วโลกต่างให้ความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา และพยายามให้ครูเป็นนักวิจัย การปรับบทบาทของการวิจัยให้เป็นกิจกรรมสำคัญที่เสริมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัย รวมทั้งมีการพัฒนาผลงานทางวิชาการบนพื้นฐานของการวิจัยอย่างต่อเนื่อง (บัญชา อึ้งสกุล. 2539 : 7) ดังนั้นความรู้ความสามารถในการทำวิจัย จึงเป็นเรื่องสำคัญทั้งในเรื่องของการแสวงหาหรือสร้างความรู้ใหม่ และการพัฒนางานสถาบันที่ผลิตบัณฑิตในระดับต่างๆ จึงมีหน้าที่ปลูกฝังความเป็นผู้มีจิตสืบค้น(Inquiring Mind) ในวิชาการของตน หรือที่เรียกว่า มีจิตใฝ่รู้ (Research Mind) ให้กับผู้เรียน (วลัยพร ศรีเชียงราย. 2542 : 5)

การวิจัยการศึกษา ถือได้ว่าเป็นอีกสาขาวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างยิ่งเพราะการวิจัยนอกจากจะช่วยให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการจัดการศึกษาทำให้ได้พบความจริงแล้วยังช่วยให้สามารถแก้ปัญหาปรับปรุงพัฒนาการศึกษาได้เป็นอย่างดี ส่วนการประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญช่วยให้ทราบผลการดำเนินการได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการในการจัดการศึกษาหัวใจสำคัญ คือ คุณภาพการศึกษาทุกองค์การจะต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาหรือสร้างความมั่นใจให้กับทุกฝ่ายว่าได้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน ซึ่งกลไกสำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ กิจกรรมการประเมินผลการวิจัยและการประเมินผลการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้การปฏิรูปการศึกษาสำเร็จ ลุล่วงตามต้องการ

การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถ มุ่งเน้นที่จะให้ผู้ศึกษาเกิดความรู้ในเชิงวิชาการอย่างลึกซึ้ง ด้วยวิถีทางแห่งปัญญาหรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นิสิตนักศึกษาต้องแสวงหาความรู้ใหม่ๆ จากแหล่งความรู้อื่นๆ นอกเหนือจากตำรา และจะต้องรู้จักคิดอย่างมีหลักการและเหตุผล ทำการวิจัยเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องที่ตนสนใจใคร่ที่จะรู้ เพื่อจะได้คำตอบและไขข้อข้องใจต่างๆ ได้ ด้วยเหตุนี้ นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จึงต้องทำการวิจัยในลักษณะที่เรียกว่าวิทยานิพนธ์ หรือ ปริญญานิพนธ์ ซึ่งถือได้ว่าวิทยานิพนธ์เป็นเอกสารวิชาการที่มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้จะเป็นเอกสารรายงานผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยของนิสิตนักศึกษาแล้ว ยังเป็นเอกสารอ้างอิงทางวิชาการที่ก่อให้เกิดความงอกงามและพัฒนาทางด้านวิชาการอย่างไม่หยุดยั้ง และยังสะท้อนถึงคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการของนิสิต นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และสถาบันการศึกษานั้นๆ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 8)

ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นหน่วยงานทางการศึกษาแห่งหนึ่ง มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านการวิจัยการศึกษาให้แก่บุคลากร ครู ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาทุกฝ่ายอันเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาทางการวิจัยทางการศึกษาของประเทศ โดยเริ่มจัดการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2540 และได้ทำการปรับปรุงหลักสูตร ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2547 ซึ่งได้ใช้หลักสูตรนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2551 และปรับปรุงหลักสูตร ครั้งที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2552 ซึ่งใช้หลักสูตรปรับปรุงนี้จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2553 และจากการประเมินผลหลักสูตรพบว่า หลักสูตรบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติการบริหารและจัดการศึกษา รวมถึงการดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรเดิมยังประสบปัญหาบางประการ ทำให้การจัดประสบการณ์เรียนรู้ไม่ราบรื่นเท่าที่ควร ผู้เรียนบางส่วนยังประสบปัญหาในการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวิจัย นอกจากนี้ เนื่องจากข้อบังคับเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตที่จบการศึกษาต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานเทียบเท่าสากล และเพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ภาควิชาจึงตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวการปฏิบัติการบริหารและจัดการศึกษา จึงนำมาสู่การปรับหลักสูตรการศึกษาค้นคว้าวิจัย ในปี พ.ศ. 2554 โดยเปลี่ยนชื่อสาขาไปเป็น สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย เหมาะสมกับนโยบายการปฏิบัติการศึกษาในช่วงทศวรรษใหม่ และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

จากการสำรวจงานวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2556 พบว่า วิทยานิพนธ์เหล่านี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นความพยายามของนิสิตนักศึกษาที่จะทำให้ได้งานที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา รวมทั้งเป็นการหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการศึกษาด้วย ดังนั้นงานวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คงจะได้ค้นพบสิ่งต่างๆ ที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษามากพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การบริหารงาน และอื่นๆ ซึ่งงานวิทยานิพนธ์เหล่านี้อาจเกิดงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาในปัญหาเดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการวิจัย ผลการวิจัยจึงมีทั้งสอดคล้องหรือขัดแย้งกัน บางครั้งอาจพบว่าวิธีการแก้ไขปัญหาก็เคยใช้ได้ผลกับกลุ่มตัวอย่างหนึ่งอาจจะไม่ได้ผลกับกลุ่มตัวอย่างอีกลักษณะหนึ่ง ทำให้ต้องมีการคิดค้นวิธีการใหม่ และทำให้ผู้วิจัยที่ต้องการทำวิจัยสืบเนื่องหรือ

นำผลการวิจัยไปใช้ไม่สามารถหาข้อยุติได้ เนื่องจากข้อค้นพบในงานวิทยานิพนธ์เหล่านี้ยังมีความกระจัดกระจาย ทั้งในด้านลักษณะ เนื้อหา และตัวแปรต่างๆ ในการวิจัย ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความไม่สะดวกในการนำข้อค้นพบจากงานวิทยานิพนธ์เหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนางานและการศึกษา และการมีวิทยานิพนธ์จำนวนมากอาจก่อให้เกิดปัญหาบางประการตามมา เช่น การมีงานวิจัยจำนวนมากแต่ไม่ได้นำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ถือว่าสูญเปล่าทางการลงทุนทั้งด้านเวลาและสติปัญญาของผู้ทำการวิจัย และปัญหาอีกประการหนึ่งคือ การมีงานวิจัยจำนวนมากอาจก่อให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในเรื่องของการวิจัยได้ง่าย เพราะผู้วิจัยต่างแหล่งกัน หรือต่างเวลากันอาจมีความสนใจในการทำวิจัยเรื่องเดียวกัน หรือเรื่องที่คล้ายคลึงกันมากในเวลาที่ไม่ต่างกันมากนัก หรือด้วยเหตุผลที่ไม่สมควรที่จะต้องกระทำการวิจัยซ้ำซ้อนเพราะผู้ทำวิจัยไม่ทราบว่าได้มีผู้ใดได้ทำการวิจัยเรื่องทำนองดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ เพราะขาดแหล่งค้นคว้าที่ครอบคลุมงานวิจัยของผู้อื่นในวงกว้าง (สุพัฒน์ สุขมลสันต์. 2535 : 54)

แม้ว่าการนำเอาข้อค้นพบจากการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานจะมีอยู่หลายวิธี เช่น การจัดประชุมแบบซิมโปเซียม (Symposium) เพื่อเสนองานวิจัยให้แก่ผู้ที่สนใจเข้ารับฟัง หรือการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และประชุมสัมมนาเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์งานวิจัยเพื่อหาแนวทางนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการจัดพิมพ์บทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ ซึ่งมักจะกระทำในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันที่ทำการค้นคว้าวิจัย เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น แต่วิธีการเหล่านี้มักจะต้องเสียเวลา ค่าใช้จ่าย และใช้คนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งในบางครั้งยังไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายในการนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการพัฒนาศาสตร์ในสาขานั้นๆ ด้วย

ดังนั้น การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการสรุปรวมรายงานการวิจัย และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยในแต่ละเรื่อง เพราะการวิจัยไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชาชีพใด จำเป็นต้องมีการทบทวนข้อค้นพบหลักการและทฤษฎีที่มีอยู่แล้วก่อนที่จะมีการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการศึกษาและเพื่อนำข้อบกพร่องของงานวิจัยที่มีอยู่แล้วมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ถูกต้องแม่นยำมากขึ้นในกระบวนการวิจัยจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาและสังเคราะห์รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง (วรณิ อริยสินสมบุรณ์. 2544) ซึ่งการดำเนินงานในลักษณะนี้ ศรีสุดา ปรงหอม (2545 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาค้นคว้าถึงวิวัฒนาการในเรื่องที่จะทำการวิจัยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการรวบรวมและวิเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านมาในอดีต เพราะการวิเคราะห์งานวิจัยจะทำให้ทราบภาพรวมของงานวิจัยอย่างชัดเจนว่า ได้มีผู้ศึกษาวิจัยในเรื่องอะไรมาแล้วบ้าง มีความสอดคล้องกันในระดับใดและมีประเด็นใดบ้างที่ยังไม่ได้ทำการศึกษา ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจอย่างต่อเนื่องของข้อสรุปต่างๆ ผลที่ได้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยในปัจจุบันและในอนาคตได้ รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงถึงวิวัฒนาการในแง่มุมต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิเคราะห์นั้น เช่น ประเภทการวิจัย ประเภทของเนื้อหาที่วิจัย ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยรวมทั้งเป็นแนวทางหรือสารสนเทศต่างๆ ในการทำวิจัยต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา สังกัดกองส่งเสริมการวิจัยและบริการวิชาการ จึงสนใจและตั้งใจที่จะศึกษา โดยการสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2556 ทั้งหมด เนื่องจาก พบว่านิสิตสาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ได้ผลิตผล งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ออกมาเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่ผู้ใดได้ทำการสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของ วิทยานิพนธ์ของนิสิตสาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา อย่างลึกซึ้งมาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหมายที่จะทำการสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของนิสิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อ นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา พร้อมกับเป็นการสรุปและรวบรวมบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชา การวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นข้อมูลสำหรับการจัดการศึกษา ให้ การแนะแนว และกำหนดแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้แก่นิสิตรุ่นน้อง ให้มีความเหมาะสมและ กว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาต่อไป เช่น หน่วยงานที่ทำหน้าที่สนับสนุน การผลิตผลงานวิจัยก็จะได้นำเอาแนวโน้มทิศทางการวิจัยไปวางแผนในการให้การสนับสนุนงานวิจัยตาม ความต้องการในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาและสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2556

ความสำคัญของการวิจัย

ได้ข้อมูลสารสนเทศด้านการวิจัยเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา และทราบทิศทางการทำ วิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2556 รวมทั้งได้ ข้อสรุปของเนื้อหาและวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษาที่จำแนกเป็นกลุ่มหรือประเภทที่ชัดเจน สามารถ นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และบริหารจัดการหลักสูตร โดยเป็นประโยชน์ต่อ อาจารย์ผู้สอนที่จะนำไปเป็นข้อมูลในการให้การแนะแนวและกำหนดแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ ให้แก่นิสิตนักศึกษาให้มีความเหมาะสมและกว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษาและผู้ที่ต้องการแนวทางในการต่อยอดความรู้ด้านการทำวิจัยทางการศึกษา เนื่องจาก ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมสามารถนำมาเป็นแนวทางการทำวิจัยและสามารถนำมาพิจารณาหัวข้อการ ทำวิทยานิพนธ์ในอนาคต และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยรูปเล่มรายงานการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล การศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ถึง เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2556 จำนวน 457 เรื่อง ซึ่งสืบค้นจากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์และงานวิจัย ของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์วิธีวิทยาการการวิจัยโดยใช้การ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใน 16 ด้าน ได้แก่ ลักษณะของงานวิจัย ลักษณะของผู้ทำ วิทยานิพนธ์ ประเภทของการวิจัย ประเภทของเนื้อหาสาระการวิจัย การตั้งสมมุติฐานการวิจัย ลักษณะ ของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย ประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ระดับการศึกษาที่ ทำการวิจัย วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แผนแบบการทดลอง การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล การหาคุณภาพเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย และการอภิปราย ผลการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและขั้นตอนของการวิเคราะห์งานวิจัยด้วยเทคนิคการ วิเคราะห์เนื้อหาจากแนวคิดของ อุทุมพร จามรมาน (2531 : 13) และการสังเคราะห์งานวิจัยจาก แนวคิดของ นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2545 : 70-76) จากนั้นนำมาสรุปเป็นกรอบ แนวคิดของการวิจัย ได้ 16 ด้าน ดังนี้

1. ลักษณะของงานวิจัย
2. ลักษณะของผู้ทำวิทยานิพนธ์
3. ประเภทการวิจัย
4. ประเภทเนื้อหาสาระการวิจัย
5. การตั้งสมมุติฐานการวิจัย
6. ลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย
7. ประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
8. ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย
9. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
10. แผนแบบการทดลอง
11. การเก็บรวบรวมข้อมูล
12. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
13. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
14. การวิเคราะห์ข้อมูล
15. การสรุปผลการวิจัย
16. การอภิปรายผลการวิจัย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

วิทยานิพนธ์ หมายถึง รายงานผลการวิจัยหรือรายงานการศึกษาค้นคว้าของนิสิตนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งได้มาจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยและ เรียบเรียง แล้วนำเสนอผลจากการวิจัยตาม หัวข้อเรื่องที่ได้รับอนุมัติ เพื่อให้สำเร็จหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ในที่นี้หมายถึง รายงานผลการวิจัย ของนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2556 ซึ่งสืบค้นจาก ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์และงานวิจัย ของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การนำหน่วยย่อยๆหรือส่วนต่างๆ ของผลการวิจัยที่เป็น ข้อความรู้จากงานวิจัยหลายๆ เรื่องมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิง คุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาสรุปบรรยายเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน ในที่นี้ทำ การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2556 ทั้งหมด มาทำการสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัย เพื่อจัดหมวดหมู่และจำแนกเป็น ด้านๆ ได้แก่ ลักษณะของงานวิจัย ลักษณะของผู้วิจัย ประเภทของการวิจัย ประเภทเนื้อหาสาระ การวิจัย การตั้งสมมติฐานการวิจัย ลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย ประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่ม ตัวอย่าง ระดับการศึกษาที่ทำกรวิจัย วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แผนแบบการทดลอง การเก็บรวบรวม ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย แล้วสรุปเป็นข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากงานวิจัย ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหลัก

การวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง การจำแนกแยกแยะแจกแจงเนื้อหาสาระของข้อความหรือ เอกสาร ตามกรอบแนวคิดและเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น นำไปสู่ข้อเท็จจริงอย่างมีเหตุผล โดยผู้วิจัยไม่มีอคติ หรือความรู้สึกของตัวเองเข้าไปพัวพัน ในที่นี้ทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2556

ลักษณะของงานวิจัย หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยที่ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาค้นคว้าและเก็บ ข้อมูล ประกอบด้วยดังนี้

1. สาขาวิชาที่ศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงระหว่างที่ดำเนินการทำ วิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย ประกอบด้วย 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการ วิจัยและประเมินผลการศึกษา

2. ปีที่พิมพ์เผยแพร่ หมายถึง วิทยานิพนธ์ที่พิมพ์ออกมาเป็นเล่มมีการจัดไว้ให้ศึกษา ค้นคว้าในสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ลักษณะของผู้ทำวิทยานิพนธ์ หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานและประวัติของผู้รายงานผลการวิจัย ในช่วงระหว่างที่ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่ หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรีของผู้ทำวิทยานิพนธ์ ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ทำวิทยานิพนธ์ และสถานที่ทำงานของ ผู้ทำวิทยานิพนธ์

ประเภทการวิจัย หมายถึง ลักษณะของงานวิจัยที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาค้นคว้าตามแนวคิดของ Gay (1987) ที่จำแนกประเภทของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ และแนวคิดของ นิภา ศรีไพโรจน์ (2527 : 39) ที่จำแนกตามระเบียบวิธีวิจัย แล้วนำมาสรุปเป็นกรอบในการแบ่งประเภทการวิจัย ออกเป็นดังนี้

1. การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ หมายถึง การวิจัยเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่ผ่าน มาแล้วในอดีต โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบันทึกอดีตอย่างมีระบบ และมีความเป็นปรนัยจากการรวบรวม ประเมินผล ตรวจสอบ และวิเคราะห์เหตุการณ์เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงในอนาคตที่จะนำมาสรุปอย่างมีเหตุผล การวิจัยประเภทนี้ต้องอ้างอิงเอกสารและวัตถุโบราณที่มีเหลืออยู่ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วมักไม่ใช้สถิติ

2. การวิจัยเชิงบรรยายหรือพรรณนา หมายถึง การวิจัยเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงใน สภาพการณ์หรือภาวะการณ์ของสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร การวิจัยประเภทนี้มักจะทำ การสำรวจหรือหาความสัมพันธ์ต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องของความเชื่อ ความคิดเห็น และเจตคติ

2.1 การวิจัยเชิงสำรวจ หมายถึง การวิจัยที่ต้องการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้น เพื่อ หาข้อเท็จจริงต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นเท่านั้น ไม่มีการตั้งสมมติฐาน และไม่มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ข้อมูลในลักษณะตัวแปรที่แตกต่างกัน หรือเป็นการศึกษาข้อมูลตามสภาพปัจจุบันที่ปรากฏอยู่ เช่น การ สำรวจโรงเรียน การวิเคราะห์งาน การวิเคราะห์เอกสาร การสำรวจประชามติ เป็นต้น

2.2 การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ หมายถึง การวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เมื่อ รวบรวมข้อมูลและแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่ทำการศึกษากลับ ก็จะพยายามศึกษาหา ความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงนั้นๆ ซึ่งจะทำให้มีความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้นๆ มากขึ้น ลักษณะการวิจัยเชิงความสัมพันธ์ เช่น การวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆและการพยากรณ์

2.3 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบสาเหตุ หมายถึง การวิจัยเพื่อที่จะเปรียบเทียบความ แตกต่าง ความคล้ายคลึงกันระหว่างสภาพการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะทราบถึง องค์ประกอบหรือตัวแปรที่จะไปส่งเสริมหรือเกี่ยวกับสภาพการณ์หรือปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษา การ วิจัยชนิดนี้พยายามที่จะค้นคว้าหาความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปรต่างๆ ซึ่งกระทำโดย การศึกษาย้อนหลังของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว

2.4 การวิจัยเฉพาะกรณี หมายถึง การวิจัยที่ศึกษารายกรณีของกลุ่มตัวอย่างประเด็น ปัญหาต่างๆ ที่ต้องการศึกษาและค้นหาคำตอบโดยละเอียดในแต่ละด้านทุกแง่มุม เพื่อให้ทราบถึง สภาพปัญหาที่แท้จริง เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งเป็นการศึกษาจากสถานการณ์ จริงและเก็บข้อมูลที่เป็นจริง หลังจากที่ได้วิเคราะห์ความต่อเนื่อง ลำดับเหตุการณ์และความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นแล้ว นักวิจัยก็จะเขียนบรรยายลักษณะที่เป็นส่วนรวมของสิ่งที่ตน ทำการศึกษา

3. การวิจัยเชิงทดลอง หมายถึง เป็นการวิจัยที่ยึดกระบวนการตามวิธีระบบทางด้าน วิทยาศาสตร์ เพื่อทำการศึกษาวิจัยและทดลองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ก่อน โดยการควบคุมตัวแปรและ สภาพแวดล้อมต่างๆ ตามสภาพจริงหรือเสมือนจริง โดยในทางการศึกษาถือว่าการวิจัยเชิงทดลองเป็น การศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ว่ามีความสัมพันธ์กันระดับใด โดย ควบคุมตัวแปรตัวหนึ่งให้เป็นตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ หลังจากนั้นจึงศึกษาตัวแปรตามว่าเกิดผล อย่างไรจากอิทธิพลของตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นดังกล่าว

4. การวิจัยและพัฒนา หมายถึง การวิจัยที่มุ่งเน้นที่จะนำผลการวิจัยมาเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพิ่มคุณภาพ ประสิทธิภาพ การทำงานปกติในองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ โดยอาศัย ยุทธศาสตร์ วิธีการหรือเทคนิคต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะธรรมชาติของงานหรือหน่วยงานนั้นๆ

5. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าหรือการวิจัยที่จะนำ ผลการวิจัยไปใช้ในการทำงาน และปรับปรุงงานที่ตนเองปฏิบัติอยู่ให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลการวิจัยนำไปใช้สรุปอ้างอิงไปยังกลุ่มอื่นหรือประชากรไม่ได้

6. การวิจัยเชิงประเมิน หมายถึง การวิจัยที่มุ่งพิจารณากำหนดคุณค่าหรือระดับ ความสำเร็จของกิจกรรม และเสนอแนะสำหรับการดำเนินกิจกรรมต่อไป ปกติการวิจัยเชิงประเมินผลจะ มุ่งหาคำตอบของปัญหาหลัก 3 ประการ คือ กิจกรรมนั้นประสบผลสำเร็จเพียงใด กิจกรรมนั้นมี ประสิทธิภาพเพียงใด และกิจกรรมที่ทำนั้นควรจะทำต่อไปหรือไม่

ประเภทเนื้อหาการวิจัย หมายถึง ประเภทของเนื้อหาสาระที่ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาค้นคว้า การ วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระที่ศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของการวิจัยจากรายงานการ วิจัยของ ศรีสุดา ปรงหอม (2545 : 9-10) มาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย สาระในกลุ่มนี้ครอบคลุมกระบวนการทุกขั้นตอนใน การดำเนินการวิจัย

2. การวิจัยเกี่ยวกับระเบียบวิธีสถิติ สาระในกลุ่มนี้ครอบคลุมหลักการ แนวคิด วิธีการ วิเคราะห์ทางสถิติ ตลอดจนการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3. การวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน สาระในกลุ่มนี้ครอบคลุมกระบวนการ พัฒนาหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนแบบต่างๆ ตลอดจนการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตร และวิธีการเรียนการสอน

4. การวิจัยเกี่ยวกับการติดตาม ประเมินโครงการและหลักสูตร สาระในกลุ่มนี้ครอบคลุม กระบวนการในการติดตามผลการดำเนินงานโครงการและประเมินคุณภาพการศึกษา

5. การวิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรและการจัดการทรัพยากร สาระในกลุ่มนี้ครอบคลุมความรู้ เกี่ยวกับงบประมาณ วัสดุ อาหาร สถานที่ และการจัดการเกี่ยวกับงบประมาณวัสดุและอาคารสถานที่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา

6. การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและคุณลักษณะของผู้เรียน สาระในกลุ่มนี้ครอบคลุมความรู้ เกี่ยวกับภูมิหลัง จิตลักษณะ พฤติกรรม ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบข้างต้น

7. การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและคุณลักษณะของบุคลากรทางการศึกษา สาระในกลุ่มนี้ ครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับภูมิหลัง ลักษณะพฤติกรรมเกี่ยวกับการสอนการบริหาร การจัดการของผู้สอน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ในสถานศึกษา รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบข้างต้น

8. การวิจัยเกี่ยวกับบริบททางปรัชญา จิตวิทยาและสังคมวิทยา สาระในกลุ่มนี้ครอบคลุม องค์ความรู้ พื้นฐานการศึกษาทางปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยาที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และ ประเมินผลการศึกษา

9. การวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการ สภาพ และปัญหาเกี่ยวกับการวิจัย สาระในกลุ่มนี้ ครอบคลุมสภาพและปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา

10. การวิจัยเกี่ยวกับการสร้าง การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล สารระในกลุ่มนี้ ครอบคลุมแนวคิด ทฤษฎี หลักวิชาที่เกี่ยวข้อง กระบวนการในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลให้เป็นมาตรฐานสามารถนำไปใช้วัดได้ถูกต้องแม่นยำและเชื่อถือได้

11. การวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบแบบทดสอบและเทคนิคการวัดต่างๆ สารระในกลุ่มนี้ ครอบคลุมการทดสอบแบบทดสอบต่างๆ มาตรฐานประมาณค่า การศึกษาผลของการวัดสิ่งเดียวกันด้วย รูปแบบหรือเทคนิคที่แตกต่างกัน

12. การวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์หรือเทคนิคต่างๆ สารระในกลุ่มนี้ครอบคลุมถึงการ วิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์แบบเมตต้า การวิเคราะห์โดยใช้ Multitrait-Multimethod Matrix การวิเคราะห์ความลำเอียงของข้อสอบ การใช้เทคนิคการสุ่มเมตริกพหุคูณ

13. การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่ สารระในกลุ่มนี้ครอบคลุมถึง การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎี การ ตอบสนองข้อสอบ ทฤษฎีเส้นโค้งเอส-พี

สมมุติฐานทางการวิจัย หมายถึง คำตอบที่ผู้วิจัยคาดคะเนไว้ล่วงหน้า และเป็นข้อความที่แสดง ความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปร สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. สมมุติฐานทางการวิจัยแบบมีทิศทาง หมายถึง สมมุติฐานที่เขียนระบุอย่างชัดเจนถึง ทิศทางของความแตกต่างถึงทิศทางของความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยมีคำว่า “ดีกว่า” หรือ “สูงกว่า” หรือ “ต่ำกว่า” หรือ “น้อยกว่า” ในสมมุติฐานนั้นๆ ดังตัวอย่างที่ 1 และที่ 2 ข้างต้น หรือระบุทิศทาง ของความสัมพันธ์ โดยมีคำว่า “ทางบวก” หรือ “ทางลบ ”

2. สมมุติฐานทางการวิจัยแบบไม่มีทิศทาง หมายถึง สมมุติฐานที่ไม่กำหนดทิศทางของ ความแตกต่าง หรือไม่กำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ แต่จะกำหนดสมมุติฐานในลักษณะของ “ความ ไม่เท่ากัน/ความแตกต่าง”

ลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง ลักษณะของกลุ่มที่นำมาใช้ในการศึกษาหรือเก็บ รวบรวมข้อมูล แบ่งออกได้เป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มผู้ร่วมพัฒนา

ประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ลักษณะของประชากรหรือกลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยถ้าศึกษาจากประชากร หมายถึง จำนวนทั้งหมดของสิ่งที่สนใจศึกษา ซึ่ง ไม่ได้หมายถึงคนเพียงอย่างเดียว ประชากรอาจจะเป็นสิ่งของ เวลา สถานที่ แต่ถ้าศึกษาจากกลุ่ม ตัวอย่าง หมายถึง ส่วนหนึ่งของประชากรที่นำมาศึกษาแทนประชากรซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ส่วนถ้าศึกษาจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง การวิจัยครั้งนั้นๆ ศึกษาจากทั้งกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย หมายถึง ระดับการศึกษาของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ในขณะที่ทำการวิจัย เช่น ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับ มัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากรที่ ศึกษาทั้งหมด เพื่อทำการศึกษาวิจัยตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งในที่นี้แบ่งประเภทของวิธีการเลือกกลุ่ม ตัวอย่าง ออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบอาศัยความน่าจะเป็น และ แบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น

แบบแผนการทดลอง หมายถึง แนวทางการทดลองที่กระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงทดลอง เป็นแนวทางที่บ่งบอกถึงขั้นตอนการดำเนินการทดลอง เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับตัว

แปรตาม การเลือกใช้แบบแผนการทดลองในการวิจัยเชิงทดลอง ขึ้นอยู่กับข้อมูลกลุ่มตัวอย่างและความสนใจของผู้วิจัยที่จะทำการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้ได้ผลการวิจัยตามความต้องการที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนการได้มาของข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ได้แก่ การเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเอง การเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเองและมีผู้ช่วยนักวิจัย/ผู้อื่น การเก็บข้อมูลโดยการส่งทางไปรษณีย์ และเก็บข้อมูลโดยทั้งผู้วิจัยเองและการส่งทางไปรษณีย์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึง เครื่องมือหรือวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรที่ศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ใช้ตอบปัญหาการวิจัยได้อย่างถูกต้องชัดเจน เช่น แบบสอบถาม แบบวัดเจตคติ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบทดสอบ เป็นต้น

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึง การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลที่สร้างขึ้นว่ามีความยาก อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงดีเพียงใด

สถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง เครื่องมือที่นำมาจัดกระทำข้อมูลเพื่อสรุปข้อมูลให้อยู่ในรูปที่สามารถตีความและแปลความหมายได้ การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นสถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิจัย จำแนกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ สถิติภาคบรรยาย สถิติภาคสรุปอ้างอิง และการวิเคราะห์เนื้อหา

การสรุปผลการวิจัย หมายถึง การสรุปกรอบแนวคิดและวิธีการดำเนินการวิจัยโดยย่อ แบ่งออกได้เป็น 3 แบบ ได้แก่ สรุปตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย สรุปสนับสนุนตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยบางส่วน และสรุปไม่ตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย หมายถึง การใช้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยเป็นฐานข้อมูลในการอภิปรายผล แบ่งออกได้เป็น 4 แบบ ได้แก่ อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อภิปรายผลโดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และไม่มี การอ้างอิงงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคามในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาข้อมูล แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 1.1 การสังเคราะห์งานวิจัย
 - 1.2 การวิเคราะห์เนื้อหา
2. สาระสำคัญและความรู้เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์
3. สาระสำคัญและความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา
4. สาระสำคัญและความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย
5. สาระเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา และสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
 - 5.1 สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา
 - 5.2 สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1. การสังเคราะห์งานวิจัย
 - 1.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย
จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช และคณะ (2531) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย โดยสรุปว่าเป็นการนำหน่วยย่อยๆหรือส่วนต่างๆของผลการวิจัยที่เป็นข้อความรู้จากงานวิจัยหลายๆ เรื่องมาประกอบให้เป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
อุทุมพร จามรมาน (2531) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย โดยสรุปว่าเป็นการนำส่วนย่อยมาประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดสิ่งใหม่ขึ้น
นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) ไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) หรือการปริทัศน์งานวิจัย (Research Review) เป็นระเบียบวิธีการศึกษาตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่งโดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ หลายเรื่องมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการให้ได้คำตอบที่เป็นข้อยุติ

Cooper และ Lindsay (1997) ได้ให้ความหมายการสังเคราะห์งานวิจัย (Research Rynthesis) หรือการบูรณาการงานวิจัย (Research Integration) ไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะค้นหาความสอดคล้องและพิจารณาความเปลี่ยนแปลงหรือความแตกต่างของผลการศึกษาที่ศึกษาในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จุดประสงค์ของการสังเคราะห์การวิจัยคือพยายามที่จะบูรณาการงานวิจัยให้สามารถที่จะสรุปอ้างอิงได้

Glass และคณะ (1981) ได้ให้ความหมายการสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) เป็นการนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของศาสตร์ที่หลากหลายในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มาทำการสรุปให้เป็นแนวคิด ทฤษฎี ตัวแบบใหม่ การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นการสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มีจุดประสงค์เพื่อหาข้อสรุปร่วมจากผลงานวิจัยต่างๆ หรือเป็นการตกผลึกความคิดที่ได้มาจากผลงานวิจัยหลายชิ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปร่วมในหัวข้อเรื่องที่ศึกษา เป็นการมุ่งหาข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะทั่วไป (Generalization) ในหัวข้อที่ศึกษา โดยใช้เหตุผลเชิงอุปมาน (Induction Reasoning) ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงอุปมานเป็นวิธีการศึกษาที่ใช้วิธีการนำข้อค้นพบที่ได้ปรากฏเป็นจำนวนมากมาหาเป็นข้อสรุปทั่วไป เป็นการค้นหาความเป็นจริงของปรากฏการณ์ร่วมโดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์หรือข้อค้นพบจากงานวิจัยชิ้นต่างๆ มีการนำมาใช้เหตุผลเชิงอุปมาน รวมถึงอาจมีการนำข้อสรุปร่วมหรือข้อสรุปทั่วไปหรือต้นแบบใหม่ไปทดลองหรือทดสอบเพื่อหาความจริงต่อไป

กล่าวโดยสรุป การสังเคราะห์งานวิจัยโดยสรุปก็คือ การนำหน่วยย่อยๆหรือส่วนต่างๆของผลการวิจัยที่เป็นข้อความรู้จากงานวิจัยหลายๆ เรื่องมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาสรุปบรรยายเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน

1.2 ความจำเป็นที่ต้องมีการสังเคราะห์งานวิจัย

กิจกรรมที่สำคัญต่อความก้าวหน้าของศาสตร์กิจกรรมหนึ่งที่นักวิชาการและนักวิจัยจำเป็นต้องทำ คือ การบูรณาการข้อความรู้ที่เกิดขึ้นในงานวิจัยต่างๆ เพื่อให้รู้ชัดถึงสถานะปัจจุบันของข้อค้นพบอันจะเป็นประโยชน์โดยทั่วไปในการเข้าใจเครือข่าย พรหมแดน การสะสมและการรองงามของข้อความรู้ในศาสตร์นั้นๆ (สุวิวัฒนา สุวรรณเขตนิกม. 2529)

ในอดีตเมื่อปริมาณงานวิจัยมีไม่มากนัก นักวิจัยมักบูรณาการข้อค้นพบจากการวิจัยต่างๆ โดยการอ่านรายงานการวิจัยแล้วจับประเด็นที่เป็นผลสรุปของงานวิจัยออกมาบรรยายผลการบูรณาการในลักษณะการบรรยายนี้มักมีความแตกต่างกันตามประเภท ตามความรู้และความเชี่ยวชาญในการจับประเด็นตลอดจนจุดเน้นของผู้สังเคราะห์ (อุทุมพร จามรมาน. 2527)

ความสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัยมีเพิ่มมากขึ้นเพราะปัจจุบันรายงานการวิจัยเพิ่มขึ้นอย่างมากมายหลากหลายและรวดเร็ว งานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาเดียวกันโดยใช้รูปแบบวิธีวิจัยคล้ายกันแต่ใช้กลุ่มตัวอย่างต่างกัน ผลการวิจัยมีทั้งสอดคล้องกันและขัดแย้งกันเป็นผลทำให้ผู้วิจัยสับสนและต้องการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเกิดความสับสนและไม่สามารถหาข้อสรุปได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อนักวิจัยหลายท่านให้ความสำคัญกับการสังเคราะห์งานวิจัยและพยายามพัฒนาวิธีการวิเคราะห์งานวิจัยให้เป็นระบบ มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้เพื่อให้ได้ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีคุณค่า เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยสืบเนื่องและการนำผลการวิจัยไปสร้างความเจริญให้กับสังคมได้อย่างแท้จริง

1.3 การใช้ประโยชน์จากผลการสังเคราะห์งานวิจัย

สุวิมล ว่องวานิช (2545) กล่าวว่า เป้าหมายหลักของการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้วิจัย การจัดการเรียนการสอนของครูในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องอาศัยการวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการคิดค้นแนว ทางใหม่ๆสำหรับพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน ผลงานทางวิชาการซึ่งได้จากการทำวิจัยถือเป็นผลพลอยได้ของครู ไม่ใช่จุดมุ่งหมายหลักที่ผลักดันให้ครูต้องทำวิจัย ด้วยเหตุนี้การวิจัยของครูจึงมีความยืดหยุ่นในแบบแผนของการเขียนรายงานหรือการเสนอผลการวิจัย คุณภาพของงานวิจัยของครูยังเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญแต่ร่องรอยหลักฐานที่สะท้อนผลงานวิจัยของครูอาจจะไม่ได้จัดทำเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์เนื่องจากข้อจำกัดของเวลา ครูนักวิจัยจึงมักมีความกังวลว่าผลงานวิจัยของตนเองจะไม่มีคุณภาพและไม่เป็นที่ยอมรับ เนื่องจากไม่ได้ใช้วิธีการวิจัยที่ทำอย่างเป็นทางการ เช่นงานวิจัยของนักวิชาการทั่วไป

งานวิจัยของครูมีลักษณะเป็นงานวิจัยขนาดเล็ก (Small Scale) การใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยอาจจะไม่สามารถทำได้ในวงกว้าง เนื่องจากข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่างหรือบริบทที่ใช้ในการทำวิจัยมีลักษณะเฉพาะ ปัญหาการสรุปอ้างอิงผลการวิจัยยังประชากรจึงนับว่าเป็นจุดอ่อนของงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครู

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากครูไม่ได้ทำวิจัยเพียงเรื่องเดียว แล้วยุติเพียงแค่นั้น ในอนาคตงานวิจัยของครูจะเกิดขึ้นตลอดเวลา และเมื่อนำงานวิจัยเหล่านั้นมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน คุณค่าของผลการวิจัยโดยสรุปรวมจากข้อค้นพบปลีกย่อยต่างๆ จะมีค่ามหาศาล เพราะเป็นข้อค้นพบที่ผ่านการทดลองตรวจสอบและปฏิบัติจริงมาแล้ว การสังเคราะห์รายงานการวิจัยจึงทำให้ได้อรรถความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือผู้เรียน ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์ต่างๆ ที่ครูได้ศึกษาค้นคว้าทดลองจากนักเรียนหลายกลุ่มหรือหลายรุ่น

นอกจากนี้ผลการสังเคราะห์รายงานการวิจัยของครูยังเป็นประโยชน์ที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของการเรียนการสอน โดยเป็นผลงานทางความคิดของครูผู้เป็นผูปฏิบัติการณ์ในโรงเรียน เป็นผู้สร้างทฤษฎีขึ้นเอง อาจกล่าวได้ว่า เป็นทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ที่พัฒนาโดยครูนักวิจัย

การสังเคราะห์รายงานการวิจัย มิใช่จะดำเนินการได้เฉพาะงานวิจัยระดับบุคคลเท่านั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาสามารถทำการสังเคราะห์งานวิจัยของครูในโรงเรียนของตน หน่วยงานต้นสังกัดสามารถทำการสังเคราะห์งานวิจัยของครูในสังกัดของตนเอง และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการวิจัยระดับชาติ ก็สามารถสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนของครูไทย ฐานข้อมูลงานวิจัยของครูจึงเป็นสิ่งจำเป็น ในอนาคตอันใกล้ งานวิจัยในชั้นเรียนของครูจะมีมากมาย ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนที่เกิดขึ้นซ้ำกันหรือคล้ายกัน กระจายอยู่ทั่วทุกแห่งของประเทศ และได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการที่หลากหลาย หากนำรายงานการวิจัยที่มีนับเป็นจำนวนพันหรือหมื่นเรื่องมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน ก็จะได้ขุมทรัพย์ความรู้ที่มีค่ามหาศาล ที่ทำให้เพื่อนร่วมวิชาชีพได้เห็นแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกัน ได้มีโอกาสเรียนรู้และนำไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเสียเวลาคิดค้นใหม่ หากเงื่อนไขปัจจัย หรือบริบทของปัญหานั้นเป็นแบบเดียวกัน ขณะเดียวกันก็นับเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเข้าถึงความตรงของข้อค้นพบที่เกิดขึ้นจากการวิจัย อันจะทำให้งานวิจัยของครูเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพระดับมืออาชีพยิ่งขึ้น

1.4 ลักษณะสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยมีขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ได้แก่

- (1) การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี หลักการของศาสตร์ (2) การสังเคราะห์ระเบียบวิธีวิจัย และ
- (3) การสังเคราะห์ข้อค้นพบจากผลงานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยจะมีลักษณะสำคัญอย่างน้อย 5 ประการ ได้แก่ (Glass and others. 1981)

ประการแรก การนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของศาสตร์ที่หลากหลายในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มาทำการสรุปให้เห็นเป็นแนวคิด ทฤษฎี ตัวแบบใหม่ขึ้นมา

ประการที่สอง การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นการสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปในหัวข้อเรื่องเดียวกัน

ประการที่สาม การสังเคราะห์งานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อหาข้อสรุปรวมจากผลงานวิจัยต่างๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการตกผลึกความคิดที่ได้มาจากผลงานวิจัยหลายชิ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปรวมในหัวข้อเรื่องที่ศึกษา

ประการที่สี่ เป็นการมุ่งหาข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะทั่วไป (Generalization) ในหัวข้อที่ศึกษาโดยใช้เหตุผลเชิงอุปมาน (Induction Reasoning) ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงอุปมานเป็นวิธีการศึกษาที่ใช้วิธีการนำข้อค้นพบที่ได้ปรากฏการณ์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก มาหาเป็นข้อสรุปทั่วไป เช่น ในการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ โดยศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่พบว่ามามีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ก็คือ ผู้นำ ผู้ที่ทำหน้าที่สังเคราะห์งานวิจัยจะต้องหาข้อสรุปร่วมกันให้ได้ว่าผู้นำแต่ละหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จล้วนใช้สไตล์ผู้นำอย่างไร เช่น เน้นการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม เน้นการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียในทุกขั้นตอน เน้นการบริหารการเปลี่ยนแปลง เน้นการจูงใจ เป็นต้น

ประการที่ห้า เป็นการค้นหาความเป็นจริงของปรากฏการณ์ร่วมโดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์หรือข้อค้นพบจากงานวิจัยชิ้นต่างๆ มีการนำมาใช้เหตุผลเชิงอุปมาน รวมถึงอาจมีการนำข้อสรุปรวมหรือข้อสรุปทั่วไปหรือต้นแบบใหม่ไปทดลองหรือทดสอบเพื่อหาความจริงแท้ต่อไป

1.5 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) และสุวิมล ว่องวาณิช (2545) ได้กล่าวถึงประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้สอดคล้องกันว่ามีวิธีการสังเคราะห์จำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative Synthesis) คือ การสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบของรายงานการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยาย จะได้บทสรุปรวมข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์โดยอาจยังคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องไว้ด้วย หรืออาจจะนำเสนอบทสรุปรวมลักษณะภาพรวมโดยไม่คงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องก็ได้

2. การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) คือ การใช้ระเบียบวิธีทางสถิติเป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะงานวิจัย การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์

(Analysis of Analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative Analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of Research) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis)

ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์และลักษณะของงานวิจัย โดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระ จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการ ข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัย จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

1.6 ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย

การแบ่งประเภทของกลุ่มข้อมูล จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ศิริยุพา พูลสุวรรณ (2541) แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1. Primary Analysis คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองแล้ววิเคราะห์สรุปผล ซึ่งวิธีนี้จะเกิดความคลาดเคลื่อนต่ำ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
2. Secondary Analysis คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น
3. Meta-Analysis หรือ การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อที่จะอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับ Secondary analysis แต่ข้อมูลคือรายงานการวิจัย
4. Best Evidence Analysis เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำ Meta-analysis แต่ใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ดังนั้นจึงเกิดปัญหาว่าการใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยทั้งหมดหรือไม่ เพราะอาจมีการละเลยงานวิจัยบางเรื่องไป หรือในขั้นของการประเมินคุณภาพงานวิจัยอาจเกิดความลำเอียงจากผู้วิจัยได้
5. Best Case Analysis คือ การทำ Meta-Analysis ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากงานวิจัยแต่ย้อนกลับไปใช้ข้อมูลดิบจากงานวิจัยเดิม ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับ Secondary Analysis แต่ข้อมูลเหล่านี้มาจากงานวิจัยหลายๆ เรื่อง โดยสมมติว่างานวิจัยเดิมอาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลดิบผิดพลาด หรือให้ค่าสถิติผิดพลาด ซึ่งวิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาในประเด็นนี้ได้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการในรูปแบบใดให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

1.7 ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นกระบวนการที่มีความละเอียด ซับซ้อนในการดำเนินการ ผู้วิจัยจึงควรมีการลำดับขั้นตอน และวางแผนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไป ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากการกำหนดปัญหา การวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการวิจัยอย่างน้อย 2 ราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยนั้นต้องมีคุณค่า น่าสนใจและยังไม่มีคำตอบแน่ชัด มักจะเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและทำการวิจัยจำนวนมาก ปัญหา ดังกล่าวจึงเหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดปัญหาวิจัยแล้ว ผู้วิจัยต้องนิยามปัญหาให้ ชัดเจนโดยศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและ สมมุติฐานการวิจัย

ขั้นที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย ผู้วิจัยต้องค้นคว้าและเสาะหา งานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่กำหนดไว้ โดยศึกษา ตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องโดยละเอียดมี เกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยเพื่อคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพ มีความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนดส่วนการ รวบรวมผลของการวิจัยนั้นใช้วิธีการจดบันทึก ถ่ายเอกสาร หรือกรอกแบบฟอร์มก็ได้

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่มีการจัดกระทำและ วิเคราะห์ข้อมูลที่ประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะ และวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมดเพื่อ สังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายของผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ขั้นที่ 5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย จะมีหลักการเช่นเดียวกับการ เขียนรายงานการวิจัยทั่วไป โดยจะต้องเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนพร้อมทั้งข้อสรุป ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยภาษาที่ถูกต้องและชัดเจน

สำหรับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ผู้วิจัยจะต้องสรุปเป็นประเด็นหลักของ ผลการวิจัยในแต่ละเรื่อง และบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องสรุปด้วยความเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียง และไม่ผนวกความคิดเห็นของตนเองในการ สังเคราะห์วิธีการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะของผลการวิจัยนี้เป็นวิธีการที่สามารถใช้กับงานวิจัยเชิง คุณภาพและงานวิจัยเชิงปริมาณได้

Cooper และ Lindsay (1997) ได้เสนอขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา สิ่งที่สำคัญคือการนิยามปัญหาของแต่ละคน เช่น มีนักปริทัศน์ 2 คน นิยามคำว่า “การบ้าน” แตกต่างกัน คนแรกให้คำนิยามว่าการบ้านคืองานที่นักเรียน ฝึกหัดในสิ่งทีพวกเขาเรียนรู้ในชั้นเรียน ในขณะที่อีกคนให้คำนิยามรวมถึงการเข้าไปชมพิพิธภัณฑ์และ การดูรายการโทรทัศน์ด้วย ดังนั้นผู้ที่นำข้อมูลเกี่ยวกับการบ้านได้หลายประเด็นมากกว่าก็คือผู้ที่ให้คำ นิยามไว้กว้างกว่านั่นเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการเสาะค้นงานวิจัย การระบุประชากรสำหรับการเสาะค้นงานวิจัยควร ครอบคลุมเป้าหมาย 2 ประการ คือต้องการข้อค้นพบที่ตอบสนองผลการวิจัยที่ผ่านมาทั้งหมดในปัญหา ทีศึกษา ส่วนอีกเป้าหมายหนึ่งคือต้องการให้การศึกษาที่รวบรวมมาอ้างอิงไปยังประชากรที่ศึกษาได้ โดยจะใช้งานวิจัยเป็นแหล่งปฐมภูมิ แต่ก็ต้องมีผู้โต้แย้งว่าอาจหาได้จากแหล่งอื่น เช่น เครือข่ายวารสาร (Journal Network) ฐานข้อมูลอ้างอิง (Inference Databases) และการติดต่อระหว่างบุคคล (Personal Communication)

ขั้นที่ 3 การประเมินข้อมูลหลังจากที่ได้เก็บรวบรวมงานวิจัยมาแล้ว ซึ่งต้องสร้าง เกณฑ์การตัดสินคุณภาพงานวิจัยแต่ละเล่ม ว่ามีองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะสังเคราะห์

หรือไม่ความแตกต่างในการปริทัศน์จะเกิดจากความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพงานวิจัยด้วย บางคนจะเชื่อว่างานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์จะมีคุณภาพและสมบูรณ์ แต่ก็มีบางคนที่ไม่เห็นด้วยในการนำเอาการตีพิมพ์มาประเมินว่างานวิจัยนั้นจะมีคุณภาพจริงๆ เนื่องจากงานวิจัยที่ไม่ได้รับการตีพิมพ์อาจให้ผลคล้ายๆ กัน มีนัยสำคัญทางสถิติเหมือนกัน ซึ่งอาจมีคุณภาพ มากกว่าก็ได้

ขั้นที่ 4 ขั้นการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะต้องตัดสินใจว่าจะใช้การวิเคราะห์แบบอภิธานหรือไม่ แหล่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และแปลความหมายนั้นคือกฎการสรุปที่ผู้ปริทัศน์งานวิจัยใช้ในการสังเคราะห์

ขั้นที่ 5 ขั้นการนำเสนอ ขั้นนี้เป็นผลผลิตสำคัญ เป็นแหล่งสะสมความรู้ โดยสิ่งที่ทำให้ความเชื่อถือได้ของรายงานไม่เท่าที่ควร ก็คือการละเว้นรายละเอียดที่ว่า นักวิจัยจัดระบบการปริทัศน์อย่างไรเพื่อที่สามารถให้ผู้อื่นทำซ้ำในข้อสรุปนั้นได้ และการสังเคราะห์นั้นจะล้ำสมัยถ้าไม่พูดถึงตัวแปรและความสัมพันธ์ที่สำคัญในเรื่องนั้นๆ

จากขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยขั้นต้น สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยจะต้องมีขั้นตอนในการกำหนดหัวข้อปัญหาที่ต้องการสังเคราะห์ การเสาะหางานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ซึ่งอาจรวมถึงการประเมินคุณภาพของงานวิจัยที่ได้ค้นพบ การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องอย่างมีระบบ

ทั้งนี้ การสังเคราะห์งานวิจัย อาศัยขั้นตอนกระบวนการของการวิจัยเหมือนกับการวิจัยอื่นๆ นั่นคือ การกำหนดปัญหาการวิจัย การตั้งวัตถุประสงค์การวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลและการนำเสนอผลการวิจัยเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นการสังเคราะห์งานวิจัยยังได้ความรู้ใหม่แก่ผู้สังเคราะห์อีกด้วย ดังนั้นการสังเคราะห์งานวิจัยจึงเป็นงานวิจัยประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้สังเคราะห์งานวิจัยควรมีความรู้พื้นฐานที่สำคัญ คือ

(สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. 2555 : 6)

1. ความรู้เนื้อหาที่วิจัย
2. ความรู้ในระเบียบวิธีวิจัย
3. ความรู้ในหลักการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอ้างอิง

1.8 เทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัย

เทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัยสามารถทำได้ 4 ประเภท คือ (สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. 2555 : 7)

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นการสังเคราะห์เชิงบรรยาย โดยสรุปผลตามเกณฑ์ที่ผู้สังเคราะห์งานวิจัยกำหนด

2. วิธีการแจกนับคะแนนเสียง (Vote-Counting Method) เป็นวิธีสังเคราะห์เชิงปริมาณที่ใช้ผลวิจัยที่สรุปว่ามีนัยสำคัญหรือไม่มีนัยสำคัญเป็นเกณฑ์พิจารณา ไลท์และสมิทธี (อุทุมพร จามรมาน. 2531 ; อ้างอิงมาจาก Light and Smith. 1971) อธิบายว่า รวบรวมงานวิจัยที่มีตัวแปรตามและตัวแปรอิสระตัวเดียวกันซึ่งถือว่าเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกัน

2.1 การแจกนับงานวิจัยออกเป็นกลุ่มตามผลการวิเคราะห์ คือ

- 2.1.1 กลุ่มที่มีนัยสำคัญ
- 2.1.2 กลุ่มที่ไม่มีนัยสำคัญ

2.2 งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มีการแจกแจงเป็น 3 กลุ่ม คือ

2.2.1 กลุ่มที่มีผลวิจัยสรุปความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางบวก

2.2.2 กลุ่มที่มีผลวิจัยสรุปความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางลบ

2.2.3 กลุ่มที่มีผลวิจัยสรุปความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญ

3. วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Approach) เป็นวิธีที่พิจารณาค่า
นัยสำคัญหรือสถิติทดสอบ

4. วิธีวิเคราะห์เมตต้า (Meta-Analysis) เป็นวิธีที่หาค่าความแตกต่างหรือความมาก
น้อยในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

การสังเคราะห์งานวิจัย ในครั้งนี้ หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลวิทยานิพนธ์ ของ
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ.2550-2556 แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปทำ
การวิเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัย เพื่อจัดหมวดหมู่และจำแนกเป็นด้านๆ ได้แก่ ลักษณะของงานวิจัย
ลักษณะของผู้วิจัย ประเภทของการวิจัย การตั้งสมมุติฐานการวิจัย ประเภทเนื้อหาสาระการวิจัย
ประเภทของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย ประเภทของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย
วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แผนแบบการทดลอง การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปและอภิปราย
ผลการวิจัย แล้วสรุปเป็นข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากงานวิจัยด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหลัก

2. การวิเคราะห์เนื้อหา

2.1 ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา

สุรเดช พันธุ์พิเศษ (2532 : 20) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา (Content
Analysis) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบหนึ่งที่มีลักษณะเป็นเชิงสำรวจวิเคราะห์ ซึ่งสำรวจและวิเคราะห์
เฉพาะเอกสารและเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในเอกสารเท่านั้น

ฉลอง แนวพานิช (2531 : 57) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ว่า เป็น
เทคนิคการวิจัยที่พยายามจะบรรยายเนื้อหาของข้อความหรือเอกสารโดยใช้วิธีการเชิงปริมาณอย่างเป็น
ระบบและเน้นสภาพวัตถุวิสัย การบรรยายนี้เน้นที่เนื้อหาตามที่ปรากฏในข้อความ พิจารณาจากเนื้อหา
โดยผู้วิจัยไม่มีอคติหรือความรู้สึกของตัวเองเข้าไปพัวพัน ไม่เน้นการตีความหรือหาความหมายที่ซ่อนอยู่
เบื้องหลัง หรือความหมายระหว่างบรรทัด

อรรถจริย ญ ตะกั่วทุ่ง (2543) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ว่า เป็นวิธีการ
แยกแยะแจกแจงเนื้อหาหรือแนวคิดที่ปรากฏในเอกสาร ข่าวสาร คำพูด หรือภาพ ทำให้ทราบโครงสร้าง
และขอบเขตเนื้อหาอย่างละเอียด รวมทั้งทำให้ผู้สอนเห็นการเปลี่ยนแปลงของเนื้อหาในแต่ละช่วงเวลา
ทำการวิเคราะห์ด้วย และผลจากการแยกแยะแจกแจงเนื้อหาช่วยให้สามารถแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหัว
เรื่อง หัวเรื่องย่อย และหัวข้อย่อย

Hunter และ Schmidt (นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช. 2542 ;

อ้างอิงจาก Hunter and Schmidt. 1990) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ว่า เป็นแบบ
แผนงานวิจัยหนึ่งที่ต้องการให้เห็นถึงพฤติกรรมการปฏิบัติที่ได้สรุปความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลจาก
ข้อความหรือจากเนื้อหา สำหรับเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา นับเป็นเทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัยเชิง
คุณลักษณะที่ได้รับการพัฒนา และใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันในต่างประเทศ

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง เป็นการจำแนกแยกแยะแจกแจงเนื้อหาสาระของข้อความหรือเอกสาร ตามกรอบแนวคิดและเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น นำไปสู่ข้อเท็จจริงอย่างมีเหตุผล โดยผู้วิจัยไม่มีอคติหรือความรู้สึกของตัวเองเข้าไปพัวพัน

2.2 ประเภทของการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นวิธีการวิจัยที่ใช้กระบวนการหลายแบบมาสรุปข้อวินิจฉัยที่ได้จากข้อความ ข้อสรุปจะเกี่ยวเนื่องกับผู้ส่งข้อความ หรือผู้รับข้อความ หลักการสำคัญของการวิเคราะห์เนื้อหา คือการจำแนกคำ กลุ่มคำหรือประโยคจากข้อความ จากนั้นจึงจัดกลุ่มนำเสนอข้อค้นพบพร้อมทั้งแปลความหมาย การวิเคราะห์เนื้อหามีลักษณะการวิเคราะห์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะโดยพัฒนามาจากการวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ โฆษณา วรรณคดี การวิเคราะห์เนื้อหามีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการจำแนก เช่น

เจนิส (อุทุมพร จามรมาน. 2531 ก : 9 ; อ้างอิงมาจาก Janis. 1965) จำแนกเป็น 3 แบบ ได้แก่ แบบอิงการปฏิบัติทั่ว ๆ ไป (Pragmatical Content Analysis) แบบอิงภาษา (Semantical Content Analysis) และแบบอิงสัญลักษณ์ (Sign Vehicle Analysis)

เฮย์แมน (นัยนา ตันติวิสุทธิ. 2546 : 38 ; อ้างอิงมาจาก Hayman. 1968 : 80-82) การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการวิจัยเชิงบรรยายประเภทหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นการศึกษาที่มุ่งค้นหาลักษณะของการสื่อสาร โดยเฉพาะ ซึ่งรวมทั้งที่เป็นเอกสารที่เขียนและที่พูดด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา มีลักษณะคล้ายกับการวิเคราะห์เอกสาร เพียงแต่จะมีขอบเขตแคบกว่า เพราะมุ่งวิเคราะห์เนื้อหาสาระของเอกสารเป็นสำคัญ

โฮลสติ (สโลพร ตริพงษ์พันธ์. 2547 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Holsti. 1969) จำแนกเป็น 3 แบบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์หลักขงการสื่อความหมาย คือ วิเคราะห์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคำถามว่า ในสาระต่าง ๆ ที่เป็นข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเรื่องอะไร มีความเป็นมาอย่างไรและเกี่ยวข้องกับใคร 2) การวิเคราะห์เชิงเหตุผล คือวิเคราะห์หาเหตุผล ตลอดจนผลจากข้อมูล 3) วิเคราะห์ผล คือ วิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นผลของการสื่อความหมาย

คริพเพนดอร์ฟ (อุทุมพร จามรมาน. 2531 : 10-11 ; อ้างอิงมาจาก Krippendorff. 1980) ได้เสนอเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาเป็น 6 ประเภท คือ

1. การวิเคราะห์เนื้อหาาระบบ โดยการคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่มุ่งวิเคราะห์นั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์อย่างไรและมีการแปลงรูปแบบออกมาในรูปความสัมพันธ์อื่นได้บ้างหรือไม่
2. การวิเคราะห์เพื่อหามาตรฐานเป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินคุณค่าของสาระเนื้อหาว่า มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด หรือเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่แตกต่างไปจากมาตรฐานมากน้อยเพียงใด
3. การวิเคราะห์เนื้อหาตื้นชั้นบางอย่าง เช่น ความถี่ของคำ สัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นแรงจูงใจของผู้เขียน หรือหาตื้นชั้นเพื่อชี้ให้เห็นความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจต่อเหตุการณ์บางอย่าง
4. การวิเคราะห์เนื้อหาในกลุ่มคำแบบต่างๆ เช่น การอ้างอิง นายกรัฐมนตรี อาจทำได้โดยใช้ตำแหน่ง ยศ มีสถานที่ ชื่อ เป็นต้น
5. การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาความหมาย เช่น การสรุปประเด็นหาสาเหตุและผล การอธิบายพฤติกรรม

6. การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหากระบวนการภายใน เช่น การวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีของคนในแต่ละพื้นที่ต่อการทำนุบำรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ของตน

2.3 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหา

อุทุมพร จามรมาน (2531 : 11) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ 3 ประการ คือ

1. เพื่อสรุปข้อมูล
2. เพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายใน
3. เพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายนอก

Weber (มิชกานต์ บุญเกิด. 2541 : 36 ; อ้างอิงมาจาก Weber. 1985) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ 11 ประการด้วยกัน คือ

1. แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของเนื้อหาการสื่อสารของนานาประเทศ
2. เปรียบเทียบระดับของการสื่อสาร
3. ตรวจสอบเนื้อหาการสื่อสารที่ไม่ลงรอย
4. ใช้ในการลงรหัสแบบสอบถามปลายเปิดของการวิจัยเชิงสำรวจ
5. แสดงให้เห็นถึงเจตนาและลักษณะเฉพาะของผู้ส่งสาร
6. ตัดสินเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยาของกลุ่มคน
7. แสวงหาข้อเท็จจริงจากการโฆษณา
8. บรรยายถึงทัศนคติและการตอบสนองทางพฤติกรรมของการสื่อสาร
9. สะท้อนรูปแบบและวัฒนธรรมของกลุ่ม องค์กร และสังคม
10. แสดงให้เห็นถึงสภาพของบุคคล กลุ่มองค์กร และสังคม
11. ศึกษาแนวโน้มของการสื่อสาร

ผู้วิจัยสามารถสรุปจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์เนื้อหา ได้ดังนี้

1. เพื่อสรุปข้อมูล ข้อเท็จจริง และตรวจสอบเนื้อหา
2. เพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ของข้อมูล
3. เพื่อทราบความแตกต่างในด้านเนื้อหากระบวนการถอดความหมายของข้อมูล
5. เพื่อใช้ในการลงรหัสแบบสอบถามปลายเปิด
6. เพื่อแสดงให้เห็นเจตนาและลักษณะเฉพาะของข้อมูล
7. เพื่อศึกษาแนวโน้มของข้อมูล

2.4 องค์ประกอบในการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นงานของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์เนื้อหาจะต้องมีองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย (อุทุมพร จามรมาน. 2531 ก : 11-13) กล่าวถึงองค์ประกอบของเนื้อหา ดังนี้

1. เนื้อหาที่จะวิเคราะห์ เนื้อหาที่ใช้ในการวิเคราะห์อาจเป็นข้อความในตำรา บทความหนังสือ เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ หรืองานวิจัยต่างๆ ที่ต้องการศึกษาหาข้อสรุปข้อมูล ความสัมพันธ์หรือองค์ประกอบ

2. วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์เนื้อหา มีวัตถุประสงค์ใหญ่ๆ 3 ประการ คือ เพื่อสรุปข้อมูลเพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายใน และเพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายนอก

3. หน่วยในการวิเคราะห์ โดยปกติหน่วยในการวิเคราะห์มี 3 ประการ คือ

3.1 หน่วยจากการสุ่ม จากการสังเกต หรือการสัมผัส แต่ละหน่วยนั้นมีลักษณะที่เป็นอิสระต่อกัน เช่น ประโยคแต่ละประโยค ถือเป็น 1 หน่วย

3.2 หน่วยจากการบันทึก จัดทำข้อมูลจากการสุ่ม มาย่อยเป็นกลุ่มเป็นพวก

3.3 หน่วยจากเนื้อหา รวบรวมหน่วยจากการบันทึกมาจัดกลุ่มอีกครั้งหนึ่งเกณฑ์ในการสร้างหน่วยอาจทำได้จากการพิจารณาลักษณะทั่วไปทางกายภาพ (Physical Unit) เช่น จำนวนเล่มของรายงาน การพิจารณาภาษา (Syntactical Unit) ได้แก่ การแ่งน้บคำ การพิจารณาอ้างอิง (Referential Unit) เช่น จากวัตถุ บุคคล หรือ การกระทำจากโครงสร้าง (Propositional Unit) เช่น ทางด้านความรู้สึก ภาษาและความหมาย และการพิจารณาจากความหมาย (Thematic Unit) โดยอาศัยความหมายของภาษาสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เช่น เป็นการขอร้อง หรือบังคับ หรือให้ โดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหา

4. การวิเคราะห์เอกสารต้องเกี่ยวข้องกับปริมาณของสิ่งทีนำมาวิเคราะห์มากมายผู้วิเคราะห์ต้องสามารถจำแนกสิ่งทีเกี่ยวข้องทีจะวิเคราะห์ออกจากสิ่งทีไม่เกี่ยวข้อง หลังจากได้ปริมาณสิ่งทีจะวิเคราะห์ออกมาแล้ว ต้องทำการสุ่มเนื้อหาสาระสิ่งทีจะวิเคราะห์ออกมาตามความต้องการ

2.5 ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2530 : 28-26) กล่าวถึง วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่ต้องการวิเคราะห์อย่างละเอียด
2. สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์ทีให้ครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องทีต้องการวิจัย
3. กำหนดคำจำกัดความและขอบเขตทีชัดเจนของเกณฑ์การวิเคราะห์
4. กำหนดหน่วยทีใช้ในการวิเคราะห์
5. วิเคราะห์เนื้อหาโดยเปรียบเทียบเอกสารทีต้องการวิเคราะห์ทีให้ตรงกับเนื้อหาของ

เกณฑ์การวิเคราะห์ทีกำหนดไว้ ลงรหัสเป็นรอบคอบแนแนเพื่อแสดงความถี่ทีปรากฏ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยค่าสถิติตามทีต้องการสื่อความหมาย

ณชกานต์ บุญเกิด (2541 : 38) กล่าวถึง การวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบด้วยขั้นตอนทีสำคัญ 6 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดเอกสารหรือจุดประสงค์ โดยเลือกกว่าจะวิเคราะห์กับเอกสารประเภทใด มีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์อย่างไร

2. เลือกหน่วยการวิเคราะห์ เช่น คำ กลุ่มคำ ประโยค ย่อหน้า หัวเรื่อง เป็นต้น

3. สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์หรือคู่มือการลงรหัส เพื่อเป็นมาตรฐานในการวิเคราะห์

4. ทดลองใช้หรือตรวจสอบความเที่ยง เป็นการนำเกณฑ์หรือคู่มือทีสร้างขึ้นมาทดลองวิเคราะห์เพื่อดูความครอบคลุมของเนื้อหาและตรวจสอบความเที่ยงของเกณฑ์หรือคู่มือทีสร้างขึ้น ถ้ายังไม่ดีพอ ก็ต้องกลับไปปรับปรุงในขั้นตอนที 3 ใหม่และทดลองใช้ใหม่

5. วิเคราะห์เนื้อหาทั้งหมด

6. สรุปหรือเขียนรายงาน เป็นการสรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหา โดยอาศัยสถิติตามทีต้องการสื่อความหมาย

สุภางค์ จันทวานิช (2540 : 146-155) ได้เสนอขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ ดังนี้

1. ผู้วิจัยต้องตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นสำหรับการคัดเลือกเอกสารและหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์ ไม่ว่าจะใครก็ตามที่มาเป็นผู้วิเคราะห์เนื้อหาต่อไป จะได้มีกฎเกณฑ์และระเบียบเดียวกันในการคัดเลือก ไม่ใช่ผู้วิเคราะห์แต่ละคนต่างก็มีเกณฑ์ของตนและรับช่วงงานต่อกันไม่ได้
 2. ผู้วิจัยต้องวางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความในเอกสารที่จะถูกนำมาวิเคราะห์แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท การทำเช่นนี้จะช่วยให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ ผู้วิเคราะห์สามารถตัดสินใจได้ว่าจะดึงคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบท และจะทิ้งคำหรือข้อความใดออกไป
 3. ผู้วิจัยจะต้องคำนึงถึงบริบท หรือสภาวะแวดล้อมของข้อมูลเอกสารที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วย ดังที่ได้กล่าวแล้วในเรื่องวิธีใช้ข้อมูลเอกสาร ผู้วิจัยควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ เช่น ใครเป็นผู้เขียน เขียนให้ใครอ่าน ช่วงเวลาที่เขียนเป็นอย่างไร ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อให้การวิเคราะห์เป็นไปอย่างลึกซึ้ง การพิจารณาเอกสารในสภาพที่เป็นองค์ประกอบจึงเป็นสิ่งจำเป็น การบรรยายคุณลักษณะเฉพาะของเนื้อหาโดยไม่โยงไปสู่ลักษณะของเอกสาร ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร จะทำให้ผลการวิเคราะห์มีคุณค่าน้อย แต่ถ้าได้มีการเปรียบเทียบคุณลักษณะของเนื้อหาเข้ากับบริบทของเอกสารและมีการโยงคุณลักษณะดังกล่าวเข้ากรอบแนวคิดทฤษฎีที่เหมาะสมที่ผู้วิจัยเลือกมาเปรียบเทียบจะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความกว้างขึ้นและนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่นๆได้
 4. โดยปกติการวิเคราะห์เนื้อหาจะกระทำกับเนื้อหาตามที่ปรากฏในเอกสารมากกว่ากระทำกับเนื้อหาที่ซ่อนอยู่ควรวัดความถี่ของคำหรือข้อความในเอกสารก็หมายถึงคำหรือข้อความที่มีอยู่ ไม่ใช่คำหรือข้อความที่ผู้วิจัยตีความได้ การตีความข้อความจะกระทำในอีกขั้นตอนหนึ่งภายหลังเมื่อผู้วิจัยสรุปข้อมูล
 5. การบรรยายสรุปผลเชิงคุณภาพ ขั้นตอนนี้เป็นสิ่งที่ยังถกเถียงกันอยู่ระหว่างนักวิจัยเชิงปริมาณกับนักวิจัยเชิงคุณภาพ สำหรับนักวิจัยเชิงปริมาณเมื่อได้ทำตามขั้นตอน 4 ขึ้น ที่กล่าวมาแล้ว ก็ถือว่าผู้วิจัยจะลงมือสรุปข้อมูลอย่างแม่นยำและนำข้อมูลไปอ้างอิงกับประชากรทั้งหมดได้ แต่สำหรับนักวิจัยเชิงคุณภาพมักมีข้อทักท้วงอยู่บ้าง โดยที่นักวิจัยเชิงคุณภาพเห็นแล้วว่า ความถี่ของคำหรือข้อความที่ปรากฏมิได้แสดงถึงความสำคัญของคำหรือข้อความนั้นก็ได้ เช่น ตัวบทที่มีคำว่าชาติหรือรักชาติ ปรากฏถี่หลายครั้งอาจไม่เน้นสาระของเรื่องชาติและความรักชาติก็ได้ นอกจากนั้น การตีความสำคัญของสาระจากตัวบทอาจใช้วิธีสรุปใจความได้ดีกว่าการวัดความถี่ของคำก็ได้ ฉะนั้นวิธีการเชิงคุณภาพให้เหตุผลว่า การได้คำตอบเลื่อนกลางสำหรับคำถามที่ตรงเป้ายิ่งดีกว่าได้คำตอบชัดเจนสำหรับคำถามที่ผิดเป้า การมุ่งวัดความถี่ของคำอย่างเดียว อาจนำไปสู่คำตอบที่ชัดเจนแต่ไร้ความหมายโดยสิ้นเชิง
- เทคนิคสำคัญที่สุดของการวิเคราะห์เนื้อหา คือ การวางระบบข้อมูลโดยการจัดประเภทของคำและข้อความที่จะวิเคราะห์ เมื่อได้เอกสารมาแล้ว ผู้วิจัยจะจัดจำแนกประเภท (Categories) ของคำและข้อความอย่างไรจึงจะได้ประเภทที่ดีครอบคลุม ตรงประเด็นตามปัญหาของการวิจัย วิธีจัดประเภทจะต้องดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ซึ่งเกี่ยวพันกันไปมา คือ ขั้นตอนแรก ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงปัญหาของการวิจัยว่าอาจครอบคลุมประเภทของคำหรือข้อความอะไรบ้าง เช่น ในการวิเคราะห์เนื้อหา ความรุนแรงทางร่างกายที่ปรากฏในภาพยนตร์โทรทัศน์ ผู้วิจัยจะต้องกำหนดแยกแยะว่าแนวคิดเรื่อง

ความรุนแรงทางร่างกาย อาจจำแนกเป็นประเภทต่างๆ อะไรได้บ้าง เช่น การทรมานร่างกาย การลอบสังหาร การทำร้าย ฯลฯ เมื่อได้ประเภทย่อยของแนวคิดแล้ว ผู้วิจัยจะต้องกำหนดในขั้นต่อไปว่าหน่วย (Unit) ของเนื้อหาที่ลงมือจำแนกและแจกแจงนั้นได้แก่อะไรบ้าง ถ้าเป็นคำได้แก่ คำอะไรบ้าง ถ้าเป็นข้อความในลักษณะวลีหรือประโยค ได้แก่ ข้อความอะไรบ้าง และในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยจะต้องกำหนดว่าวิธีการแจกแจงนั้นที่จะให้คือวิธีใด

การทำระบบจำแนกประเภทที่ดี ในการวิเคราะห์เนื้อหาควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ระบบจำแนกประเภทควรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัยนั้นคือ ตรงกับนิยามกรอบแนวคิด นิยามตัวแปร และนิยามเชิงปฏิบัติการในการวิจัยนั้นๆ นิยามเชิงปฏิบัติการของการวิจัยถือเป็นตัวบ่งชี้ของประเภทที่เหมาะสมมากอย่างหนึ่งที่นักวิจัยควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภท

2. ระบบจำแนกประเภทควรมีความครอบคลุม นั่นคือ สามารถรองรับคำและข้อความที่จะถูกแจกแจงได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจะสร้างคุณลักษณะครอบคลุมนี้ได้ โดยการระบุรายละเอียดของแนวคิดย่อยและตัวแปรของการวิจัยให้ชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้แจกแจงหรือผู้ลงรหัสไม่ประสบความสำเร็จในการตัดสินใจว่าคำใดควรจัดอยู่ในประเภทใด นอกจากนั้นผู้วิจัยควรจะได้อ่านเอกสารอย่างละเอียดจนจบ เพื่อจะได้ทราบว่าตัวบทหรือเอกสารที่จะวิเคราะห์มีคำสำคัญใดบ้างที่ตรงกับปัญหาของการวิจัยและแนวคิดย่อยๆ ที่แตกออกมาจากปัญหานั้น มิฉะนั้นจะต้องมีการสร้างประเภทของคำและข้อความใหม่เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย เพราะระบบจำแนกประเภทที่สร้างไว้ไม่ครอบคลุม การลงรหัสก็จะวุ่นวายเพราะต้องย้อนกลับไปนำข้อมูลส่วนที่วิเคราะห์แล้วมาวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อหาคำตอบและข้อความในประเภทที่สร้างใหม่

3. ระบบจำแนกประเภทควรมีความเด่นชัดในตัวเอง เพื่อให้การจำแนกข้อมูลทำได้สะดวกไม่เกิดปัญหาว่าคำหรือข้อความสามารถถูกจำแนกเข้าได้หลายประเภทพร้อมๆ กัน

4. ระบบจำแนกประเภท ไม่ควรมีความซ้ำซ้อนเหมือนกัน นั่นคือ ไม่ควรมีประเภทที่คล้ายคลึงกันในบางส่วน เช่น การจำแนกประเภทเป็นสถาบันชาติ กับสถาบันพระมหากษัตริย์ การจำแนกประเภทเป็นสองประเภทนี้อาจมีความเหมือนกันได้บ้าง ทำให้คำและข้อความบางอย่างอยู่ได้ทั้งสองประเภทเช่นกัน เช่น คำว่า ลิ่นแผ่นดิน อาจสื่อความหมายของชาติหรือพระมหากษัตริย์ก็ได้

5. ผู้สร้างระบบจำแนกประเภทควรใช้หลักการเดียวกันในการจัดประเภทต่างๆ ไม่ใช่ใช้มิติของเวลาบ้าง ใช้สถานที่บ้าง ใช้ศิริของความรู้บ้าง จะทำให้ประเภทข้อมูลเหล่านั้นออกจากกัน ประเด็นนี้รวมถึงการแยกข้อมูลเป็นข้อมูลที่ปรากฏและข้อมูลที่แฝงอยู่ด้วย ผู้วิจัยไม่ควรนำข้อมูลสองระดับนี้มาเปรียบเทียบกัน

การจำแนกประเภทในความเป็นจริง มักเป็นการลองผิดลองถูก โดยการแบ่งข้อมูลเป็นประเภทต่างๆ เมื่อพบประเภทใหม่ๆ ก็เพิ่มเข้าไป การแบ่งควรทำเมื่อได้อ่านข้อมูลครบถ้วนแล้ว และประเภทที่แบ่งนั้นมักถูกแก้ไขปรับปรุงอีกสักพักหนึ่งกว่าจะใช้ได้

การกำหนดหน่วยของการวิเคราะห์ เป็นสิ่งที่นักวิจัยต้องให้ความสำคัญเช่นกัน อาจจะต้องกำหนดก่อนลงมือหรือกำหนดพร้อมๆ กันกับที่ลงมืออ่านข้อมูลก็ได้ หน่วยของการวิเคราะห์อาจเป็นคำเดี่ยวๆ เป็นวลี เป็นข้อความ เป็นคอลัมน์ เป็นหน่วยทางไวยากรณ์ หรือเป็นชนิดของความเหมาะสมในการตอบปัญหาของการวิจัย ความเหมาะสมในการสนองความต้องการของผู้วิจัยและความเหมาะสมใน

แก่การประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย การกำหนดหน่วยวิเคราะห์ที่มีผลิตผลสามารถทำให้ข้อค้นพบของการวิจัยเพิ่มขึ้นจากความเป็นจริงได้มากที่สุดทีเดียว

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นวิธีการที่ใช้กฎเกณฑ์เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ถ้าหากผู้วิจัยวางกฎไว้ชัดเจนและแบ่งประเภทข้อมูลได้ชัดเจน ผู้วิเคราะห์ก็จะทำงานได้โดยสะดวกใจและใครก็ตามที่มาวิเคราะห์ควรได้ข้อค้นพบที่ไม่แตกต่างกัน ถ้าใช้ข้อมูลเอกสารชิ้นเดียวกันเพราะระบบของการวิเคราะห์เหมือนกัน

ศรีสุตา พรุหอม (2545 : 62-63) ได้เสนอขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

1. กำหนดปัญหาการวิจัยหรือเอกสารที่จะวิเคราะห์
2. กำหนดจุดประสงค์หรือกรอบแนวคิดที่จะวิเคราะห์
3. เลือกเนื้อหาการวิเคราะห์
4. สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์หรือคู่มือลงรหัส
5. นำเกณฑ์หรือคู่มือลงรหัสที่สร้างขึ้นมามาทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความเที่ยงตรงของเกณฑ์ ถ้ายังไม่ดีพอก็นำกลับไปปรับปรุงในขั้นตอนที่ 4 และทดลองใช้ใหม่

6. วิเคราะห์เนื้อหาทั้งหมดและแปลผลข้อมูล
7. สรุปผลและเขียนรายงาน โดยอาศัยสถิติตามที่ต้องการสื่อความหมาย

2.6 วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

อุทุมพร จามรมาน (2531 ก : 13-15) ได้แบ่งวิธีวิเคราะห์เนื้อหา มี 2 ขั้นตอน คือ

1. การแปลภาษาเป็นข้อมูล กระทำได้เมื่อผู้วิเคราะห์จับประเด็นที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหาสาระได้อย่างชัดเจนก่อนแล้วแยกเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยๆ ซึ่งมีหลายแบบ เช่น การแยกเป็นสาย (Chain) เช่น เนื้อหาสาระที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต นำมาจัดเรียงเป็นเส้นเดียวกันหรือเนื้อหาสาระที่รุนแรงต่างกันก็นำมาจัดเรียงกันตามความรุนแรงมากจนถึงน้อยการแยกเป็นวงกลมย่อย (Loop) เนื้อหาสาระใดที่นำมาจัดพวกเข้าด้วยกันเป็นวงๆ การแยกตามมิติ (มิติเดียวหรือมากกว่าหนึ่งมิติ) เช่น จัดกลุ่มตัวแปรตามบุคลิกของคน 5 แบบ จะได้ 5 มิติ การจัดทำเป็นกิ่งก้านของต้นไม้ (Trees) ได้แก่ การจัดทำเป็นระเบียบแยกย่อยเป็นสายๆ เหมือนรากต้นไม้ เช่น การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเครือญาติ

2. การแปลข้อมูลออกเป็นตัวเลข หลังจากการแปลเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยแล้ว การแปลข้อมูลจากส่วนย่อยเป็นตัวเลขสามารถทำได้ 2 แบบ คือ แปลเป็นจำนวนหรือความถี่ และแปลเป็นค่าหรือคะแนน

Hayman (นัยนา ตันติวิสุทธิ. 2546 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Hayman. 1968 : 80-81) การวิเคราะห์เนื้อหามีลักษณะและขั้นตอนคล้ายกับการวิเคราะห์เอกสาร แต่มีขอบเขตแคบกว่า เพราะมุ่งวิเคราะห์เนื้อหาสาระของเอกสารเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดหน่วยวิเคราะห์ เมื่อเลือกเอกสารที่จะวิเคราะห์ได้แล้ว ขั้นแรกของการวิเคราะห์ จะต้องกำหนดหน่วยวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าจะใช้หน่วยอะไรเป็นตัวกำหนดนับ เช่น กำหนดหน่วยเป็นคำๆ เดียว เป็นวลี เป็นประโยคสมบูรณ์ เป็นย่อหน้า เป็นบทความ 1 บท เป็นหนังสือที่

สมบูรณ์ 1 เล่ม แต่ละหน่วยวิเคราะห์จะต้องกำหนดให้แน่นอน ชัดเจน และบอกลักษณะให้สามารถวัดได้

2. การนับความถี่ จดนับความถี่ของเนื้อหาเป็นจำนวนหน่วยวิเคราะห์ จำแนกตามประเภทของเนื้อหาที่ต้องการ

3. การระบุทิศทางและปริมาณ เช่น ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ หรือเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจไม่น่าสนใจ หรือเฉยๆ ส่วนปริมาณ หมายถึง ปริมาณมาก น้อยของทิศทาง เช่น ชอบมาก ชอบน้อย ไม่ชอบเลย เป็นต้น

4. การแจกแจงความถี่ แยกเป็นรายประเภท ทำให้เห็นว่าเป็นเนื้อหาที่ชอบมากที่สุดไม่ชอบเลย เป็นจำนวนมากน้อยเท่าใด

5. การสุ่มตัวอย่าง หน่วยการวิเคราะห์ที่กำหนดต้องเป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมด เพราะผลที่ได้สรุปอ้างอิงจะเป็นผลการวิเคราะห์ทั้งหมด

6. การสร้างเครื่องมือบันทึก โดยจัดทำเป็นแบบฟอร์มสำหรับใช้จดบันทึกผลการวิเคราะห์ ซึ่งต้องจัดทำแบบฟอร์มและจดบันทึกอย่างระมัดระวัง เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้ถูกต้องและเชื่อถือได้มากที่สุด

ความเชื่อถือได้ของผลการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์เนื้อหามักอิงกับผู้วิเคราะห์ เนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์เนื้อหาเดียวกันแต่ต่างกันที่คนวิเคราะห์ มักให้คำตอบแตกต่างกัน ทั้งนี้มาจากแหล่งความคาดเคลื่อนหลายอย่าง เช่น ลักษณะและความสามารถของผู้วิเคราะห์ ความสมบูรณ์ของข้อมูล การสุ่มข้อมูลวิเคราะห์ วิธีการวิเคราะห์ และการจัดทำรายงาน ความเชื่อถือได้ในที่นี้ จำแนกเป็นความเที่ยง (Reliability) กับความตรง (Validity) (อุทุมพร จามรมาน. 2531 ก : 14 -15) ดังนี้

ความเที่ยงของผลการวิเคราะห์เนื้อหา มีความหมาย 3 อย่าง คือ ความคงที่ ความเหมือนเดิมและความแม่นยำ มีวิธีการตรวจสอบแตกต่างกันคือ

1. ความคงที่ การตรวจสอบความคงที่ทำได้โดยการวิเคราะห์ซ้ำ แล้วเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ทั้งสองครั้งว่าแตกต่างกันหรือเหมือนกัน

2. ความเหมือนเดิม การตรวจสอบความเที่ยงแบบนี้ทำได้โดยการตรวจสอบทุกชั้นตอน

3. ความแม่นยำ การตรวจสอบเกี่ยวกับเกณฑ์หรือมาตรฐานทุกๆ ชั้นตอน ความตรงของผลการวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด ความตรงของผลการวิเคราะห์เนื้อหามี 5 ประเภท คือ

3.1 ความตรงที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล หมายความว่า ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ สอดคล้องกับข้อเท็จจริงเพียงใด

3.2 ความตรงตามความหมาย หมายความว่า มีการวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่มเนื้อหา ให้คำจำกัดความของคำตรงตามความหมายหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.3 ความตรงตามการสุ่ม หมายถึง เนื้อหาสาระที่จะนำมาวิเคราะห์นี้มีปริมาณมากจำเป็นต้องมีการสุ่มออกมา การอธิบายการสุ่มตัวอย่างอย่างไม่ลำเอียง เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงแบบนี้

3.4 ความตรงตามวิธีการ หมายถึง ผลการวิเคราะห์ที่ใช้วิธีการ 2 อย่างน่าจะ
ให้ผลการวิเคราะห์ออกมาเหมือนกัน

3.5 ความตรงตามทฤษฎี หมายถึง ผลการวิเคราะห์ที่น่าจะสอดคล้องกับ
ทฤษฎีหลักการหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

2.7 ประโยชน์ของการวิเคราะห์เนื้อหา

- 1) ทำให้เห็นถึงพัฒนาการและแนวโน้มของเนื้อหาที่ทำการศึกษาในแง่มุมต่างๆ ในแต่ละช่วงเวลา
- 2) ผลที่ได้จากการวิเคราะห์สามารถนำมาปรับปรุงเนื้อหาหรือเอกสารให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- 3) ประหยัดค่าใช้จ่าย และเวลา
- 4) ไม่จำเป็นต้องใช้นักวิจัยและเครื่องมือเป็นจำนวนมาก
- 5) ใช้ในการศึกษาประวัติ แนวคิด หรือทัศนคติของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแทนการสัมภาษณ์ หรือการส่งแบบสอบถามในกรณีที่มีความจำกัดในเรื่องเวลา

สาระสำคัญและความรู้เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์

1. ความหมายของวิทยานิพนธ์

อดุลย์ วิริยเวชกุล (2541 : 93) ให้ความหมายไว้ว่า วิทยานิพนธ์ หมายถึง บทนิพนธ์ที่
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเรียบเรียงจากการยกเอาหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัย
จนกระทั่งได้ผลครบถ้วนตามกระบวนการ แล้วนำมาพรรณนาและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบจนเสร็จสิ้น
สมบูรณ์ตามข้อกำหนด เพื่อขออนุมัติรับปริญญาในระดับมหาบัณฑิตหรือดุษฎี

บัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2545 : 1) ได้ให้ความหมายของ
วิทยานิพนธ์ว่า หมายถึง บทนิพนธ์ที่ใช้กระบวนการวิจัยที่แสดงถึงความริเริ่มในการประมวลความรู้ และ
สร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่นิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาแผน ก (2) แต่ละคนจะต้องทำ นับเป็นงานสำคัญยิ่ง
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก

บุญชม ศรีสะอาด (2543 : 47) ได้ให้ความหมายของวิทยานิพนธ์ไว้ว่า เป็นการศึกษา
ค้นคว้าของนิสิตนักศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตหรือดุษฎีบัณฑิตหรือทั้ง
สองระดับ โดยทั่วไปจะอยู่ภายใต้การดูแลให้คำปรึกษาของอาจารย์ผู้ควบคุมหรืออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

โดยสรุป วิทยานิพนธ์ หมายถึง รายงานผลการวิจัยหรือรายงานการศึกษาค้นคว้าของนิสิต
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งได้มาจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยและ เรียบเรียง แล้วนำเสนอผลจากการ
วิจัยตามหัวข้อเรื่องที่ได้รับอนุมัติ เพื่อให้สำเร็จหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

2. ความสำคัญของวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ (Thesis or Dissertation) เป็นการศึกษาค้นคว้าของนิสิต นักศึกษา เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตหรือดุษฎีบัณฑิตหรือทั้งสองระดับ โดยทั่วไปจะอยู่ในรูปของ
งานวิจัยซึ่งจะมีอาจารย์ผู้ควบคุมหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นิสิต นักศึกษา จะเลือกศึกษา
ค้นคว้าในเรื่องที่ตนเองสนใจ เรื่องที่มีความสำคัญ ตามนโยบายของสถาบัน คณะ และภาควิชาที่

รับผิดชอบผลิตบัณฑิต และตามความเชี่ยวชาญของอาจารย์ที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการศึกษาาระดับปริญญาโท-เอกจะขาดวิทยานิพนธ์ไม่ได้ หลักสูตรระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก(1) ไม่มีการเรียนเป็นรายวิชา แต่จะมีการทำวิทยานิพนธ์เพียงอย่างเดียว ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต แบบ ก(2) ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอื่นอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ระดับปริญญาเอก แบบ 1(2) ทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 : 6)

ปัจจุบันงานวิจัยทางการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยของนิสิต นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (มหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต) งานวิจัยเหล่านี้นับเป็นจุดเริ่มต้นอันสำคัญในการสร้างนักวิจัยระดับประเทศ ขณะเดียวกันงานวิจัยที่ผลิตออกมาก็ได้มีการนำไปใช้เป็นเอกสารอ้างอิงอย่างกว้างขวาง การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือระดับบัณฑิตวิทยาลัยนั้นมีจุดเน้นสำคัญที่เป็นสากลร่วมกันอยู่อย่างหนึ่งก็คือ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูงให้มีความรู้ลึกซึ้ง รอบรู้ในด้านวิชาชีพที่ตนเองสนใจและรัก ทั้งนี้บัณฑิตวิทยาลัยหรือนักศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัยจะต้องเป็นผู้ที่สามารถสร้างสรรค์ บุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างอิสระ เป็นการจรรโลงพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่องและตลอดไป (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 8)

3. การเลือกหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์

การทำวิทยานิพนธ์ เป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ความเพียร พลังกาย เวลา ค่าใช้จ่าย ความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย เพื่อที่จะให้สามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จอย่างมีคุณภาพและเป็นแบบอย่างให้คนได้ศึกษาค้นคว้า นั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือ นิสิตนักศึกษาผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องเลือกหัวข้อเรื่องให้ดีที่สุด ซึ่งมีหลักในการเลือกดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 16)

3.1 เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เป็นประโยชน์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือหลายลักษณะ ร่วมกัน ดังนี้

3.1.1 ผลของวิทยานิพนธ์ทำให้ได้นวัตกรรมที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ใช้พัฒนาหรือปรับปรุงบุคคล เช่น ผู้เรียน ผู้ร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ประชาชน ฯลฯ ให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ บุคลิกภาพ คุณลักษณะต่างๆ ที่ดี เช่น ความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ จริยธรรม ความมีน้ำใจ ฯลฯ พัฒนาหรือปรับปรุงสิ่งแวดล้อม หน่วยงานสถาบันให้มีบรรยากาศที่ดี มีความสวยงามเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานช่วยให้มีความสามารถ มีความสุขในการปฏิบัติงานมากขึ้น

3.1.2 ผลของวิทยานิพนธ์ทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่ประสบอยู่ โดยแก้ปัญหาได้อย่างสมบูรณ์หรือแก้ได้ในระดับหนึ่ง

3.1.3 ผลของวิทยานิพนธ์ทำให้ได้องค์ความรู้ซึ่งยังไม่มีมาก่อน ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นพื้นฐานของการศึกษาค้นคว้า ขยายพรมแดนความรู้ออกไปและ/หรือเป็นรากฐานของการนำไปพัฒนาหาแนวทางประยุกต์ใช้

3.2 เป็นเรื่องที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะทำได้สำเร็จด้วยดีมีคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ดังนี้

3.2.1 มีความรู้ในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ นิสิต นักศึกษาต้องมีพื้นฐานความรู้ที่ดีในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ จึงควรทำในสาขาที่ตนได้ศึกษามา มีความถนัด ความชำนาญ บางครั้งจะต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอีกมาก ซึ่งผู้ทำวิทยานิพนธ์ต้องมั่นใจว่ามีศักยภาพเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนั้นๆ

- 3.2.2 มีแนวทางชัดเจนที่จะศึกษาได้สำเร็จ
- 3.2.3 มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพในการศึกษาค้นคว้าตามความจำเป็นของเรื่องนั้นๆ
- 3.2.4 มีแหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่จะวิจัยเพียงพอ เช่น มีห้องสมุดที่มีเอกสาร ตำราหนังสือ วารสาร รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์หรือปริญญาานิพนธ์ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยและ/หรือมีความสะดวกในการสืบค้นจากระบบอินเทอร์เน็ตที่สามารถค้นหาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้
- 3.2.5 การได้รับความช่วยเหลือจากบุคคล หน่วยงาน องค์กร สถาบันที่เกี่ยวข้อง เช่น ได้รับอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากกลุ่มตัวอย่างในการทำแบบทดสอบ ให้การสัมภาษณ์ หรือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในกระบวนการทดลองของผู้ทำวิทยานิพนธ์
- 3.2.6 มีเงินค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินการวิจัยเพียงพอ
- 3.3 เป็นเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์มีความสนใจอยากศึกษาค้นคว้าอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะผลักดันให้มีความกระตือรือร้น มีแรงจูงใจ มีความเพียรในการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้บรรลุผล นิสิต นักศึกษาไม่ควรเลือกเรื่องที่ตนเองไม่สนใจ เลือกตามคนอื่นหรือตามอาจารย์ที่ปรึกษากำหนดไม่มีความสนใจหรือสนใจน้อย ซึ่งจะทำให้ขาดแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้า
- 3.4 เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน สอดคล้องกับนโยบายของภาควิชาหรือแผนกวิชาที่รับผิดชอบหลักสูตร ซึ่งจะทำให้ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้ทำมีความสบายใจในการทำและอาจเป็นส่วนให้ได้รับทุนสนับสนุนวิจัย

สาระสำคัญและความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา

1. ความหมายของการวิจัยทางการศึกษา

การวิจัย (Research) หมายถึง กระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ๆหรือกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อตอบปัญหาที่มีอยู่อย่างมีระบบและมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (ณัฐพล บัวอุไร. 2554)

การวิจัย (Research) หมายถึง กระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ๆ หรือกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อตอบปัญหาทางการศึกษาที่มีอยู่อย่างมีระบบและมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (ณัฐพล บัวอุไร. 2554)

การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research) ในความหมายกว้าง หมายถึง การเสาะแสวงหาความรู้โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพ การออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง กึ่งทดลอง หรือการวิจัยแบบผสมผสาน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2544)

2. ข้อจำกัดของการวิจัยทางการศึกษา

2.1 ความซับซ้อนของเนื้อหาที่ศึกษา เพราะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มีตัวแปรมาเกี่ยวข้องมากมาย

2.2 ความยากในการรวบรวมข้อมูล เพราะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์

2.3 ความยากในการทำซ้ำ ไม่เหมือนกันการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ทำซ้ำแล้วค่าที่ได้ก็ยังไม่ใกล้เคียงกับค่าเดิม

2.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบต่อผลการวิจัย

2.5 ยากในการควบคุมตัวแปรเกิน

2.6 เครื่องมือมีความแม่นยำและเชื่อถือได้น้อยกว่าเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์

3. ลักษณะของการวิจัยทางการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัยอยู่ที่กระบวนการ (Process) ถึงแม้ว่าการวิจัยจะมีวิธีดำเนินการที่หลากหลายและแตกต่างกัน แต่ลักษณะของการวิจัยทางการศึกษา มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้ (ณัฐพล บัวอุไร. 2554)

3.1 การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Research is Empirical) กล่าวคือ เป็นการศึกษาที่ใช้การสังเกตจากสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่ใช่อาศัยการใช้เหตุผล และองค์ความรู้ที่ได้สามารถนำไปอ้างอิง หรือ เผยแพร่ (Generated) ได้ การได้มาซึ่งข้อมูลนั้นมีหลายวิธี เช่น คำนวณจากการทดสอบ การบันทึกภาคสนาม การตอบแบบสอบถาม และผลที่ได้จากคอมพิวเตอร์ (Computer Printouts) และมีการจัดการกับข้อมูลดังกล่าวด้วยการจัดระบบข้อมูล ตั้งสมมุติฐาน ทดสอบสมมุติฐาน วิเคราะห์ข้อมูล แปลผล และสรุปผล

3.2 การวิจัยควรจะเป็นระบบ (Research should be systematic) การวิจัยเป็นกระบวนการและมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบ ดังนั้นการวิจัยทางการศึกษา จึงต้องใช้วิธีการที่เป็นระบบในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลข้อมูล

3.3 การวิจัยควรจะมีคามเที่ยงตรง (Research Should be Valid) ความเที่ยงตรงในการวิจัย ขึ้นอยู่กับความจริง และมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (Capable of Being Justified) ความเที่ยงตรงในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ ความเที่ยงตรงภายใน (Internal Validity) และความเที่ยงตรงภายนอก (External Validity) โดยที่ความเที่ยงตรงภายในจะช่วยให้การแปลผลงานวิจัยได้ถูกต้อง ส่วนความเที่ยงตรงภายนอกจะทำให้สรุปอ้างอิงหรือขยายผลไปถึงประชากร (Generalized to Populations) สถานการณ์ (Situation) และเงื่อนไข (Conditions) ต่างๆ ได้

3.4 การวิจัยควรจะมีคามเชื่อมั่นได้ (Research Should be Reliable) กล่าวคือ ความเชื่อมั่นในการวิจัยเกี่ยวข้องกับรูปแบบ (Replicability) และความคงที่ (Consistency) ในวิธีการ เงื่อนไขและผลลัพธ์ที่ได้ บางครั้งมีการจำแนกความเชื่อมั่นเป็น 2 ประเภท คือ ความเชื่อมั่นภายใน (Internal Reliability) และความเชื่อมั่นภายนอก (External Reliability) โดยที่ความเชื่อมั่นภายในจะเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการแปลผลข้อมูลจากการสังเกตว่ามีความคงที่และอยู่ในเงื่อนไขเดียวกันหรือไม่ ถ้าการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยไม่คงที่ จะทำให้การวิจัยขาดความเชื่อมั่นภายใน ดังนั้นความเชื่อมั่นภายในจะพิจารณาได้จากข้อคำถามที่ว่าเห็นด้วยกับผู้เก็บข้อมูล หรือผู้สังเกตหรือไม่ (Observer agreement) ส่วนความเชื่อมั่นภายนอกจะเกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ใช้ในการวิจัย ถ้าเป็นการวิจัยที่มีสถานการณ์ที่เหมือนกันหรือคล้ายกันกับงานวิจัยที่เคยศึกษามาก่อนแล้ว ถ้าผู้วิจัยจะใช้รูปแบบวิธีการศึกษาแบบเดิม ผู้วิจัยจะต้องอธิบายเหตุผลที่ใช้วิธีการแบบเดิมด้วย

3.5 การวิจัยควรจะเป็นการวิจัยหลายๆ รูปแบบ การวิจัยทางการศึกษาที่มีการศึกษาหลายๆ อย่าง จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างลึกซึ้ง รูปแบบในการวิจัยมีหลายรูปแบบ เช่น การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงบรรยายการศึกษารายกรณี เป็นต้น

ลักษณะของการวิจัยทางการศึกษาจากที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า ต้องมีระบบในการเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อมูลควรเก็บจากแหล่งข้อมูลโดยตรง การวิจัยที่ดีควรมีความเที่ยงตรงและมีความเชื่อมั่น รวมทั้งควรมีการวิจัยหลายรูปแบบ เพื่อให้ได้องค์ความรู้และการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการศึกษา

4. ความสำคัญของการวิจัยทางการศึกษา

วิธีการแสวงหาความรู้ นั้น สามารถหาได้จากแหล่งต่างๆ เช่น ปรัชญาผู้เชี่ยวชาญ อ่านจากเอกสาร ตำรา บทความต่างๆ สังเกตจากเพื่อนร่วมงานแต่มีข้อจำกัดบางประการว่าคำตอบที่ได้อาจจะไม่ถูกต้องหรือเชื่อถือได้เสมอไป แต่การวิจัยเป็นการค้นหาความรู้ความจริงที่ใช้วิธีการที่เชื่อถือได้ มีระบบและมีขั้นตอนในการดำเนินงาน คือ ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จึงทำให้การวิจัยมีคุณค่าและมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ ทำให้โลกเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง การวิจัยทางการศึกษามีความสำคัญ ดังนี้ (ณัฐพล บัวอุไร. 2554)

4.1 ความสำคัญต่อผู้เรียน การวิจัยจะช่วยให้ครูได้รู้ความจริงเกี่ยวกับการเรียนรู้ หรือพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อหาทางแก้ปัญหา ส่งเสริม และพัฒนาการเรียน และพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น

4.2 ความสำคัญต่อผู้สอน การวิจัยจะช่วยให้ผู้สอนทราบผลการจัดการเรียนการสอนหาแนวทางแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำผลงานวิจัยเสนอเป็นผลการวิจัยทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพด้วย

4.3 ความสำคัญต่อสถานศึกษา ในปัจจุบันสถานศึกษาทุกระดับชั้นไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือระดับอุดมศึกษาต้องทำการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน ผู้ปกครองและสังคมถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ การวิจัยจึงมีความจำเป็นและความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะผลงานวิจัยจะนำมาใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การบริหารงาน และอื่นๆ ช่วยให้โรงเรียนมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

4.4 ความสำคัญต่อวิชาชีพทางการศึกษา การวิจัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม ฯลฯ ผลของการวิจัยจะช่วยให้ครูผู้สอนนำไปพัฒนางานการเรียนการสอนของตนเอง ในปัจจุบันนี้ได้ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนเพราะนอกจากจะช่วยขยายองค์ความรู้ (Body of Knowledge) เทคนิคการสอน และนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนแล้วยังช่วยให้ผู้สอนนั้นพัฒนาการทำงานของตนเองให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

4.5 ความสำคัญต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพราะจะทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น กระทรวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นต้น ได้ใช้ผลการวิจัยมาช่วยในการวางแผนการจัดการศึกษาทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคไร้พรมแดน

4.6 ความสำคัญต่อประเทศ เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดของประเทศ การศึกษาเป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่งในการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ ดังนั้นการวิจัยทางการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมากเพราะจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาปฏิรูปการศึกษาของคนในประเทศ ให้เป็นคนเก่ง คนดี อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า การวิจัยทางการศึกษามีความสำคัญต่อผู้เรียน ผู้สอน สถานศึกษา วิชาชีพการศึกษา หน่วยงานที่รับผิดชอบ และประเทศชาติ เพราะจะช่วยพัฒนางาน การศึกษา เช่น การปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาเทคนิควิธีสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. หลักการวิจัยทางการศึกษา

สมชาย วรกิจเกษมสกุล (2554 : 1) ได้กล่าวว่า ในการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์หรือ สัตว์ เป็นประเด็นที่มีความยุ่งยากและมีความซับซ้อนในการแสวงหาข้อค้นพบเพื่อนำมาใช้ในการ บรรยาย อธิบาย คาดคะเน หรือควบคุมมนุษย์หรือสัตว์ให้เกิดพฤติกรรมตามที่ต้องการ ดังนั้นมนุษย์ จำเป็นจะต้องมี “วิธีการ” ที่จะนำมาใช้แสวงหาข้อมูลที่น่ามาพิจารณาวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมิน ค่าเพื่อหาข้อสรุป/องค์ความรู้ร่วมกัน โดยที่ “วิธีการ” ในการแสวงหาความรู้ความจริงของมนุษย์ได้มี วิวัฒนาการต่อเนื่องกันมาอย่างยาวนานโดยเริ่มต้นจากวิธีการที่ไม่มีระบบชัดเจน อาทิ เชื่อไสยศาสตร์ ,เชื่อผู้มีอำนาจ/หมอผี หรือการลองผิดลองถูก เป็นต้น จนกระทั่งได้ก้าวเข้าสู่ในปัจจุบันที่มนุษย์ได้พัฒนา “วิธีการ” ที่ค่อนข้างจะเป็นระบบที่ชัดเจนโดยได้นำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Method) มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการที่สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ทุกขั้นตอน โดยที่เรียก “วิธีการ” นี้ว่า “การวิจัย (Research)”

ในปัจจุบัน “การวิจัย” เป็นศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการและบุคคลทั่วไปใน นานาอารยประเทศว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้ดำเนินการแสวงหาข้อมูลหรือองค์ ความรู้ตามจุดมุ่งหมายได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และมีความน่าเชื่อถือ และสามารถที่จะนำผลการวิจัยที่ ได้รับไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาได้อย่างสอดคล้องความต้องการอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในวง การศึกษาที่มีความเชื่อว่า “การวิจัย” เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้หรือแนวทางแก้ปัญหาที่มี ประสิทธิภาพโดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้บัณฑิตในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่จะสำเร็จ การศึกษาจะต้องปฏิบัติกรวิจัย (งานวิทยานิพนธ์) ที่เป็นส่วนหนึ่งของการได้รับปริญญาในการศึกษา ระดับมหาบัณฑิตหรือดุษฎีบัณฑิต และในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 30 ได้ กำหนดว่าการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูให้ครูผู้สอนได้ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้อของ ผู้เรียน

การวิจัยจำแนกออกได้หลายประเภท ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าขั้นตอนของการวิจัยทุกประเภท เป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ เป็นวิธีการระบบที่มีขั้นตอนของกระบวนการวิจัยโดยอาศัย หลักการทางด้านวิทยาศาสตร์ในเชิงของความเป็นเหตุเป็นผล เป็นการประยุกต์วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ไปใช้ในการศึกษาอย่างเป็นพิธีการและเป็นระบบโดยที่การวิจัยทางการศึกษาเป็นสาขาวิชาที่มีการทำ วิจัยมากที่สุด ซึ่งก็คือ การนำเอาวิธีการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการศึกษาปัญหาทางการศึกษาอย่างเป็น พิธีการและเป็นระบบเช่นกัน

สำหรับจุดมุ่งหมายของการวิจัยทางการศึกษา จะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ วิทยาศาสตร์ นั่นคือ การวิจัยทางการศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะอธิบาย พยากรณ์ และควบคุม ปรัชญาการณต่างๆ ทางการศึกษา ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างกรวิจัยทางการศึกษากับการวิจัยทาง วิทยาศาสตร์ ก็คือ ธรรมชาติของปรัชญาการณในการวิจัยทางการศึกษาเป็นเรื่องยากที่ยากจะอธิบาย พยากรณ์ และควบคุมสถานการณ เนื่องจากกรวิจัยทางการศึกษาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ซึ่ง มนุษย์มีความซับซ้อนมากกว่าสิ่งมีชีวิตอื่นๆ การทดลองบางอย่างและการควบคุมบางอย่างใน ห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์จะไม่สามารถจะทำได้ในทางการศึกษา การสังเกตในการวิจัยทางการศึกษา

ก็มีความยากลำบากกว่าการสังเกตในห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ ทั้งวิธีการและวิธีการจดบันทึกผลของการสังเกต การวัดในการวิจัยทางการศึกษาส่วนมากจึงเป็นการวัดทางอ้อม ไม่สามารถหาเครื่องมือวัดสติปัญญาของมนุษย์ได้โดยตรง การวิจัยทางการศึกษาจึงเป็นการยากที่จะกระทำซ้ำๆ และให้เกิดผลเหมือนกับการกระทำครั้งก่อน ซึ่งแตกต่างกับวิจัยทางวิทยาศาสตร์ โดยที่สามารถควบคุมตัวแปรต่างๆ ได้ไม่ยากเท่ากับการควบคุมตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในการวิจัยทางการศึกษา เนื่องจากเป็นการกระทำกับระบบหรือวัตถุซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต

สาระสำคัญและความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์การพิจารณาและระเบียบวิธีวิจัย ตลอดจนการนำไปใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอแนะนำประเภทการวิจัยที่มีนักวิจัยได้ทำการจำแนกไว้ในหลากหลายแนวทาง ดังนี้

เกย์ (Gay. 1987) เสนอแนะว่ามีวิธีสำคัญ 2 วิธี ที่ใช้จำแนกประเภทของการวิจัย ได้แก่ 1) จำแนกโดยวัตถุประสงค์และ 2) จำแนกโดยระเบียบวิธี เมื่อใช้วัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา สามารถจำแนกการวิจัยออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research)
2. การวิจัยประยุกต์ (Applied Research)
3. การวิจัยประเมินผล (Evaluation Research)
4. การวิจัยและพัฒนา (Research and Development)
5. การวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research)

ถ้าหากใช้ระเบียบวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา สามารถจำแนกการวิจัยออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research)
2. การวิจัยเชิงบรรยายหรือการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research)
3. การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research)
4. การวิจัยเชิงเปรียบเทียบสาเหตุ (Causal Comparative Research)
5. การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

นิภา ศรีไพโรจน์ (2527 : 39) ได้จำแนกการวิจัยที่แบ่งตามระเบียบวิธีวิจัย สรุปได้ 3 ประเภท ได้แก่

1. การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research)
2. การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research)
 - 2.1 การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)
 - 2.2 การศึกษาความสัมพันธ์ (Interrelationship Studies)
 - 2.3 การศึกษาพัฒนาการ (Developmental Studies)
3. การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

ปารีชาต สถาปิตานนท์ (2546 : 14-17) ได้จำแนกออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. จำแนกตามลักษณะของข้อมูล ได้แก่
 - 1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)
 - 1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)
2. จำแนกตามเป้าหมายของการวิจัย ได้แก่
 - 2.1 การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research)
 - 2.2 การวิจัยประยุกต์ (Applied Research)
3. จำแนกตามการทดลอง ได้แก่
 - 3.1 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)
 - 3.2 การวิจัยกึ่งทดลอง (Semi-Experimental Research)
4. จำแนกตามความมุ่งหมายและวิธีวิจัย ได้แก่
 - 4.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research)
 - 4.2 การวิจัยตามสภาพของข้อมูล ได้แก่
 - 4.2.1 การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)
 - 4.2.2 การวิเคราะห์เอกสาร (Documentation Analysis)
 - 4.2.3 การศึกษารายกรณี (Case Studying)
 - 4.3 การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ได้แก่
 - 4.3.1 การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research)
 - 4.3.2 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Comparison Research)
5. จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ได้แก่
 - 5.1 การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research)
 - 5.2 การวิจัยเชิงอธิบาย (Explanatory Research)
 - 5.3 การวิจัยเชิงบุกเบิก (Exploratory Research)
6. จำแนกตามบทบาทของผู้วิจัย ได้แก่
 - 6.1 การวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Research)
 - 6.2 การวิจัยแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participatory Research)
7. จำแนกตามลักษณะวิชา ได้แก่
 - 7.1 การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Research)
 - 7.2 การวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social Research)

2. ขั้นตอนการวิจัย

สำหรับขั้นตอนการวิจัยทั่วไป มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับวิธีระบบเช่นกัน โดยเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกและการนิยามปัญหา ปัญหาของการวิจัยอาจเป็นสมมติฐานหรือคำถามที่สามารถทดสอบหรือหาคำตอบได้โดยการรวบรวมข้อมูล ศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูล
2. วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยๆ ได้แก่ การเลือกตัวอย่างหรือสิ่งที่จะศึกษา การพัฒนาเครื่องมือ และการออกแบบแผนการดำเนินการวิจัย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการทดสอบตามสมมติฐานหรือตอบประเด็นปัญหาของการวิจัย

4. การสรุปผล ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสรุปผลตามสมมติฐานหรือปัญหาวิจัย

เมื่อพิจารณาขั้นตอนย่อยๆ ของการวิจัย จะประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ซึ่งกระบวนการในการทำวิจัยนี้ อุกุมพร จามรมาณ (2533 : 3) ได้กล่าวว่าเปรียบเทียบเหมือนลูกโซ่แต่ละลูกสำคัญเท่ากัน เริ่มตั้งแต่การเลือกปัญหาการวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย การทำวิจัย การสรุปผลการวิจัย และการอภิปรายผลวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดปัญหาการวิจัย
2. การทบทวนวรรณกรรม
3. การตั้งสมมติฐาน
4. การออกแบบการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. การจัดทำและนำเสนอรายงานการวิจัย

สำหรับการวิจัยทางการศึกษา จะมีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกับกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เช่นกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก 10 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนการวิจัยทางการศึกษา สามารถจำแนกออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. ขั้นการเตรียมการวิจัย (Preparing for Research) เป็นการระดมความคิดเพื่อกำหนดกรอบหรือประเด็นปัญหาการวิจัย พร้อมทั้งพิจารณาแหล่งเก็บรวบรวมข้อมูล และวางแผนการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นการเข้าถึงแหล่งข้อมูล (Accessing Resources) เป็นการพิจารณาเลือกแหล่งข้อมูลที่ดีที่สุดสำหรับการวิจัย ประกอบด้วยข้อมูลทั้งที่เป็นสารสนเทศและไม่ใช่สารสนเทศ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ รวมทั้งจากประชากรที่เกี่ยวข้อง

3. ขั้นการดำเนินการด้านสารสนเทศ (Processing Information) เป็นการดำเนินการอย่างรอบคอบเพื่อคัดเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย ซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลหรือจัดกระทำกับข้อมูล เพื่อแปลงให้เป็นสารสนเทศสำหรับการวิจัย

4. ขั้นการส่งถ่ายความรู้ (Transfer your Knowledge) เป็นการสรุปผลที่ได้จากขั้นตอนที่ผ่านมา เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้และส่งถ่ายไปยังผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการกระจายองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

เมื่อพิจารณาขั้นตอนย่อยๆ ของการวิจัย จะประกอบด้วย 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกหัวข้อปัญหาที่จะทำการวิจัย (Selecting a Research Topic) เป็นขั้นตอนแรกเพื่อเลือกหัวข้อปัญหาที่น่าสนใจที่สามารถค้นหาคำตอบได้ด้วยการวิจัย ปัญหาการวิจัยที่ได้จะนำไปใช้กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดขอบเขตของงานวิจัย และกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยต่อไป

2. การศึกษาค้นคว้ารวบรวมความรู้ (Review Literature and Related Research) เป็นการศึกษาความรู้จากเอกสาร วรรณคดี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบพัฒนาการ

ขององค์ความรู้หรือทฤษฎีต่างๆ ว่าเป็นมาอย่างไร เคยมีการวิจัยในหัวเรื่องใกล้เคียงมาแล้วบ้างหรือไม่ ตัวแปรแทรกซ้อนหรือข้อจำกัดในการวิจัยมีประเด็นใดบ้าง เพื่อหาทางแก้ไขในปัญหาที่จะเกิดขึ้น

3. การนิยามประเด็นปัญหาการวิจัย (Formulating Research Problem) เป็นการบรรยายถึงความเป็นมาของปัญหาของการวิจัย กรอบแนวความคิด ความสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น นิยามศัพท์เฉพาะ วิธีดำเนินการวิจัย ประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

4. การกำหนดสมมติฐานการวิจัย (Formulating Research Hypothesis) เป็นขั้นตอนที่ 4 โดยกำหนดสมมติฐานการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เพื่อใช้พยากรณ์คำตอบสุดท้ายของปัญหาการวิจัย โดยใช้หลักเหตุผลซึ่งได้มาจากประสบการณ์หรือจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สมมติฐานที่กำหนดในขั้นนี้จะใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบในการวิจัยต่อไปผลการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ในขั้นนี้อาจจะถูกหรือผิดก็ได้จะไม่ใช้ประเด็นสำคัญ

5. การเลือกแหล่งข้อมูลในการวิจัย (Source of Data) ข้อมูลในที่นี้ ได้แก่ แหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งเอกสารบทความ เอกสารวรรณคดี และงานวิจัย รวมทั้งองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนประชากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

6. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Formulating Research Instrument) เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ หรือแบบประเมินผล รวมทั้ง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องมือ หรือระบบซอฟต์แวร์ และฮาร์ดแวร์ ที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร เครื่องมือเหล่านี้จะต้องผ่านการหาคุณภาพก่อน เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงและมีความเชื่อมั่นมากที่สุด เพื่อจะไม่ให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปจากข้อมูลที่แท้จริง

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting Data) เป็นการนำเครื่องมือที่ได้จากขั้นตอนที่ผ่านมาไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ถ้าเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ในขั้นตอนนี้ก็คือการทดลองกระทำกับกลุ่มตัวอย่างตามแบบแผนการทดลอง (Experimental Design) ที่กำหนดไว้แล้ว

8. การพิจารณาและการวิเคราะห์ข้อมูล (Scrutinizing Data and Analysis of Data) เป็นการพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาจัดกลุ่ม แยกประเภทหรือดำเนินการเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปวิเคราะห์ผลโดยเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ พร้อมทดสอบสมมติฐานที่ละข้อๆ จนครบถ้วนตามระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

9. การแปลความของข้อมูล (Interpretation of Data) ขั้นตอนนี้เป็นการแปลความจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ผ่านมา โดยพิจารณาจากค่าต่างๆ ทางสถิติที่ปรากฏเพื่อแปลความและสรุปผลการวิจัยออกเป็นประเด็นต่างๆ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลที่เกิดจากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยจะสามารถใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ศึกษามาสนับสนุนผลการวิจัยได้ เพื่อให้การแปลความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสามารถเสนอแนะความคิดเห็นส่วนตัวเพิ่มเติมได้ในบางประเด็น ถ้ามีประสบการณ์ทางวิชาการด้านนั้นอยู่

10. การเขียนรายงานการวิจัยและการตีพิมพ์ (Research Report and Publishing) เป็นขั้นตอนสำคัญ ในการเผยแพร่การค้นพบให้แพร่หลายสู่วงกว้าง เพื่อกระจายองค์ความรู้ให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีโอกาสรับรู้ เนื่องจากการวิจัยเป็นเรื่องสาธารณะมากกว่าเรื่องส่วนบุคคล ยิ่งมีการเผยแพร่มากขึ้นเท่าใด ก็จะทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคมมากขึ้นเท่านั้น

3. สมมติฐาน

ในการดำเนินการวิจัยนั้น การคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าหลังจากที่ผู้วิจัยได้ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว จะช่วยให้ผู้วิจัยได้มีแนวทางที่ชัดเจนมากขึ้นในการ ดำเนินการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อจะได้คำตอบของปัญหาการวิจัยที่ถูกต้อง และเชื่อมั่นได้ ในการ วิจัยสามารถจำแนกประเภทของสมมติฐานออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (สมชาย วรภิรมย์สกุล. 2554 : 106-108)

1. สมมติฐานทางการวิจัย (Research Hypothesis) เป็นข้อความหรือประโยคที่ผู้วิจัย ได้คาดคะเนปรากฏการณ์หรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ตาม จุดมุ่งหมายของการวิจัยภายหลังจากได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาเป็นฐานความรู้ ที่ผู้วิจัยอาจจะคาดคะเนได้ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อนก็ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องนำสมมติฐานไปทดสอบ โดย การแปลงสมมติฐานทางการวิจัยให้เป็นสมมติฐานทางสถิติโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ ที่เก็บรวบรวมมา และวิธีการทางสถิติต่อไป และในงานวิจัย ที่มีตัวแปรที่ศึกษาเพียงตัวแปรเดียว (สภาพที่เกิดขึ้นหรือ คุณลักษณะ) ก็อาจจะไม่จำเป็นต้องระบุสมมติฐานการวิจัยไว้ เพราะไม่จำเป็นต้องมีการทดสอบ ความสัมพันธ์ใดๆ แต่ถ้าผู้วิจัยกำหนดไว้ว่าจะทำให้เกิดความลำเอียงในการดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลของผู้วิจัยด้วย

2. สมมติฐานทางสถิติ (Statistics Hypothesis) เป็นสัญลักษณ์หรือโครงสร้างทาง คณิตศาสตร์ที่กำหนดแทนสมมติฐานการวิจัยเพื่อนำมาทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป โดย การนำคุณลักษณะของประชากร (ค่าพารามิเตอร์) มาเขียนเปรียบเทียบกัน โดยที่สมมติฐานทางสถิติ จำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 สมมติฐานกลาง (Null Hypothesis : H_0) เป็นสมมติฐานที่กำหนดในลักษณะ ของการแสดงความสัมพันธ์ที่เท่ากัน หรือความไม่แตกต่างของค่าพารามิเตอร์ที่ต้องการเปรียบเทียบที่ เป็นเป้าหมายในการทดสอบสมมติฐานว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธ อาทิ $H_0 : \mu_1 = \mu_2$ หรือ $H_0 : p = 0$ หรือ $H_0 : \mu_i = \mu_j$ ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน เป็นต้น

2.2 สมมติฐานทางเลือก (Alternative Hypothesis : H_1) เป็นสมมติฐานที่กำหนด ในลักษณะของการแสดงความสัมพันธ์ที่ไม่เท่ากันหรือความแตกต่างของค่าพารามิเตอร์ที่ต้องการ เปรียบเทียบเป็นเป้าหมายรองในกรณีที่ผลการทดสอบสมมติฐานโดยปฏิเสธสมมติฐานกลางแล้วจะต้อง สรุปผลการทดสอบโดยพิจารณาจากสมมติฐานทางเลือกที่กำหนดไว้ ซึ่งสมมติฐานทางเลือก จำแนกเป็น 2 ลักษณะย่อยๆ ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2543 : 104-108)

2.2.1 สมมติฐานแบบมีทิศทาง (Directional Hypothesis) เป็นสมมติฐานที่ กำหนดความสัมพันธ์ของตัวแปรในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอย่างชัดเจน จากความมั่นใจที่มีในเหตุและผลที่ ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะสามารถระบุตัวแปรได้ว่า “มากกว่าหรือสูงกว่า” หรือ “น้อยกว่าหรือต่ำกว่า” หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “สมมติฐานแบบหางเดียว (One-tailed)” อาทิ $H_1 : \mu_1 > \mu_2$ หรือ $H_1 : p < 0$ เป็นต้น ซึ่งเป็นสมมติฐานที่มีอำนาจในการทดสอบมากกว่าสมมติฐานแบบ ไม่มีทิศทางในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่เท่ากัน (โอกาสจะปฏิเสธสมมติฐานหลักมากกว่า)

2.2.2 สมมติฐานแบบไม่มีทิศทาง (Non-Directional Hypothesis) เป็น สมมติฐานที่กำหนดความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยไม่ได้ระบุทิศทางของความสัมพันธ์อย่างชัดเจน เนื่องจากไม่มีสิ่งที่บ่งชี้จากการศึกษาว่ามีแนวโน้มของตัวแปรจะเป็นอย่างไรอย่างชัดเจน แต่จะกำหนด

สมมุติฐานในลักษณะของ “ความไม่เท่ากัน/ความแตกต่าง” หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “สมมุติฐานแบบสองหาง (Two-Tailed)” อาทิ $H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ หรือ $H_1 : p \neq 0$ เป็นต้น

3. หลักการกำหนดสมมุติฐาน ในการกำหนดสมมุติฐานการวิจัยใดๆ จะกำหนดในลักษณะแบบมีทิศทางหรือไม่มีทิศทางจะขึ้นอยู่กับผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยว่าจะสังเคราะห์ข้อมูลแล้วได้ข้อสรุปของแนวโน้มที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร หรือเกิดความมั่นใจของผลที่น่าจะเกิดขึ้น จึงได้นำมากำหนดเป็นสมมุติฐานการวิจัย เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบด้วยวิธีการทางสถิติ มีดังนี้

3.1 จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีเหตุผลสนับสนุนอย่างเพียงพอให้ระบุสมมุติฐานแบบมีทิศทางแต่ถ้ายังไม่แน่ใจให้ระบุสมมุติฐานแบบไม่มีทิศทาง

3.2 ระดับมาตรวัดของตัวแปร ถ้าตัวแปรอยู่ในระดับมาตรวัดอันตรภาค (Interval Scale) หรือระดับอัตราส่วน (Ratio) ในการหาสหสัมพันธ์ของเพียร์สันให้ระบุสมมุติฐานแบบมีทิศทาง แต่ถ้าเป็นตัวแปรในระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือเรียงอันดับ (Ordinal Scale) ที่ใช้การทดสอบไคร้สแควร์ (χ^2) ให้ระบุสมมุติฐานแบบไม่มีทิศทาง

4. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

4.1 การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร การจะกำหนดกลุ่มประชากรไว้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของผู้ทำวิจัยว่าต้องการจะนำผลการวิจัยไปสรุปอ้างอิงอย่างกว้างขวางขนาดไหน เช่น ถ้ากำหนดประชากรเป็นนักเรียนประถมศึกษา ก็ต้องถามว่า ผลการวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนประถมศึกษานั้น จะเอาไปใช้ประโยชน์หรือจะเอาไปอ้างอิงแค่ไหน ถ้าอยากให้ได้ทั่วประเทศ ก็ต้องกำหนดกลุ่มประชากรเป็นนักเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ ถ้าจะใช้เฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็กำหนดกลุ่มประชากรให้ครอบคลุมเพียงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พอถึงตรงนี้อาจมีผู้คิดว่า ถ้าอย่างนั้น กำหนดประชากรให้มากหรือกว้างไว้ก่อน จะได้ใช้อ้างอิงได้อย่างกว้างขวาง โดยหลักการก็ดี แต่ต้องคำนึงถึงเรื่องกลุ่มตัวอย่างด้วย ถ้ากำหนดประชากรไว้ใหญ่มาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนก็อาจจะเลือกยากขึ้น หรืออาจต้องมีจำนวนมากขึ้นด้วย

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เมื่อกำหนดประชากรไว้แน่นอนแล้ว ขั้นตอนที่สำคัญ ก็คือ จะต้องเลือกตัวแทนของประชากรเพื่อนำเอามาศึกษา ซึ่งก็คือ “กลุ่มตัวอย่าง” ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นตัวแทนของประชากรให้ได้มากที่สุดหรือให้มีลักษณะใกล้เคียงกันมากที่สุด การที่จะให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีต้องคำนึงถึง 2 เรื่อง คือ

1) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ยังมีขนาดกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรมากเพียงใด ก็มีโอกาสเป็นตัวแทนที่ดีมากขึ้นเพียงนั้น

2) วิธีเลือกตัวอย่าง วิธีเลือกตัวอย่างที่เหมาะสมจะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะความเป็นตัวแทนของประชากรได้ โดยที่ขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่จำเป็นต้องใหญ่มากก็ได้

4.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีหาจำนวนที่เหมาะสมหรือจำนวนขั้นต่ำที่พอจะแนะนำอย่างกว้างๆ ได้ 3 วิธี ดังนี้

1) วิธีเปิดตารางสำเร็จ วิธีนี้สะดวกสำหรับผู้ที่ไม่ต้องการคำนวณตามสูตรอะไรให้ยุ่งยาก หนังสือสถิติบางเล่มได้เสนอตารางสำเร็จไว้แล้ว ผู้วิจัยเพียงกำหนดระดับความเชื่อมั่นเป็น 2SD. (ประมาณ 95%) หรือ 3SD. (ประมาณ 99.7%) และกำหนดความผิดพลาดว่าจะยอมให้เกิดได้ไม่เกิน

กี่% (มีให้ตั้งแต่ 1% ถึง 10%) และเมื่อทราบว่ามีจำนวนประชากรมีจำนวนเท่าไร (ใกล้เคียงกับจำนวนที่มีในตาราง) ก็จะทราบจากตารางว่า จำนวนตัวอย่างที่ควรใช้คือเท่าไร (คณะกรรมการการกลุ่มผลิตและบริหารชุดวิชาสถิติและหลักวิจัยทางการศึกษา. 2554 : 44)

2) วิธีคำนวณตามสูตร ทั้งนี้มีทฤษฎีหรือสูตรที่เกี่ยวข้องมากมาย ซึ่งต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมเพื่อให้ได้ตัวแทนของประชากรมากที่สุด

3) วิธีใช้เกณฑ์ นิยมกำหนดโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ (Percentage) ตามจำนวนประชากร ตัวอย่างเช่น (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 38)

กรณี ประชากร หลักร้อย ใช้กลุ่มตัวอย่าง 15-30%

กรณี ประชากร หลักร้อย ใช้กลุ่มตัวอย่าง 10-15%

กรณี ประชากร หลักร้อย ใช้กลุ่มตัวอย่าง 5-10%

อย่างไรก็ตาม ถ้ามีข้อจำกัดบางอย่างที่ไม่สามารถกำหนดจำนวนให้เป็นไปตามสูตรหรือตามตารางสำเร็จได้ ก็อนุโลมให้สามารถลดจำนวนลงไปได้ ขอเพียงให้ตระหนักว่า กลุ่มตัวอย่างยิ่งน้อย ความเสี่ยงในการสรุปผลการวิจัยที่อาจจะผิดพลาดก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น

4.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง หมายถึง การเลือกตัวอย่างแบบสุ่มจากประชากร ข้อมูลตัวอย่างจะเป็นตัวแทนที่ดีของข้อมูลประชากรหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการวางแผนและวิธีการในการเลือกตัวอย่าง ในการสำรวจข้อมูลจะต้องพิจารณาให้ดีกว่าจะสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอะไร จากประชากรกลุ่มใด และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างอย่างไร (คณะกรรมการการกลุ่มผลิตและบริหารชุดวิชาสถิติและ หลักวิจัยทางการศึกษา. 2554 : 90-96)

การสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 วิธีใหญ่ๆ คือ

- 1) การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling)
- 2) การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling)

1. การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ทราบกันไว้ว่าหน่วยการสุ่มตัวอย่างแต่ละหน่วยในประชากรจะถูกสุ่มมาเป็นตัวอย่างด้วยโอกาสเท่าไร โดยโอกาสที่หน่วยการสุ่มตัวอย่างแต่ละหน่วยในประชากรจะถูกสุ่มออกมาเป็นตัวอย่างนั้นจะเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ สามารถแบ่งเป็น 5 วิธี คือ

1.1 การสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยมีหลักว่าแต่ละหน่วยในประชากรมีโอกาสถูกสุ่มมาเป็นตัวอย่างเท่าๆกันในการเลือกแต่ละครั้ง โดยมีได้คำนึงถึงความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา ตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างวิธีนี้จะเรียกว่าตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sample) การสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่ายควรใช้กับประชากรที่จำกัดและทราบค่าการสุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีนี้ทำได้ดังนี้

1.1.1 ใช้วิธีการจับสลาก จะใช้กับประชากรที่จำกัดและมีขนาดของประชากรไม่มาก โดยการนำชื่อหรือหมายเลขของหน่วยการสุ่มตัวอย่างแต่ละหน่วยในประชากรมาทำสลาก โดยมีจำนวนเท่ากับขนาดของประชากร โดยทั่วไปมักจะสุ่มโดยไม่แทนที่กลับคืน

1.1.2 ใช้ตารางเลขสุ่ม (Random Number Table) จะใช้กับประชากรที่มีขนาดใหญ่และเป็นประชากรจำกัด ซึ่งไม่สะดวกที่จะใช้วิธีจับสลาก ตารางเลขสุ่มจะเป็นตารางที่สร้างขึ้นโดยเลขแต่ละหลักจะเกิดขึ้นแบบสุ่มและมีโอกาสเกิดขึ้นเท่าๆกัน วิธีการใช้ตารางเลขสุ่ม เริ่มต้นจะสุ่ม

ตัวเลขในแถวบนแถวใดแถวหนึ่งกับแถวแนวตั้งใดแถวตั้งหนึ่งเพื่อหาจุดเริ่มต้น การดูตัวเลขในตาราง อาจจะถูกจากซ้ายไปขวาจากบนไปล่าง หรือจะดูทแยงก็ได้ แต่ให้เป็นระบบเดียวกันจนกว่าจะได้ข้อมูลครบ

1.1.3 ใช้คอมพิวเตอร์ ปัจจุบันคอมพิวเตอร์จะมีโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับเลือกตัวเลขสุ่มได้หรือบางเครื่องคิดเลขบางรุ่นก็สามารถใช้หาสุ่มได้เช่นกัน

การสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย เป็นการเลือกตัวอย่างที่สะดวกและง่าย โดยต้องมีกรอบการสุ่มตัวอย่างที่สมบูรณ์ ซึ่งเตรียมกรอบการสุ่มตัวอย่างเป็นงานที่ค่อนข้างยาก และถ้าหน่วยการสุ่มค่อนข้างการกระจายกันมากในประชากรจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงในการรวบรวมข้อมูล

1.2 การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ง่าย โดยประชากรจะต้องจำกัด มีการกำหนดหมายเลขให้กับแต่ละหน่วยของประชากร และจะต้องมีกรอบการสุ่มตัวอย่าง ในบางกรณีมวลประชากรนั้น ได้จัดเรียงเป็นระบบแล้ว เช่น เลขที่บ้าน รายชื่อคนเรียงตามตัวอักษร ฯลฯ ดังนั้น ผู้วิจัยอาจจะเลือกโดยกำหนดเป็นช่วงๆ เช่น นับไปที่ละ 5 หน่วย คือ กำหนดช่วงละ 5 หน่วย แต่ละหน่วยเริ่มต้นต้องใช้วิธีเลือกแบบสุ่ม เป็นต้น

1.3 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แบบตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling) ในกรณีที่ประชากรมีลักษณะที่แตกต่างกันมาก เช่น แยกต่างกันทางด้านรายได้ อายุ อาชีพ ฯลฯ จะต้องแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มๆ ซึ่งแต่ละกลุ่ม เรียกว่า ชั้นภูมิ (Stratum) การแบ่งกลุ่มจะแบ่งโดยให้หน่วยการสุ่มตัวอย่างที่อยู่ในชั้นภูมิเดียวกัน มีลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน ส่วนหน่วยการสุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างชั้นภูมิกันให้มีลักษณะต่างกัน แล้วจึงสุ่มข้อมูลในแต่ละชั้นภูมิที่แบ่งไว้ โดยการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิให้ใช้วิธีใดวิธีหนึ่งที่เป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบที่ทราบความน่าจะเป็น โดยต้องมีกรอบการสุ่มตัวอย่างของแต่ละชั้นภูมิ ทั้งนี้ในการเลือกตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบทราบความน่าจะเป็นการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิจะเป็นอิสระกันและขนาดของตัวอย่างจะเลือกมาจำนวนเท่าๆกันในแต่ละชั้นภูมิหรือขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิจะเป็นสัดส่วนกับจำนวนหน่วยทั้งหมดในชั้นภูมิก็ได้ คือ ถ้าชั้นภูมิใดมีขนาดใหญ่ขนาดตัวอย่างที่สุ่มมาจะมากกว่าชั้นภูมิที่มีขนาดเล็ก ดังนั้น การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิจะทำให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนครบถ้วนทุกลักษณะของประชากร ตัวอย่างที่ได้จึงเป็นตัวแทนที่ดีและสามารถศึกษาในระดับย่อยของแต่ละชั้นภูมิได้ และเป็นวิธีที่มีความสะดวกในการบริหารงานภาคสนาม

1.4 การสุ่มตัวอย่างแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรเป็นกลุ่มๆ (Clusters) โดยหน่วยการสุ่มตัวอย่างในกลุ่มเดียวกันจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน ส่วนหน่วยการสุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างกลุ่มกันมีลักษณะที่คล้ายๆกัน เมื่อต่างกลุ่มเดียวกันจะมีลักษณะที่คล้ายๆกัน จึงไม่จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลจากทุกๆ กลุ่ม แต่จะสุ่มบางกลุ่มมาทำการรวบรวมข้อมูล โดยจะรวบรวมข้อมูลจากทุกๆ หน่วยของกลุ่มที่สุ่มมา ทั้งนี้การสุ่มตัวอย่างวิธีนี้จะประหยัดค่าใช้จ่ายในการเตรียมกรอบการสุ่มตัวอย่าง เพราะจะเตรียมกรอบการสุ่มตัวอย่างเฉพาะของกลุ่มที่ถูกสุ่มมาเท่านั้น ในการแบ่งข้อมูลเป็นกลุ่มนั้น ถ้าสามารถแบ่งให้มีหลายๆ กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีขนาดเล็กจะสะดวกในการรวบรวมข้อมูลมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่ วิธีเลือกแบบนี้อาจจะใช้สถานที่ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ฯลฯ เป็นการแบ่งกลุ่มก็ได้ วิธีการนี้มีการสุ่ม 2 ครั้ง คือ การสุ่มกลุ่มและการสุ่มหน่วยของตัวอย่างจากกลุ่ม

1.5 การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีการดำเนินการสุ่มมากกว่า 2 ครั้ง

2. การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบว่าหน่วยการสุ่มตัวอย่างแต่ละหน่วยในประชากรถูกเลือกมาเป็นตัวอย่างด้วยโอกาสเท่าไร เช่น ไปยืนหน้าศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง เมื่อมีคนเดินผ่านมาก็เข้าไปสัมภาษณ์ บุคคลที่เลือกมาสัมภาษณ์นั้นไม่ทราบว่าถูกเลือกมาเป็นตัวอย่างด้วยโอกาสเท่าไร สามารถแบ่งเป็น 5 วิธี คือ

2.1 การสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสะดวกสบายของผู้สุ่มตัวอย่างเป็นหลัก ไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์ในการสุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างที่สุ่มมาเป็นใครก็ได้ที่เลือกตัวอย่างมีความสะดวกในการรวบรวมข้อมูล บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยบังเอิญ (Accidental Sampling)

2.2 การสุ่มตัวอย่างตามความประสงค์ (Judgement Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่อาศัยหลักการพิจารณาของผู้เลือกตัวอย่างเป็นหลัก จึงเป็นวิธีที่ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนขึ้นอยู่กับเหตุผลและประสบการณ์ของผู้สุ่มตัวอย่างที่จะพิจารณาเลือกตัวอย่างที่คิดว่าเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร การสุ่มตัวอย่างวิธีนี้อาจมีข้อผิดพลาดได้ ถ้าผู้เลือกตัวอย่างมีเหตุผลหรือหลักการพิจารณาที่ไม่ถูกต้อง

2.3 การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรเป็นกลุ่มๆตามคุณลักษณะที่สนใจคุณลักษณะดังกล่าวเรียกว่าตัวควบคุมโควตา เช่น แบ่งประชากรเป็นกลุ่มตามเพศ ตามระดับการศึกษา ตามอาชีพ ฯลฯ โดยในกลุ่มเดียวกันหน่วยการสุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะที่เหมือนๆ กันต่างกลุ่มกันมีลักษณะที่ต่างกัน จะมีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่จะต้องสุ่มในแต่ละกลุ่มของประชากร และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น การกำหนดขนาดตัวอย่างของประชากรแต่ละกลุ่มไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนขึ้นอยู่กับลักษณะและความเหมาะสมของข้อมูล ถ้าสามารถประมาณขนาดของประชากรในแต่ละกลุ่มได้ ขนาดของตัวอย่างสามารถกำหนดให้เป็นสัดส่วนเดียวกันกับขนาดของประชากร

2.4 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ไม่มีกฎเกณฑ์ เลือกใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย

2.5 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเจาะจงว่าจะให้ใครเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและการตัดสินใจของผู้วิจัย

2.6 การสุ่มแบบลูกโซ่ หรือ แบบสโนว์บอล (Snowball Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยการแนะนำของผู้ให้ข้อมูลที่ได้เก็บข้อมูลไปแล้วต่อไป จนกระทั่งได้กลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการ หรือกระทั่งได้ข้อมูลที่สนใจศึกษา

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ การรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่แล้ว และการรวบรวมข้อมูลสนาม ซึ่งทั้งสองส่วนนี้มีขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้ (คณะกรรมการกลุ่มผลิตและบริหารชุดวิชาสถิติและหลักวิจัยทางการศึกษา. 2554 : 56-57)

5.1.1 การรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่แล้ว ซึ่งหมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสารหรือปรากฏในสิ่งพิมพ์ต่างๆ โดยมีหลักในการพิจารณาก่อนที่จะนำข้อมูลมาใช้ ดังนี้

- 1) ความเกี่ยวข้อง (Relevance) หมายถึง ข้อมูลที่รวบรวมนั้นจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อของการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องตรงกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย
- 2) มีความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง ข้อมูลนั้นจะต้องมีแหล่งที่มาที่เชื่อถือได้
- 3) มีความทันสมัยหรือทันเหตุการณ์ (Up to Date) หมายถึง เป็นข้อมูลที่สามารถเสริมหรือให้ความรู้ใหม่ๆ ตลอดจนทันต่อเหตุการณ์ จึงจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

5.1.2. การรวบรวมข้อมูลสนาม หมายถึง การไปรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยจะต้องไปรวบรวมมาจากตัวอย่างหรือประชากรที่ศึกษา เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความสนใจ สถานภาพทางเศรษฐกิจ ฯลฯ โดยมีการปฏิบัติเป็นขั้นตอนดังนี้

1) การกำหนดแหล่งข้อมูลที่ต้องการ ผู้วิจัยจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า ข้อมูลที่ต้องการในการวิจัยครั้งนี้มีอะไรบ้าง จะได้รวบรวมได้ถูกต้อง โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์หรือปัญหาในการวิจัย

2) การกำหนดแหล่งที่จะใช้ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยจะต้องทราบว่า ข้อมูลที่ต้องการนั้นอยู่ที่ไหน หรือใครจะเป็นผู้ให้ข้อมูลเหล่านั้น นั่นคือ จะต้องกำหนดให้แน่นอนว่า จะใช้ประชากรกลุ่มใดใช้ตัวแทนหรือกลุ่มตัวอย่างอย่างไร

3) การเลือกวิธีและสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ก่อนที่จะสร้างเครื่องมือต้องเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลว่าจะใช้วิธีใด เช่น การสัมภาษณ์ หรือส่งแบบสอบถามให้กรอกเอง ซึ่งเมื่อเลือกวิธีได้แล้ว จึงลงมือสร้างเครื่องมือ ซึ่งส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นแบบสอบถาม

4) การทดสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เมื่อสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูลแล้ว ควรจะนำเครื่องมือดังกล่าว ซึ่งอาจจะเป็นแบบสอบถามไปทดลองใช้หรือทดสอบดูก่อนว่าใช้ได้หรือไม่ ได้ถามในสิ่งที่ต้องการคำตอบหรือไม่ มีข้อบกพร่องอะไรก็ทำการแก้ไขก่อน เพื่อที่จะทำให้เครื่องมือดังกล่าวถูกต้องและเชื่อถือได้

5) การออกรวบรวมข้อมูล เมื่อได้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลแล้ว ก็มาถึงขั้นออกรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองหรืออาจจะใช้พนักงานสัมภาษณ์หรือส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ก็ได้ ไปยังแหล่งข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในด้านต่างๆ ในการทำวิจัย

5.2 วิธีรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิที่ใช้ในการวิจัยทางการศึกษา วิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมี 6 วิธี ได้แก่ การใช้แบบทดสอบ การใช้แบบสอบถามหรือแบบวัดเจตคติ การสัมภาษณ์ การสังเกต การใช้เทคนิคสังคมมิติ และการทดลอง (ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ. ป.ป.ป.)

5.2.1. การใช้แบบทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบนั้น ผู้วิจัยอาจจะใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง หรือใช้แบบทดสอบมาตรฐานก็ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ถ้าผู้วิจัยจะใช้แบบทดสอบมาตรฐานในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยควรจะได้ศึกษาเสียก่อนว่าแบบทดสอบมาตรฐานที่ต้องการนั้น จะไปติดต่อกับแหล่งข้อมูลเหล่านั้นได้ที่ไหน หลังจากที่ได้แบบทดสอบมาแล้ว ผู้วิจัยจะต้อง

ศึกษาคู่มือการใช้แบบทดสอบฉบับที่ได้มานั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วน และจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของการใช้แบบทดสอบนั้นอย่างเคร่งครัดสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ผู้วิจัยจะต้องติดต่อกลุ่มตัวอย่างที่จะไปทำการทดสอบล่วงหน้า มีการนัดหมายกำหนดเวลาในการทดสอบไว้อย่างแน่นอน เช่น การไปติดต่อขอสอบนักเรียนตามโรงเรียนต่างๆ ผู้วิจัยจะต้องติดต่อกับผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนเหล่านั้น โดยติดต่อขออนุมัติจากทางกรมเจ้าสังกัดเสียก่อน ถ้าเป็นงานวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก ผู้วิจัยหรือนิสิต นักศึกษาต้องทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูลจากภาควิชาหรือบัณฑิตวิทยาลัยไปถึงต้นสังกัดของแหล่ง ข้อมูลที่จะไปรวบรวมให้เรียบร้อยก่อนตั้งนั้นในการรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้าว่าจะทำอะไรบ้าง จะได้ไม่เกิดปัญหาในขณะที่กำลังรวบรวมข้อมูล แบบทดสอบที่จะเตรียมไปนั้นต้องเตรียมจำนวนไปให้พอกับจำนวนผู้สอบจะคุมสอบเองทั้งหมดหรือจะให้ใครเป็นผู้ช่วยในการคุมสอบ สิ่งเหล่านี้ผู้วิจัยจะต้องเตรียมการอย่างรอบคอบ ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดเรียกว่า การบริหารการสอบ (Test Administration)

5.2.2 การใช้แบบสอบถามหรือแบบวัดเจตคติ

การรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามนั้นเป็นวิธีที่นิยมใช้ในการวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด วิธีการส่งแบบสอบถามหรือแบบวัดเจตคติไปถึงกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มประชากรนั้นทำได้ 2 วิธีคือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามหรือแบบวัดเจตคติไปส่งให้กับผู้ตอบ และรับกลับด้วยตนเอง ซึ่งอาจจะรับกลับภายในวันที่ไปส่งให้หรือนัดหมายมารับภายหลัง หรือส่งแบบสอบถามหรือแบบวัดเจตคติไปให้ผู้ตอบทางไปรษณีย์ ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีที่ประหยัดและสะดวกในการปฏิบัติแต่อาจจะได้แบบสอบถามกลับมาน้อยกว่าวิธีแรก การส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) รวบรวมรายชื่อสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง หรือกลุ่มประชากรที่เป็นเป้าหมายในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) กำหนดรหัสของแบบสอบถามทุกชุดเรียงตามลำดับเลขหมาย พร้อมทั้งติดแสตมป์อย่างสมบูรณ์
- 3) เขียนหรือพิมพ์ชื่อและที่อยู่ของผู้ตอบแบบสอบถามอย่างชัดเจน พร้อมทั้งติดแสตมป์อย่างสมบูรณ์
- 4) เขียนหรือพิมพ์ชื่อที่อยู่ของผู้วิจัย ที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะส่งแบบสอบถามกลับมาได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งติดแสตมป์ให้ด้วย

5.2.3 การสัมภาษณ์

การรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ คือ การรวบรวมข้อมูลลักษณะที่ผู้รวบรวมข้อมูลมีโอกาสพบปะ พูดคุย สนทนากับผู้ให้ข้อมูลโดยตรง ซึ่งการสัมภาษณ์นั้นจัดแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ ดังนี้

- 1) การสัมภาษณ์แบบเป็นมาตรฐาน (Standardized Interview หรือ Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ในลักษณะที่ผู้สัมภาษณ์จะกำหนดคำถามที่จะถามเตรียมไว้ล่วงหน้าในลักษณะที่เป็นแบบสอบถาม มีรายละเอียดของข้อคำถามที่จะถามผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมทั้งตัวเลือกในการตอบแบบสอบถาม หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ การสัมภาษณ์แบบเป็นมาตรฐาน คือ การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลนั่นเอง ดังนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกๆ คนจะได้รับคำถามเหมือนกันตามแบบสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้

2) การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นมาตรฐาน (Unstandardized Interview หรือ Unstructured Interview) เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีแต่หัวข้อที่ต้องการสัมภาษณ์ เป็นประเด็นกว้างๆ ส่วนคำถามเฉพาะเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ เป็นหน้าที่ของผู้สัมภาษณ์จะถามจาก ผู้ให้สัมภาษณ์เอง ซึ่งคำถามที่ใช้ถามนั้นไม่จำเป็นต้องเหมือนกันหมดในรายละเอียดของทุกๆ คำถาม สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์ทุกๆ คน ผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนอาจให้รายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน ซึ่งคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ นั้นจะเกิดขึ้นต่อเนื่องจากการให้ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน การสัมภาษณ์ลักษณะนี้จะให้รายละเอียดที่ลึกซึ้งกว่าการสัมภาษณ์แบบแรก ผู้สัมภาษณ์ควรจะเป็นตัวผู้วิจัยเองจะได้ทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างแจ่มชัด และสามารถตั้งคำถามต่างๆ ได้ถูกต้องตาม เป้าหมายที่ต้องการ

5.2.4 การสังเกต

เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างหนึ่งในกระบวนการวิจัย โดยเฉพาะการวิจัยเชิงบรรยายหรือการวิจัยเชิงทดลอง วิธีการเก็บข้อมูลแบบนี้กระทำโดยการเฝ้าสังเกตและบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้น ในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น แสง เสียง อุณหภูมิ และสัญญาณไฟฟ้า เป็นต้น หากเป็นการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ แต่ถ้าเป็นการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ อาจจะเป็น คุณลักษณะ อากาหร หรือ พฤติกรรมต่างๆ ที่บุคคลหรือกลุ่มตัวอย่างแสดงออกมา เมื่อถูกกระทำด้วยบาง สิ่งบางอย่าง

การรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตนั้นแบ่งได้เป็นสองประเภท คือ

1) แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) คือ การสังเกตที่ผู้สังเกตเข้าไปมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่างๆ ที่ไปสังเกต เช่น เข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนนั้น เมื่อต้องการจะศึกษาถึงชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในชุมชน

2) แบบไม่มีส่วนร่วม (Non- Participant Observation) คือ การสังเกตที่ผู้สังเกตไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ที่ไปสังเกตเพียงแต่เป็นผู้สังเกตการณ์เท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต

1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการสังเกตเป็นอย่างดี จุดมุ่งหมายของการสังเกตควร จะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2) ผู้สังเกตควรจะมีความรู้ในเรื่องที่จะไปสังเกตเป็นอย่างดี

3) จัดเตรียมแบบสังเกตหรือแบบบันทึกข้อมูลไปให้พร้อมจะช่วยให้

ประหยัดเวลาในการรวบรวมข้อมูล

4) แบ่งข้อมูลที่ไปสังเกตเป็นหมวดหมู่ ตามลักษณะของปัญหาในการวิจัยและ ควรสังเกตทีละอย่างไม่ควรสังเกตหลายอย่างพร้อม ๆ กันเพราะจะทำให้สับสนขาดความตรงได้

5) ผู้ที่จะไปทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตควรจะได้รับฝึกฝนเป็นอย่างดี

6) พยายามสังเกตให้เป็นปรนัยมากที่สุด ไม่ใช้ความคิดเห็นส่วนตัวเข้าไปตัดสิน

7) เวลาจดบันทึกให้จดบันทึกสิ่งต่างๆ ที่เห็นตามสภาพความเป็นจริง อาจจะใช้ อุปกรณ์บางอย่างช่วยในการสังเกตได้ เช่น เครื่องบันทึกภาพ เครื่องบันทึกภาพ และเสียง เป็นต้น

5.2.5 การใช้เทคนิคสังคมมิติ

การรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้เทคนิคสังคมมิตินั้นเป็นวิธีการที่ใช้ในกรณีที่ต้องการ ศึกษาความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างสมาชิกในหมู่คณะ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้

เป็นข้อมูลพื้นฐานในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคม เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการใช้เทคนิคสังคมมิตินั้นจะช่วยให้ผู้รวบรวมข้อมูลมองเห็นฐานะทางสังคมของสมาชิกในกลุ่มว่าอยู่ในสภาพอย่างไร การรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคสังคมมิตินั้น ผู้รวบรวมข้อมูลจะขอให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกคนอื่นๆ ที่ต้องการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในขณะของกลุ่มสมาชิคนั้น คำถามที่ผู้รวบรวมข้อมูลจะถามนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการทราบ เช่น ผู้วิจัยอาจจะถามว่าสมาชิกชอบทำงานร่วมกับใครในวิชาสังคมศึกษา หรือชอบเล่นเกมต่างๆ ร่วมกับใคร ฯลฯ ผลที่ได้จากการทำสังคมมิติในแต่ละสถานการณ์ย่อมแตกต่างกัน

5.2.6 การทดลอง

การทดลอง (Experiment) เป็นวิธีรวบรวมข้อมูลซึ่งใช้กันกว้างขวางในแขนงวิชาวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันการทดลองได้นำมาประยุกต์กับแขนงวิชาสังคมศาสตร์โดยเฉพาะจิตวิทยา สังคมวิทยา และแขนงวิชาสังคมศาสตร์อื่นๆ การทดลองนับว่าเป็นวิธีเสาะแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์อย่างหนึ่ง โดยที่เราสามารถควบคุมตัวแปรและอิทธิพลต่างๆ ในห้องทดลองได้ แม้ว่าการจัดการทดลองนี้ส่วนมากจะใช้ในห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ก็ตาม แต่ก็สามารถนำวิธีการนี้มาประยุกต์ใช้ในที่ซึ่งไม่ใช่ห้องวิทยาศาสตร์ เช่น ห้องเรียน เป็นต้น โดยนักจัดการทดลองหรือนักวิจัยพยายามควบคุมตัวแปรที่สำคัญในระดับต่างๆ จุดมุ่งหมายของการทดลองก็เพื่อจะหาข้อสรุปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่อาจนำไปประยุกต์ใช้กับประชากรภายนอกห้องทดลองได้ ตัวอย่างเช่น การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเด็กที่เรียนโดยวิธีฟังการบรรยายจากผู้สอนในชั้นเรียนกับเด็กที่เรียนโดยการใช้สไลด์ในเนื้อหาเดียวกัน ในการทดลองอาจจะแบ่งกลุ่มของนักเรียน โดยวิธีสุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มหนึ่งให้เรียนโดยวิธีการฟังบรรยาย และอีกกลุ่มให้เรียนโดยการใช้สไลด์และหลังจากสอนเนื้อหาครบตามต้องการแล้ว ก็นำคะแนนผลการทดสอบของนักเรียนมาเปรียบเทียบกัน การทดลองนี้ ต้องพยายามควบคุมตัวแปรอย่างเคร่งครัด เช่น เนื้อหาที่สอนทั้งสองกลุ่มต้องเป็นเนื้อหาเดียวกัน เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า การทดลอง คือ กระบวนการค้นคว้าหาความจริงโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นการจัดสถานการณ์ที่ให้มีการสังเกตหรือรวบรวมข้อมูลได้อย่างยุติธรรมมีระบบแผนการขจัดความลำเอียงส่วนตัวที่พึงมีให้หมดไปหรือให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ และมีการควบคุมตัวแปรบางตัวที่อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์นั้นๆ

5.2.7 แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลอง (Experimental Design) หมายถึง รูปแบบ ขั้นตอน หรือ กระบวนการในการทดลอง เพื่อศึกษาผลอิทธิพลของตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตามในการวิจัย การวิจัยเชิงทดลองส่วนใหญ่จึงจะต้องมีการกำหนดแบบแผนการทดลองไว้ก่อน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องมือ การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะส่งผลไปยังการค้นหาคำตอบเพื่อทดสอบสมมติฐาน ตามประเด็นปัญหาของการวิจัยที่กำหนดไว้แบบแผนการทดลองจึงมีประโยชน์ต่อผู้วิจัยโดยตรง เพื่อใช้ในการวางแผนการวิจัยให้ดำเนินไปตาม กระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบ ไม่ออกนอกกรอบแนวทาง และได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

แบบแผนการทดลองมีด้วยกันหลายแบบ การเลือกใช้แบบแผนการทดลองจะขึ้นอยู่กับลักษณะของการเก็บข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งความต้องการของผู้วิจัยเอง แบบแผนการ

ทดลองที่นิยมใช้ในการวิจัยเชิงทดลองต่างๆ ไป จำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้ (มนต์ชัย เทียนทอง. 2548 : 144-155)

1. แบบแผนการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) ได้แก่
 - 1.1 One-Shot Case Study
 - 1.2 One Group Pretest-Posttest Design
 - 1.3 Static Group Comparison
2. แบบแผนการทดลองจริง (True-Experimental Design) ได้แก่
 - 2.1 Posttest-Only Control Group Design
 - 2.2 Pretest- Posttest Control Group Design
 - 2.3 Solomon Four Group Design
3. แบบแผนการทดลองกึ่งการทดลอง (Quasi-Experimental Design) ได้แก่
 - 3.1 Quasi-Equivalent Control Group Design
 - 3.2 Time Series Design
 - 3.3 Multiple Time Series Design
4. แบบแผนการทดลองอื่นๆ ได้แก่
 - 4.1 One-Shot Repeated Measures Design
 - 4.2 Randomized Groups Repeated Measures Design
 - 4.3 Latin Square Design

6. เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6.1 ประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีหลายประเภท ได้แก่ (คณะกรรมการกลุ่มผลิตและบริหารชุดวิชาสถิติและหลักวิจัยทางการศึกษา. 2554 : 66-73)

1. แบบสอบถาม

เป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลโดยตรง แบบสอบถามจะแตกต่างจากแบบสัมภาษณ์ (Interview Schedule) ก็ในเรื่องของผู้ให้ข้อมูล คือ ในแบบสอบถามนั้น ผู้ให้ข้อมูลจะเป็นผู้กรอกแบบสอบถามนั่นเอง แต่ถ้าเป็นแบบสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้กรอกเอง ด้วยเหตุนี้ คำถามที่สร้างขึ้นมาชุดหนึ่งอาจเรียกว่าเป็นแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ว่าใครจะเป็นผู้ให้ข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้กันมากในการวิจัยสนาม เช่น การวิจัยเชิงสำรวจสำมะโนหรือการวิจัยในลักษณะอื่นๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านข่าวสารความรู้สึนึกคิดหรือทัศนคติจากผู้ให้ข้อมูลโดยตรง จึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเกี่ยวกับคุณภาพของงานวิจัยนั้นๆ ด้วยว่า ข้อมูลที่ได้มา มีความเชื่อถือได้ (Reliability) หรือมีความเที่ยงตรง (Validity) มากน้อยเพียงใด ดังนั้น การสร้างแบบสอบถามที่ดีและได้มาตรฐานตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ จึงทำได้ไม่ถนัดนัก ต้องอาศัยความรู้ตลอดจนประสบการณ์ของผู้วิจัยนั้นๆ ประกอบด้วยจึงจะช่วยส่งผลให้การวิจัยนั้นประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

โดยทั่วไป เมื่อพิจารณาถึงลักษณะหรือแบบฟอร์มของแบบสอบถามแล้ว อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ (1) แบบที่เป็นคำถามแท้ๆ (Questionnaires) หมายถึง การวางคำถามทุก

ข้อที่ต้องการคำตอบสำหรับผู้ข้อมูลในการวิจัยตั้งแต่ต้นจนจบ เรียงลำดับคำถามที่ผู้วิจัยต้องการ และ (2) แบบตารางสำรวจ (Survey Schedule) หมายถึง ลักษณะของคำถามที่ประกอบขึ้นเป็นตาราง โดยผู้วิจัยได้ออกแบบตารางพร้อมทั้งใส่หัวข้อต่างๆ ที่จะถามลงในตารางเหล่านี้ เพื่อให้ผู้ตอบกรอกตามรายการต่างๆ ให้ตรงกับปัญหาหรือคำถามแต่ละข้อในแต่ละตาราง ซึ่งอาจจะยุ่งยากกว่าประเภทแรกอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม ลักษณะของแบบสอบถามทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวข้างต้น ส่วนมากผู้วิจัยมักจะใช้คละกันไปในแบบสอบถาม ทั้งนี้ ก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยนั้นๆ ว่าต้องการข้อมูลแบบใด

2. แบบวัดเจตคติ

แบบวัดเจตคติ (Attitude Scale) เป็นชุดของข้อความที่วัดความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวกหรือทางลบ ซึ่งมีการกำหนดระดับของคำตอบไว้เป็นช่วงๆ (Interval) ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบตามความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งเจตคติจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อ (Cognitive or Belief Component) ซึ่งเป็นการรับรู้หรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งเร้านั้น 2) ส่วนที่เป็นความรู้สึกหรือการประเมิน (Feeling or Evaluating Component) ซึ่งเป็นกิริยาท่าทีที่แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี ต่อสิ่งเร้านั้น 3) ส่วนที่เป็นพฤติกรรม (Behavioral Component) ซึ่งเป็นความโน้มเอียงที่จะกระทำหรือจะปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งเร้านั้น ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงต้องวัดทั้ง 3 องค์ประกอบของเจตคติและจะต้องวัดเป็นภาพรวมๆ โดยพิจารณาการกระทำที่การตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายด้านหลายประการรวมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างเดียว นอกจากนั้นการวัดเจตคดียังต้องบ่งบอกทั้งปริมาณความมากน้อยของเจตคติที่มีต่อสิ่งเร้าและทิศทางที่บอกว่ามีเจตคติไปในทางบวกหรือทางลบด้วย ทั้งนี้แบบวัดเจตคติที่นิยมมี 3 ชนิด คือ

2.1 แบบของเทอร์สโตน (Thurstone's Scale) แบบวัดเจตคติของเทอร์สโตน ประกอบด้วยคำถามจำนวนมากเพื่อวัดเจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ระดับของเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของเทอร์สโตน แบ่งออกเป็น 11 ระดับ (Scale) เริ่มจากระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) ไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง (11) ระดับกลางเป็นความรู้สึกไม่แน่ใจ (6) หรืออีกนัยหนึ่ง ความรู้สึกในทางลบมีระดับ 1 – 5 ความรู้สึกกลางมีระดับ 6 ความรู้สึกในทางบวกมีระดับ 7-11 แต่ละข้อจะมีค่าระดับเจตคติประจำข้อ (Scale Value : S) ซึ่งได้มาจากการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสิน ซึ่งมีจำนวนประมาณ 50-100 คน การตอบผู้ตอบเลือกข้อความที่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวนข้อตามที่กำหนดให้เลือก ผู้ตอบได้คะแนนตามค่า S ของข้อที่เลือก

2.2 แบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต ประกอบด้วยข้อความที่แสดงเจตคติหรือความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวก ในแบบวัดจะต้องประกอบไปด้วยทั้งข้อความทางบวกและทางลบในจำนวนพอๆ กัน ระดับเจตคติตามแบบของลิเคิร์ต นิยมแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (Scale) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าเป็นข้อความทางบวกจะมีคะแนน 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) ถ้าเป็นข้อความทางลบจะมีคะแนน 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) เช่น การวัดเจตคติต่อการเรียน

2.3 แบบของออสกู๊ด (Osgood's Scale) แบบวัดเจตคติของออสกู๊ด เรียกกันทั่วไปว่า วิธีหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Differential Method) มีลักษณะคล้ายกับการหาความหมายของมโนทัศน์ ด้วยการกำหนดมโนทัศน์ซึ่งอาจจะเป็นคำ ข้อความ หรือวลี มาให้ตอบด้วยการประเมินจาก 7 ช่วง ตามความหมายของคำศัพท์ตรงกันข้าม ซึ่งแบบวัดเจตคติของออสกู๊ดจะ

ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามเป็นคู่ๆ แต่ละเรื่องที่จะวัดประกอบด้วย คำคุณศัพท์ 3 ประเภท หรือประเภทใดประเภทหนึ่ง ต่อไปนี้

2.3.1 คำคุณศัพท์แสดงการประเมิน เช่น ดี-เลว น่ารัก-น่าเกลียด หล่อ-ซีเหร่

2.3.2 คำคุณศัพท์แสดงศักยภาพ เช่น แข็งแรง-อ่อนแอ หนัก-เบา ใหญ่-เล็ก

2.3.3 คำคุณศัพท์แสดงการเคลื่อนไหว เช่น ร่าเริง-เศร้าซึม เร็ว-ช้า สว่าง-มืด

ระดับเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของออสกูดนี้ แบ่งเป็น 7 ระดับ (Scale) คือ 7 6 5 4 3 2 1 (หรือ 3 2 1 0 (-1) (-2) (-3)) จากคุณศัพท์ทางบวกไปหาคุณศัพท์ทางลบ

3. แบบสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์มีจุดมุ่งหมายทำนองเดียวกับการใช้แบบสอบถาม จึงมีผู้เรียกการ สัมภาษณ์ว่าเป็น แบบสอบถามปากเปล่า (Oral Questionnaire) แต่มีความแตกต่างกันตรงวิธีการ กล่าวคือ การสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์เป็นฝ่ายซักถามโดยการพูด ผู้ตอบก็ตอบโดยการพูดแล้วผู้สัมภาษณ์ เป็นฝ่ายบันทึกคำตอบ ส่วนการใช้แบบสอบถาม ผู้ตอบตอบโดยการเขียนตอบลงในแบบสอบถาม

การสร้างแบบสัมภาษณ์

1) การสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยทุกประเภท ทุกสาขา แต่ที่นิยมคือใช้กับการวิจัยเชิงคุณภาพ

2) การสัมภาษณ์ เป็นการรวบรวมข้อมูลในลักษณะเผชิญหน้ากันระหว่างผู้ สัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์ โดยผู้สัมภาษณ์ เป็นผู้ซักถาม และผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ให้ข้อมูล หรือตอบ คำถาม ของผู้สัมภาษณ์

3) แบบสัมภาษณ์มีทั้งแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง คือผู้สัมภาษณ์ใช้ คำถามปลายเปิด เป็นคำถามกว้างๆ ปรับเปลี่ยนได้ ให้ผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้สัมภาษณ์กำหนดประเด็นคำถาม หรือรายการคำถามเรียงลำดับ ไว้แล้วก่อนที่จะสัมภาษณ์ หรืออาจมีการเปลี่ยนคำพูดได้บ้างตามความเหมาะสม

4) ตัวอย่างการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เช่น ครูสัมภาษณ์นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอน ครูจะตั้งคำถามอย่างไร ก็ได้ เพื่อให้ให้นักศึกษา แสดงความคิดเห็น ต่อ เรื่องที่ครูอยากรู้

4. แบบสังเกต

เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องอาศัยประสาทสัมผัสหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสาทตาและหูเป็นสิ่งสำคัญ การสังเกตใช้ได้ดีสำหรับศึกษาคุณลักษณะและ พฤติกรรมของบุคคล รวมถึงปรากฏการณ์และวิธีการต่างๆ ด้านพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์

ลักษณะของแบบสังเกต เนื่องจากแบบสังเกตเป็นเครื่องมือช่วยสำหรับการ สังเกต ดังนั้น แบบสังเกตจะประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต อาจอยู่ในรูปของแบบ ตรวจสอบรายการ (Checklists) มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) หรือรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสม กับธรรมชาติของสิ่งที่สังเกตและจุดมุ่งหมายของการสังเกต

ประเภทการสังเกต

- 1) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตเข้าไปมีส่วนร่วม เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือสถานการณ์
- 2) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในเหตุการณ์

5. แบบทดสอบ

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยทางการศึกษา หรือสังคมศาสตร์ ในบางครั้งต้องอาศัยแบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบบทดสอบเป็นชุดของคำถามที่ให้ผู้เข้าสอบเป็นผู้ตอบ รูปแบบการทดสอบอาจเป็นการเขียน การพูด หรือการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่สามารถวัดได้และนำไปวิเคราะห์ ข้อมูลที่วัดโดยใช้แบบทดสอบมีทั้งข้อมูลด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านความรู้สึก (Affective Domain) และด้านทักษะ (Psychomotor Domain) แบบทดสอบแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้หลายแบบแล้วแต่เกณฑ์ที่ใช้แบ่ง ดังนี้

แบ่งตามลักษณะการสร้าง แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

- 1) แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างเอง หรือแบบทดสอบที่ครูสร้างเอง (Teacher made Test) เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างด้วยตนเองตามวัตถุประสงค์ของการสอบ ซึ่งกระบวนการในการสร้างนั้น จะต้องมีการนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้แล้วนำมาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพก่อนที่จะนำไปใช้จริง ซึ่งแบบทดสอบที่มีคุณภาพนั้นควรจะเป็นแบบทดสอบที่มีอำนาจจำแนกสูง ความยากปานกลาง มีความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) สูง
- 2) แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพจนเป็นที่เชื่อถือได้ และเมื่อมีการนำแบบทดสอบมาตรฐานไปใช้ ไม่ว่าจะเป็นผู้คุมสอบหรือตรวจให้คะแนนก็ตาม ผลลัพธ์ที่ได้จะใกล้เคียงกัน หรือมีความเป็นปรนัย (Objectivity) โดยในแบบทดสอบมาตรฐานนั้นจะระบุถึงวิธีการทำข้อสอบ และตรวจข้อสอบอย่างชัดเจนนอกจากนั้นยังระบุ ปกติวิสัย (Norm) ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ คะแนนมาตรฐานของกลุ่มประชากรที่ทำแบบทดสอบก็ได้ และยังระบุ ค่าความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) ของแบบทดสอบอีกด้วย

แบ่งตามลักษณะการใช้ แบ่งได้ดังนี้

- 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดระดับความสามารถของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถและทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด
- 2) แบบทดสอบวัดความพร้อม (Readiness Test) เป็นข้อสอบที่ใช้วัดความพร้อมของผู้สอบว่ามีความพร้อมที่จะเรียนหรือไม่ เช่น แบบทดสอบวัดความพร้อมก่อนที่จะเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- 3) แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง (Diagnostic Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้ตรวจสอบข้อบกพร่อง หรือจุดด้อยในการเรียนของแต่ละเนื้อหาเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาส่วนใดบ้าง แบบทดสอบชนิดนี้มีประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

4) แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญา (Intelligence Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการคิดอย่างนามธรรม ความสามารถในการเรียนรู้ รวมทั้งความสามารถในการรวบรวมประสบการณ์ต่างๆ มาปรับใช้กับสถานการณ์ใหม่ๆ แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญานั้นใช้ในการประมาณระดับเชาวน์ปัญญาโดยทั่วไป โดยวัดความสามารถในด้านต่างๆ เช่น การรู้คำจำกัดความหรือความหมายต่างๆ ของคำ การแก้ปัญหาด้านคณิตศาสตร์ ความรู้ทั่วไป ความจำระยะสั้นเกี่ยวกับตัวเลขต่างๆ การให้เหตุผล เป็นต้น

5) แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่วัดศักยภาพในการเรียน (Capacity to Learn) ใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรม หรือความสามารถเฉพาะที่จะเกิดขึ้นภายหลัง ความแตกต่างระหว่างแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญา กับแบบทดสอบวัดความถนัดคือแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญานั้นจะวัดความสามารถทั่วไป แต่แบบทดสอบวัดความถนัดจะวัดความสามารถเฉพาะด้านความแตกต่างระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแบบทดสอบวัดความถนัด ก็คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะวัดความรู้ความสามารถ หรือทักษะในปัจจุบันซึ่งเป็นผลจากการเรียนที่ผ่านมาในอดีต แต่แบบทดสอบวัดความถนัดนั้นมุ่งที่จะทำนายความสามารถในอนาคต

6) แบบสำรวจบุคลิกภาพ (Personality Inventories) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความต้องการ การปรับตัว และค่านิยมต่างๆ ของนักเรียน เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาหรือความต้องการในการปรับตัวในการเรียน

7) แบบสำรวจความสนใจด้านอาชีพ (Vocational Interest Inventories) เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำรวจความสนใจในอาชีพต่างๆ ซึ่งจะให้ผู้ตอบระบุถึงความสนใจในสิ่งต่างๆ เช่น กีฬา งานอดิเรก หนังสือและเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของตน

6.2 การตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย หมายถึง การนำเครื่องมือวิจัยมาตรวจสอบว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยหรือไม่ โดยจะต้องเหมาะสมกับลักษณะของตัวแปร และ ประชากร นอกจากนี้ จะต้องวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และมีความคงที่ของการวัดไม่ว่าจะทำการวัดซ้ำกี่ครั้งก็ตาม (คณะกรรมการกลุ่มผลิตและบริหารชุดวิชาสถิติและหลักวิจัยทางการศึกษา. 2554 : 74-76)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยมีหลายประเภท แต่ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่สำคัญมี 3 ประการ คือ

1. ความตรงของเครื่องมือ (Validity) ความตรงเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือวิจัยนั้นสามารถวัดสิ่งที่มุ่งจะวัดได้ ซึ่งความตรงเป็นดัชนีที่บ่งบอกให้รู้ว่าเครื่องมืออื่นๆ สามารถวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้หรือไม่ การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือเป็นการกระทำเพื่อดูว่าเครื่องมือสามารถวัดได้ตรงตามเกณฑ์ที่ต้องการหรือไม่ เป็นคุณภาพที่จะทำให้เกิดผลการวัดที่ได้สามารถแทนคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดได้มากน้อยเพียงใด ความตรงแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นการตรวจสอบสรุปอ้างอิงถึงมวลเนื้อหาสาระ ความรู้ หรือประสบการณ์ ที่เครื่องมือมุ่งวัดว่ามีความครอบคลุม หรือเป็นตัวแทนมวลความรู้ หรือประสบการณ์ได้ดีเพียงไรที่สามารถดำเนินการได้ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 จำแนกตัวแปรให้ครอบคลุมตามแนวคิดหรือวัตถุประสงค์โดยการสร้างตารางวิเคราะห์ประเด็น/หลักสูตร และขั้นตอน

ที่ 2 พัฒนาเครื่องมือให้มีความครอบคลุมตัวแปรและวัตถุประสงค์ และสามารถตรวจสอบได้โดย 1) ให้ผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้นๆ ตรวจสอบความเหมาะสมของนิยาม ขอบเขตของเนื้อหา หรือประสพการณ์ที่มุ่งวัด 2) ตรวจสอบเนื้อหาหรือพฤติกรรมบางส่วนว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือพฤติกรรมทั้งหมดหรือไม่และ 3) เปรียบเทียบสัดส่วนของข้อคำถามว่ามีความสอดคล้องกับน้ำหนักความสำคัญของแต่ละเนื้อเรื่องที่มุ่งวัดมากน้อยเพียงไร (Bailey. 1987 : 67)

วิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เป็นการตรวจสอบเครื่องมือมีความเป็นตัวแทน หรือครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ โดยพิจารณาจากตารางวิเคราะห์เนื้อหา หรือตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ที่กำหนด จำแนกได้ดังนี้

วิธีที่ 1 จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้นๆ จำนวน 3-7 คน เพื่อลงสรุป โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC)

วิธีที่ 2 วิธีการหาดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทั้งหมด (CVI) เป็นวิธีการที่ประยุกต์จากแฮมเบลตันและคณะ

1.2. ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) เป็นการสรุปอ้างอิงโครงสร้างของสิ่งที่มุ่งวัดว่าการวัดได้ผลตรงตามทฤษฎีของโครงสร้างนั้นๆ ได้ดีเพียงไร (Punch. 1998 : 101) ที่ตรวจสอบได้ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลที่ได้จากเครื่องมือ นั้นกับโครงสร้างและความหมายทางทฤษฎีของสิ่งที่มุ่งวัดด้วยวิธีตัดสินโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เปรียบเทียบคะแนนกับกลุ่มที่ได้ผล หรือวิธีวิเคราะห์เมตริกพหุลักษณะ-พหุวิธี หรือการวิเคราะห์องค์ประกอบ เป็นต้น (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544 : 92)

วิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีวิธีการตรวจสอบ ดังนี้

วิธีที่ 1 การตรวจเชิงเหตุผล เป็นการตรวจสอบเนื้อหาของข้อคำถามว่าสอดคล้องกับกรอบแนวคิด หรือทฤษฎีที่ใช้กำหนดเป็นโครงสร้างในการวัดหรือไม่ โดยจัดทำเป็นตารางโครงสร้างให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาตรวจสอบ

วิธีที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องภายใน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของทั้งชุด หรือหาสหสัมพันธ์แบบไบซีเรียลระหว่างกลุ่มที่ได้คะแนนสูง กับคะแนนต่ำ ถ้าข้อใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2534 : 190 ; อังอิงมาจาก ประชุมสุข อาชีวะบำรุง. 2519 : 117)

วิธีที่ 3 เทคนิควิธีการใช้กลุ่มที่คุ้นเคย (Known-Group Technique) เป็นวิธีการนำเครื่องมือชุดที่ต้องการตรวจสอบไปให้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม(จำนวนสมาชิกเท่ากัน)ได้ตอบคำถาม โดยที่กลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือ กลุ่มแรกจะมีลักษณะสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการในแบบสอบถาม ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งจะมีลักษณะตรงกันข้ามกับกลุ่มแรก แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้การทดสอบค่าที (McIver and Carnines. 1981 : 24)

วิธีที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบ ที่เป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อเพื่อระบุลักษณะร่วมกันว่าข้อคำถามทั้งหมดประกอบด้วยองค์ประกอบ

อะไรบ้างสอดคล้องกับทฤษฎีหรือสมมุติฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้ามีความสอดคล้องก็แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

วิธีที่ 5 การใช้เมตริกลักษณะหลากหลาย-วิธีหลาย ที่เป็นวิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงลู่เข้า (Convergent) ที่เป็นการหาสหสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือที่วัดลักษณะเดียวกัน แต่ใช้วิธีการต่างกัน และความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant) ที่ใช้หาสหสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือที่วัดลักษณะต่างกันแต่วัดด้วยวิธีการเดียวกัน (Brown. 1979 : 135)

1.3 ความตรงเชิงสัมพันธ์กับเกณฑ์ (Criterion Related Validity) เครื่องมือที่มีความตรงเชิงสัมพันธ์กับเกณฑ์ เครื่องมือนั้นแสดงถึงผลการใช้เครื่องมือทำนายพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์เฉพาะหรือแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของเครื่องมือกับคะแนนการวัดจากเกณฑ์สัมพันธ์ภายนอก (External Criterion) ที่เป็นอิสระ เกณฑ์สัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ เกณฑ์ปัจจุบันกับเกณฑ์อนาคต ซึ่งเรียกว่า ความตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) และความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity)

1) ความตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) เครื่องมือที่มีความตรงเชิงสภาพ เครื่องมือนั้นสามารถให้ผลการวัดสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของคุณลักษณะนั้นในขณะนั้น เช่น คนที่เก่งภาษาอังกฤษมากที่สุดในชั้นก็ควรจะสอบข้อสอบภาษาอังกฤษได้เป็นที่หนึ่ง เป็นต้น ในการหาความตรงเชิงสภาพนี้ต้องมีข้อมูลแทนสภาพของผู้ถูกสอบแล้วจึงนำข้อมูลเหล่านั้นมาหาความสัมพันธ์กับข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่ต้องการหาความตรงเชิงสภาพโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันหรืออาจใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอื่นๆ ความตรงเชิงสภาพนี้มีความเกี่ยวข้องกับค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของเครื่องมืออื่นๆ เครื่องมือที่มีค่าอำนาจจำแนกควบคู่กันไป

2) ความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) เครื่องมือที่มีความตรงเชิงพยากรณ์ เครื่องมือนั้นสามารถบ่งบอกผลที่วัดในขณะนั้นได้ถูกต้องตามสภาพที่แท้จริงในอนาคต ในการหาความตรงเชิงพยากรณ์หาโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของเครื่องมือวัดกับคะแนนเกณฑ์สัมพันธ์ซึ่งจะปรากฏในอนาคต เช่น เกณฑ์สัมพันธ์จากแบบวัดความถนัดทางการปฏิบัติการพยาบาล จะสัมพันธ์กับ คะแนนผลการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งการคำนวณหาความตรงเชิงพยากรณ์จะต้องอาศัยเวลาเพราะคะแนนของเครื่องมือวัดกับเกณฑ์สัมพันธ์ได้มาคนละเวลากัน วิธีการคำนวณ ค่าความตรงเชิงพยากรณ์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันหรืออาจใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอื่นๆ

วิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงสัมพันธ์กับเกณฑ์ มีวิธีการตรวจสอบดังนี้

วิธีที่ 1 การหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรง โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (กรณีที่เป็นคะแนน) หรือสหสัมพันธ์แบบไบซีเรียล(กรณีคะแนนเป็น 2 กรณี อาทิ ผ่าน-ไม่ผ่าน) ระหว่างผลของการวัดจากเครื่องมือที่สร้างขึ้นกับเกณฑ์ที่กำหนด (เชิงพยากรณ์)

วิธีที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม เป็นการแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการนำเครื่องมือไปทดลองใช้เป็น 2 กลุ่ม ตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนแล้วนำไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบที่ ถ้าผลการเปรียบเทียบพบว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าเป็นกลุ่มที่มีลักษณะที่ต้องการ แสดงว่าเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (เชิงสภาพจริง)

2. ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ความเที่ยงเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือนั้นสามารถให้ผลการวัดคงที่แน่นอน ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตาม เครื่องมือวิจัยที่มีความเที่ยงสูงจะสามารถให้ผลการวัดได้อย่างคงเส้นคงวา (Consistency) นั่นคือ เมื่อนำเครื่องมือขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลหรือสอบวัดกับกลุ่มตัวอย่างกี่ครั้งก็ตาม ผลที่ได้จะเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกับค่าเดิม

วิธีการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย มีวิธีการ ดังนี้

วิธีที่ 1 ความเชื่อมั่นแบบวัดความคงที่ (Measure of Stability) ที่เป็นวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method) โดยใช้เครื่องมือชุดเดียวกันไปทดสอบกับผู้ให้ข้อมูลกลุ่มเดียวกัน 2 ครั้ง ที่ใช้ช่วงเวลาที่ต่างกันแล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544 : 37)

วิธีที่ 2 ความเชื่อมั่นแบบสมมูล (Measure of Equivalence) หรือวิธีการทดสอบโดยใช้เครื่องมือวิจัยที่สมมูลกัน (Equivalent-Form Method) เป็นการนำเครื่องมือวิจัย 2 ชุด ที่มีความสมมูลกันไปทดสอบกับผู้ให้ข้อมูลกลุ่มเดียวกันในเวลาเดียวกันแล้วนำคะแนนที่ได้จากเครื่องมือวิจัยทั้ง 2 ชุด มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544 : 39)

วิธีที่ 3 ความเชื่อมั่นแบบวัดความคงที่และสมมูลกัน (Measure of Stability and Equivalence) หรือวิธีทดสอบซ้ำด้วยเครื่องมือที่สมมูล เป็นการทดสอบผู้ให้ข้อมูลกลุ่มเดียวกัน 2 ครั้ง ในเวลาที่ต่างกันโดยใช้เครื่องมือการวิจัยที่มีความสมมูลกัน แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ทั้ง 2 ฉบับหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544 : 40)

วิธีที่ 4 ความเชื่อมั่นแบบวัดความสอดคล้องภายใน (Measure of Internal Consistency) หรือวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) เป็นวิธีการประมาณค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยที่ใช้การทดสอบเพียงครั้งเดียว, เครื่องมือวิจัยชุดเดียว และผู้ให้ข้อมูลกลุ่มเดียวแล้วนำผลไปวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์เนื้อหา (Homogeneity) ของเครื่องมือว่า วัดเนื้อหาสาระเดียวกันเพียงใด โดยถ้าวัดเนื้อหาสาระเดียวกันเมื่อทำการวัดซ้ำจะได้ผลการวัดที่สอดคล้องกัน โดยมีวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องภายในที่ใช้ ดังนี้

1) วิธีการแบบแบ่งครึ่งแบบทดสอบ (Split-half Method) เป็นการนำแบบทดสอบฉบับเดียวไปทดสอบกับผู้สอบกลุ่มเดียว แล้วแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ส่วนที่มีความสมมูลกันมากที่สุด (จำแนกตามข้อคู่-ข้อคี่, จับฉลาก, จับคู่ตามเนื้อหาแล้วแยกเป็น 2 ฉบับ) นำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้ง 2 ส่วน มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นครึ่งฉบับ จะต้องนำไปค่าที่ได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับของสเปียร์แมน-บราวน์ (Spearman-Brown) (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544 : 42)

2) วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) เป็นการแบ่งเครื่องมือวิจัยออกเป็น k ส่วน และเมื่อคำนวณความแปรปรวนของคะแนนแต่ละส่วนและความแปรปรวนของคะแนนรวมสามารถนำไปใช้ประมาณค่าความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายในที่นำเสนอในชื่อ “สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α -Coefficient)” (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 200 ; อ้างอิงมาจาก Cronbach. 1951)

3) วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) เป็นวิธีการที่พัฒนาโดยคูเดอร์และริชาร์ดสัน ที่เป็นการแก้ปัญหาของการประมาณค่าความเชื่อมั่นที่ใช้วิธีการแบ่งครึ่งแบบทดสอบที่แตกต่างกันจะให้ค่าความเชื่อมั่นที่แตกต่างกัน และใช้สำหรับแบบทดสอบที่ให้คะแนนแบบ 0,1 เท่านั้น จำแนกเป็นสูตรคำนวณ ดังนี้

3.1) สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) ที่ข้อสอบแต่ละข้อไม่จำเป็นต้องมีความยากเท่ากัน แต่ควรมีจำนวนข้อสอบอย่างน้อย 20 ข้อ (Mehrens and Lehmann. 1984 : 276)

3.2) สูตร KR-21 เป็นสูตรการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่มีข้อตกลงเบื้องต้นว่าข้อสอบแต่ละข้อต้องมีความยากเท่ากัน ทำให้สูตรการคำนวณมีความซับซ้อนน้อยลง แต่สูตรการคำนวณ KR-21 จะให้ค่าความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่าการคำนวณด้วยสูตร KR-20 (Mehrens and Lehmann. 1984 : 276)

4) วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนของฮอยท์ (Hoyt's Analysis of Variance) โดยการแปลผลการสัมภาษณ์ของผู้สัมภาษณ์มาเป็นคะแนนที่ได้ แล้วนำมาแจกแจงเป็นตาราง 2 ทางระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์ แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนและหาค่าความเชื่อมั่น (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544 : 51 ; อ้างอิงมาจาก Hoyt. 1941)

5) ความเชื่อมั่นของการจัดสัมภาษณ์โดยใช้สัมประสิทธิ์คอนคอร์ดแรนทของเคนดอลล์ (Kendall) ในกรณีที่มีผู้สัมภาษณ์มากกว่า 2 คนขึ้นไป (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 124-125)

6) การหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ในการสังเกตใดๆ มีวิธีการหาความเชื่อมั่นของการสังเกต โดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Intra and Inter Observer Reliability) ของสกอตตั้งสูตรคำนวณ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 125)

3. ความยากง่าย และ อำนาจจำแนก (Difficulty and Discrimination) เป็นคุณภาพของรายการหรือข้อคำถามของเครื่องมือการวิจัยที่เป็นแบบทดสอบ

ความยากง่าย (Difficulty) จะคำนวณจากอัตราส่วนระหว่างผู้ตอบถูกกับจำนวนคนทั้งในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ค่าความยากง่าย หรือ ค่า P มีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 – 1.00 ถ้าค่า P เข้าใกล้ 0.00 หมายความว่า ข้อสอบยาก ถ้าเข้าใกล้ 1.00 แปลว่าข้อสอบง่าย โดยค่าที่ P ที่ยอมรับได้อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

อำนาจจำแนก (Discrimination) เป็นการจำแนกแยกแยะระดับหรือการจัดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาออกเป็นกลุ่มๆ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มที่ทำได้ดีกับกลุ่มที่ไม่ได้ หรือ กลุ่มที่ตอบได้ตามเกณฑ์กับกลุ่มที่ตอบได้ต่ำกว่าเกณฑ์ อำนาจจำแนก หรือ ค่า r จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 ถ้าค่า r เข้าใกล้ 0.00 จะมีค่าอำนาจจำแนกต่ำ ถ้าค่าเป็น 0.00 แสดงว่าไม่มีอำนาจจำแนก แต่ถ้าเข้าใกล้ 1.00 มีอำนาจจำแนกดีมาก ถ้าติดลบ แสดงว่าไม่สามารถจำแนกได้

4. ความเป็นปรนัยของเครื่องมือ (Objectivity) มีความสำคัญมากสำหรับเครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ โดยจะมีความครอบคลุมคุณลักษณะสำคัญ คือ ความชัดเจนของคำถาม ที่จะต้องเข้าใจง่ายแล้วเข้าใจตรงกัน การตรวจให้คะแนนตรงกันไม่ว่าผู้ใดตรวจ และการแปลความหมายของคะแนนจะต้องตรงกัน ซึ่งโดยทั่วไปแบบทดสอบปรนัยจะมีความเป็นปรนัยสูงกว่าแบบสอบอัตนัย

5. ความมีประสิทธิภาพของเครื่องมือ (Efficiency) หมายถึง เครื่องมือสามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย และมีความคุ้มค่า เช่น ใช้เวลาน้อย ใช้งบประมาณน้อย คงทน และใช้งานได้ยาวนาน เป็นต้น

6. คุณลักษณะอื่นๆ ของเครื่องมือ ได้แก่ ความไว หรือ ความละเอียดในการวัด เช่น แบบมาตรฐานประมาณค่า กับ แบบวัดที่มีลักษณะใช่ ไม่ใช่ ความเป็นมิติเดียว คือ สามารถวัดมิติของตัวแปรได้ชัดเจนไม่มีการซ้ำซ้อน และ ง่ายต่อการใช้ คือ มีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการกำหนดวิธีการหาข้อสรุปหรือคำตอบให้กับคำถามในการวิจัย โดยวิธีการหาคำตอบนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของตัวแปร ซึ่งอาจต้องใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อความหรือวิเคราะห์หาค่าสถิติ

สถิติ (Statistics)

เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการวิจัย โดยเฉพาะในการวิจัยเชิงปริมาณนั้น จำเป็นต้องใช้สถิติมาบรรยายลักษณะข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนกระบวนการวิจัย ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยจึงควรที่จะมีความรู้ด้านสถิติด้วย

ประเภทของสถิติ

สถิติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ สถิติที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีหรือบรรยายถึงลักษณะของข้อมูลเฉพาะที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผลของการศึกษาจะบอกได้เฉพาะลักษณะของกลุ่มที่ศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำผลไปอ้างอิงหรือพยากรณ์ค่าของกลุ่มอื่นๆ ได้ สถิติประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการคำนวณหาการกระจายของข้อมูล การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง สถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะของข้อมูลอาจจะเกี่ยวข้องกับวิธีการทางสถิติต่อไปนี้ (วัดผลจุดคอม.

2553 : เว็บไซต์)

1.1 การจัดตำแหน่งเปรียบเทียบ ซึ่งประกอบด้วยสถิติ ต่อไปนี้

- 1) ความถี่
- 2) อัตราส่วน
- 3) สัดส่วน
- 4) ร้อยละ
- 5) เปอร์เซ็นไทล์

1.2 การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ซึ่งประกอบด้วยสถิติ ต่อไปนี้

- 1) ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean or Average)
- 2) ตัวกลางเรขาคณิต (Geometric Mean)
- 3) ตัวกลางฮาร์โมนิก (Harmonic Mean)
- 4) ฐานนิยม (Mode)
- 5) มัธยฐาน (Median)
- 6) ควอไทล์ (Quartiles)
- 7) เดไซล์ (Deciles)

8) เปอร์เซ็นไทล์ (Percentiles)

1.3 การวัดการกระจายของข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยสถิติ ดังต่อไปนี้

- 1) พิสัย (Range)
- 2) ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation)
- 3) ส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย (Mean Deviation)
- 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 5) ค่าแปรปรวน (Variance)
- 6) สัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation)
- 7) การวัดความเบ้ (Skewness)
- 8) การวัดความโด่ง (Kurtosis)

1.4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีค่าสถิติที่ใช้ ดังนี้

- 1) สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)
- 2) สหสัมพันธ์เชิงอันดับ (Spearman Rank Correlation)

2. สถิติอนุมาน (Inference Statistics) คือ สถิติที่เกี่ยวกับการนำข้อมูลที่ได้จากตัวอย่าง (Sample) ซึ่งเป็นการศึกษาจากข้อมูลเพียงบางกลุ่มหรือบางส่วนของประชากร แล้วนำข้อเท็จจริงที่ได้ไปอธิบายหรือสรุปผลลักษณะของประชากร (Population) ทั้งกลุ่ม การสรุปดังกล่าวจะใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability) มาทำการทดสอบสมมติฐาน สถิติเชิงอนุมานหรือการอนุมานทางสถิติจะต้องเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการเลือกข้อมูลข้อมูล ซึ่งจะเรียกว่าการสุ่มตัวอย่าง(Random Sampling) ผู้วิจัยสามารถสรุปผลลักษณะของประชากรได้ถูกต้อง ถ้าข้อมูลที่ได้มาบางส่วนนี้มีวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ดี กล่าวคือ ได้ข้อมูลที่เป็นตัวแทนของประชากร (วัดผลจุดคอม. 2553 : เว็บซด์) ดังนั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยควรจะได้ศึกษาถึงทฤษฎีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Theory) เพื่อจะได้ตัวอย่างข้อมูลที่เป็นตัวแทนของประชากรและจะนำไปสู่การสรุปผล และอธิบายลักษณะของประชากรได้ถูกต้อง โดยการอนุมานเชิงสถิติ มี 2 วิธี ดังนี้

2.1 การอนุมานแบบมีพารามิเตอร์ (Parametric Inference)

ค่าพารามิเตอร์ (Parameter) หมายถึง ค่าที่คำนวณหรือหาได้จากหน่วยข้อมูลที่เราสนใจทั้งหมด มิได้เลือกเพียงบางส่วน of ข้อมูลมา ซึ่งหน่วยของข้อมูลทั้งหมดจะเรียกว่า ประชากร (Population) แต่ถ้าเป็นการเก็บข้อมูลจากหน่วยที่เป็นตัวอย่าง (Sample) ซึ่งเป็นการนำข้อมูลที่เราสนใจมาเพียงบางส่วน ค่าที่ได้จากตัวอย่างนี้จะเรียกว่า ค่าสถิติ (Statistics) ซึ่งเป็นค่าที่แสดงลักษณะของข้อมูลที่เป็นตัวอย่าง

การอนุมานแบบมีพารามิเตอร์ ก็คือ การนำค่าที่ได้จากตัวอย่าง (Sample) คือ ค่าสถิติ (Statistics) ไปอธิบายลักษณะของค่าพารามิเตอร์ (Parameter) ซึ่งก็คือค่าที่ได้จากประชากร (Population) นั่นเอง

การอนุมานแบบมีพารามิเตอร์เกี่ยวข้องกับการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพารามิเตอร์ ดังนี้

- 1) การทดสอบค่าเฉลี่ย
- 2) การทดสอบค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือความแปรปรวน
- 3) การทดสอบค่าสัดส่วน
- 4) การทดสอบค่าสหสัมพันธ์

สถิติที่อยู่ในประเภทนี้ (วัดผลจุดคอม. 2553 : เว็บไซต์) เช่น

1) z-test เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบต่อไปนี้

(1) กรณีกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่ม

(1.1) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

ตัวอย่างกับประชากร

(1.2) ทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างกลุ่ม

ตัวอย่างกับประชากร

(2) กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม

(2.1) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

ตัวอย่าง 2 กลุ่ม

(2.2) ทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างกลุ่ม

ตัวอย่าง 2 กลุ่ม

2) t-test เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบต่อไปนี้

(1) กรณีกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่ม ใช้ทดสอบความแตกต่างของ

ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับประชากร

(2) กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ใช้ทดสอบความแตกต่างของ

ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน หรือ ทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน

3) Pearson Correlation เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ค่าที่ได้เรียกว่า "สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์" โดยปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

4) Spearman Rank Correlation เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Ordinal Scale โดยปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

5) Kendall Tau Correlation เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Ordinal Scale โดยปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

6) Point Biserial Correlation เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยตัวแปรตัวหนึ่งอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale และอีกตัวหนึ่งอยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal Scale ที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

7) Multiple Correlation เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรที่อยู่ในระดับ Interval หรือ Ratio Scale ที่ประกอบไปด้วยตัวแปรตาม 1 ตัวและตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว

8) Multiserial Correlation เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยตัวแปรตัวหนึ่งจะต้องอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale และชุดของตัวแปรที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Ordinal Scale

9) Partial Correlation กรณีที่มีตัวแปรหลาย ๆ ตัว และตัวแปรแต่ละตัวต่างก็มีความสัมพันธ์กัน หากคำนวณค่าสหสัมพันธ์ทีละคู่ ค่าที่ได้จะไม่ตรงกับความเป็นจริง เพราะได้รวมความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่นๆ ไว้ด้วย ดังนั้นจึงต้องมีการขจัดอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ออกไปด้วย สำหรับหาสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ที่มีการขจัดตัวแปรอื่น ๆ ออกไป

10) Phi Coefficient เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal Scale ที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่านั้น

11) Contingency Coefficient เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal Scale โดยปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 กับ 1

12) Canonical Correlation เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรอิสระและชุดของตัวแปรตาม โดยตัวแปรอิสระจะมีตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไป และตัวแปรตามมีมากกว่า 2 ตัว โดยตัวแปรทั้งหมดควรอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale

13) Simple Regression ใช้เมื่อต้องการสร้างสมการถดถอยอย่างง่าย ประกอบไปด้วยตัวแปรทำนาย 1 ตัว และตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัว โดยควรอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ทั้งคู่

14) Multiple Regression Analysis ใช้เมื่อการสร้างสมการถดถอย ประกอบไปด้วยตัวแปรทำนายตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไป และตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัว โดยตัวแปรทั้งหมดควรอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ถ้ามีตัวแปรใดอยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal หรือ Ordinal Scale ควรจะเปลี่ยนให้เป็นตัวแปรดัมมี่ (Dummy Variable)

15) Multivariate Regression Analysis ใช้เมื่อการสร้างสมการถดถอย ประกอบไปด้วยตัวแปรทำนายตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไป และตัวแปรเกณฑ์มากกว่า 1 ตัว โดยตัวแปรทั้งหมดควรอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ถ้ามีตัวแปรใดอยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal หรือ Ordinal Scale ควรจะเปลี่ยนให้เป็นตัวแปรดัมมี่ (Dummy Variable) สถิตินี้เหมาะที่จะใช้เมื่อพบว่าตัวแปรเกณฑ์แต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน

16) Analysis of Variance เป็นการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยตัวแปรตามจะมีเพียง 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale และตัวแปรอิสระตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal Scale

(1) ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 1 ตัว เรียกว่า One-way ANOVA

(2) ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 2 ตัว เรียกว่า Two-way ANOVA

(3) ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 3 ตัว เรียกว่า Three-way ANOVA ฯลฯ

17) Analysis of Covariance เป็นการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยตัวแปรตามจะมีเพียง 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัด

ระดับ Interval หรือ Ratio Scale ตัวแปรอิสระตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal Scale และตัวแปรร่วมตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale

(1) ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 1 ตัว เรียกว่า One-way

ANCOVA

(2) ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 2 ตัว เรียกว่า Two-way

ANCOVA

(3) ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 3 ตัว เรียกว่า Three-way

ANCOVA ฯลฯ

18) Analysis of variance with Repeated measures เป็นรูปแบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่มีการวัดซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ถ้ากลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 1 กลุ่มขึ้นไป โดยตัวแปรตามจะมีเพียง 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ที่มีการวัดซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ถ้ากลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่มจะไม่ปรากฏตัวแปรอิสระ

19) Factorial ANOVA เป็นคำที่ใช้เรียกสถิติในกลุ่มของการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทั้ง ANOVA, ANCOVA และ Repeated Measure ที่มีตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป

20) Multivariate Analysis of Variance เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยตัวแปรอิสระจะมีตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal Scale และตัวแปรตามมากกว่า 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale

(1) ถ้ามีตัวแปรอิสระ 1 ตัว เรียกว่า One-way MANOVA

(2) ถ้ามีตัวแปรอิสระ 2 ตัว เรียกว่า Two-way MANOVA

(3) ถ้ามีตัวแปรอิสระ 3 ตัว เรียกว่า Three-way MANOVA

ฯลฯ

(4) ถ้ามีตัวแปรร่วม จะเรียกว่า "Multivariate Analysis of Covariance"

21) Discriminant Analysis เป็นการศึกษาว่ามีตัวแปรทำนายตัวใดบ้างที่สามารถใช้ในการจำแนกกลุ่มของตัวแปรเกณฑ์ได้ เพื่อประโยชน์ในการจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มๆ ได้อย่างถูกต้อง โดยตัวแปรทำนายตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale และตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal Scale

22) Factor Analysis เป็นการศึกษาองค์ประกอบของตัวแปร ว่าตัวแปรที่ศึกษาสามารถจัดกลุ่มได้เป็นกี่องค์ประกอบ การวิเคราะห์องค์ประกอบมี 2 ชนิด คือ

(1) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เป็นการค้นหาหรือสำรวจว่าตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วยกี่องค์ประกอบ

(2) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เป็นการตรวจสอบหรือยืนยันทฤษฎีที่มีผู้ค้นพบไว้แล้ว

23) Chi-Square เป็นสถิติที่ตัวแปรจะต้องอยู่ในระดับการวัด Nominal Scale ใช้ทดสอบต่อไปนี้

- (1) กรณีกลุ่มเดียว
- (1.1) ทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับประชากร
- (1.2) ทดสอบความแตกต่างของความถี่ที่คาดหวังกับความถี่ที่สังเกตได้
- (1.3) ทดสอบความถี่ข้อมูลที่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติหรือไม่
- (2) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระจากกัน

24) Path Analysis เป็นการศึกษากิจการระหว่างตัวแปรต่างๆ เพื่อดูว่ามีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรที่สันนิษฐานว่าเป็นสาเหตุต่อตัวแปรที่เป็นผลหรือไม่ สัมประสิทธิ์เส้นทาง เป็นค่าที่บ่งบอกถึงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรที่เป็นสาเหตุที่ทำให้อีกตัวหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป

25) Hotelling T^2 เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยมีตัวแปรอิสระ 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Nominal Scale ที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม และตัวแปรตามมากกว่า 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale

2.2 การอนุมานแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Non-Parametric Inference) เป็นการอนุมานข้อมูลจากตัวอย่างไปอธิบายลักษณะของประชากรในกรณีที่ไม่สนใจหรือข้อมูลที่ใช้ไม่สอดคล้องกับการอนุมานแบบพารามิเตอร์ เช่น ไม่ทราบค่าของข้อมูลจากประชากรที่สนใจว่า มีการแจกแจงแบบใด ค่าของข้อมูลที่ได้มาจากตัวอย่างอยู่ในระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือ เรียงอันดับ (Ordinal Scale) และกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมานั้นมีขนาดเล็กหรือจำนวนน้อย

การอนุมานแบบไม่มีพารามิเตอร์นั้น ความน่าเชื่อถือจะน้อยกว่าการอนุมานแบบมีพารามิเตอร์ ถ้าข้อมูลสามารถใช้การอนุมานแบบพารามิเตอร์ได้ ผู้วิจัยควรหลีกเลี่ยงการอนุมานแบบไม่มีพารามิเตอร์

สถิติที่อยู่ในประเภทนี้ (วัดผลจุดคอม. 2553 : เว็บไซต์) เช่น

1) Binomial Test เป็นการทดสอบความน่าจะเป็นของข้อมูลระดับ Nominal Scale ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้เพียง 2 อย่าง (Dichotomous)

2) Kolmogorov Smirnov Test

(1) Kolmogorov Smirnov One Sample Test เป็นการทดสอบตัวแปรที่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติหรือไม่ (Goodness of fit) โดยตัวแปรจะต้องอยู่มาตราการวัด Ordinal Scale

(2) Kolmogorov Smirnov Two-Sample Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยตัวแปรที่นำมาทดสอบจะต้องอยู่มาตราการวัด Ordinal Scale

3) Wilcoxon matched-pairs Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องอยู่ในมาตราการวัด Ordinal Scale

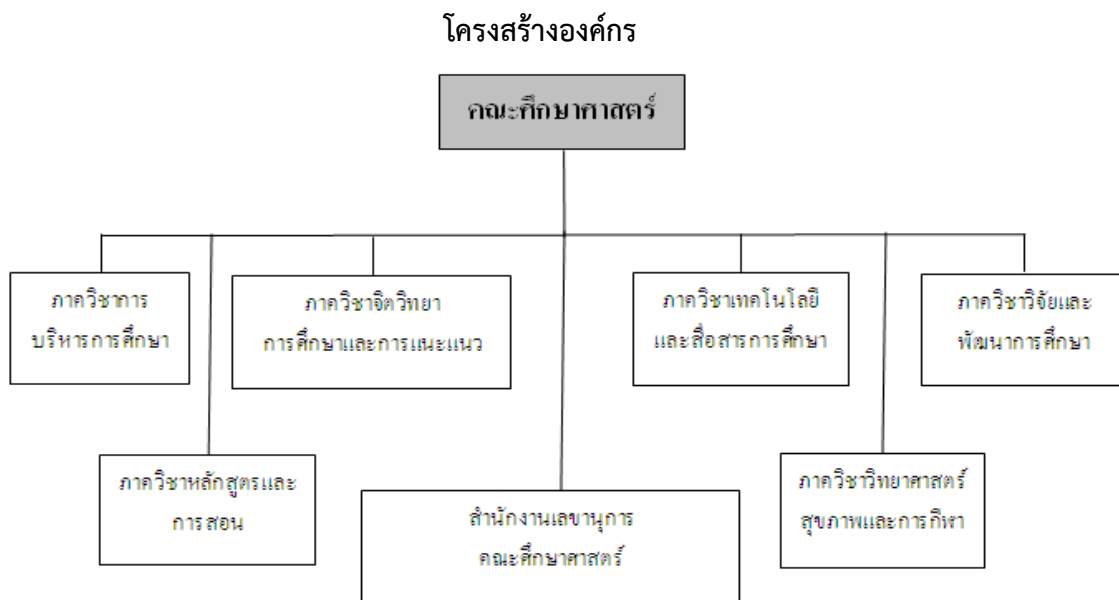
- 4) Sign Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่สัมพันธ์ โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องอยู่ในมาตราการวัด Ordinal Scale
- 5) McNemar Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูล ก่อนและหลังของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน ข้อมูลที่นำมาทดสอบอยู่ในมาตราการวัด Nominal หรือ Ordinal Scale
- 6) Mann Whitney U Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องอยู่ในมาตราการวัด Ordinal Scale
- 7) Median Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปที่เป็นอิสระจากกัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องอยู่ในมาตราการวัด Ordinal Scale
- 8) Fisher exact test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องอยู่ในมาตราการวัด Nominal Scale ที่แบ่งเป็น 2 กลุ่ม
- 9) Friedman Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องอยู่ในมาตราการวัด Ordinal Scale
- 10) Cochran Q Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องอยู่ในมาตราการวัด Nominal Scale
- 11) Kruskal Wallis Test เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบต้องอยู่ในมาตราการวัด Ordinal Scale

สาระเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัย และประเมินผลการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามเป็นคณะที่กล่าวได้ว่ามีรากฐานการกำเนิดมาพร้อมกับการกำเนิดวิทยาลัยวิชาการศึกษามหาสารคาม เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2511 เพราะวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้ก่อตั้งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูในสาขาวิชาต่าง ๆ ออกไปเป็นครูตามโรงเรียน โดยทั่วไปในแถบพื้นที่ภาคอีสานวันที่ 29 มิถุนายน 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษามหาสารคาม ได้ยกฐานะขึ้นเป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม ได้แบ่งส่วนราชการออกเป็น 4 คณะ ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ทำให้คณะศึกษาศาสตร์ ได้ถูกแบ่งหน่วยงานออกมอย่างเด่นชัด แต่การเป็นคณะก็ยังไม่ได้เป็นอย่างเอกเทศโดยสมบูรณ์ เพราะเป็นเพียงวิทยาเขตของคณะศึกษาศาสตร์ที่ตั้งอยู่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และในปี การศึกษา 2523 คณะศึกษาศาสตร์ ได้เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาเป็นครั้งแรกโดยได้เปิดสอนหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา เน้นการสอนวิทยาศาสตร์ การสอนสังคมศึกษา และการ

สอนภาษาไทย และได้ขยายสาขาการสอนจนถึงปัจจุบันมีหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต จำนวน 13 สาขา (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2547 : 11)

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างองค์กร

ในปัจจุบันหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แผน คือ แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งการศึกษาตามแผน ก มี 2 แบบ คือ แบบที่ 1 ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต แบบที่ 2 ทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และต้องศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ส่วนแผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2547 : 24) ดังตัวอย่างด้านล่างนี้

1. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา (คู่มือนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2552 : 359)

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา

ภาษาอังกฤษ : Master of Education Program in Educational Research

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย(ชื่อเต็ม) : การศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา)

(ชื่อย่อ) : กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา)

ภาษาอังกฤษ(ชื่อเต็ม) : Master of Education (Educational Research)

(ชื่อย่อ) : M.Ed. (Educational Research)

หลักการและเหตุผล

การวิจัยเป็นการค้นคว้าหาความรู้ พัฒนาและแก้ปัญหาต่างๆ การวิจัยทางการศึกษาจะช่วยให้ได้ความรู้ ทฤษฎี หลักการวิธีการใหม่ๆ ทางการศึกษา ช่วยในการพัฒนาผู้เรียน ครู หลักสูตร การเรียน การสอน การวัดและประเมินผล การบริหาร ฯลฯ ช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษาและ ในปัจจุบันยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการวิจัยทางการศึกษาอยู่มาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เล็งเห็นความสำคัญของการผลิตบุคลากรด้านการวิจัยทางการศึกษา และมุ่งตอบสนองความต้องการดังกล่าว จึงได้เปิดสอนหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2540 และได้ทำการปรับปรุงหลักสูตร เมื่อปี พ.ศ. 2547 และ พ.ศ. 2552 เพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาของชาติในปัจจุบัน

ปรัชญา

การวิจัยการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของการศึกษา คุณภาพของมนุษย์ และสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรอบรู้ ความสามารถขั้นสูง มีจรรยาบรรณ และเป็นผู้นำในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยทางการศึกษา
2. เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืน
3. เพื่อสนองความต้องการกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชาการวิจัยการศึกษา

หลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร

แผน ก แบบ ก (2) เรียนไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต และ รายวิชาที่กำหนดให้ ไม่น้อยกว่า 26 หน่วยกิต

นิสิตทุกคนจะต้องได้รับการประเมินว่าผ่านความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และความรู้ด้านภาษาอังกฤษ กรณีที่มีความรู้ความสามารถต่ำกว่าที่กำหนดจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา 1601 505, 1601 506 และ 1601 507 ตามลำดับ โดยไม่นับหน่วยกิต และต้องมีผลการเรียนระดับ S (Satisfactory)

โครงสร้างของหลักสูตร

แผน ก แบบ ก(2)

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรสาขาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โครงสร้างหลักสูตร	เกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ	หลักสูตร
1. หมวดวิชาแกน	} ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต	4 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเอก		} ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต (16 หน่วยกิต) (ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)
2.1 วิชาเอกบังคับ 2.2 วิชาเลือก		
3. หมวดประสบการณ์การวิจัย วิทยานิพนธ์ (Thesis)	12 หน่วยกิต	12 หน่วยกิต
รวม	ไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต	38 หน่วยกิต

รายวิชาในหลักสูตร

หมวดวิชาแกน จำนวน 4 หน่วยกิต ดังนี้

1601 502	วิธีการทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ Statistical Methods for Social Sciences and Humanities	2(1-2-4)
1601 503	ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ Research Methodology for Social Sciences and Humanities	2(1-2-4)
1601 505	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร* Information and Communication Technology Application	2(1-2-4)
1601 506	ภาษาอังกฤษสำหรับบัณฑิตศึกษา** English for Graduate Studies	2(1-2-4)
1601 507	ภาษาอังกฤษสำหรับการเขียนวิทยานิพนธ์* ** English for Thesis Writing	2(1-2-4)

หมายเหตุ * รายวิชา 1601 505 สำหรับนิสิตที่สอบไม่ผ่านการสอบวัดความรู้ความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เลือกเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต และได้ผลการเรียนในระดับชั้น S

** รายวิชา 1601 506 นิสิตสามารถเลือกเรียนแทนการสอบภาษาอังกฤษโดยไม่นับหน่วยกิต และได้ผลการเรียนในระดับชั้น S

*** รายวิชา 1601 507 นิสิตสามารถเลือกเรียนแทนการสอบภาษาอังกฤษโดยไม่นับหน่วยกิต และได้ผลการเรียนในระดับชั้น S

หมวดวิชาเอก จำนวนไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต ประกอบด้วย

วิชาบังคับ

แผน ก แบบ ก(2) ทุกคนต้องเรียน 16 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาต่อไปนี้

0504 723	การวิจัยเชิงทดลอง Experimental Research	2(2-0-4)
----------	--	----------

0504 725	การวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research	2(2-0-4)
0504 732	เทคนิคการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย Data Collection Techniques for Research	2(2-0-4)
0504 733	การวิเคราะห์การวิจัยทางการศึกษา Analysis of Educational Research	2(2-0-4)
0504 872	การวิจัยปฏิบัติการและการเรียนการสอน Action Research and Research in Learning and Instruction	2(2-0-4)
0504 750	วิธีการทางสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการศึกษา Advanced Statistical Methods for Educational Research	2(2-0-4)
0504 820	สัมมนาปัญหาการวิจัยทางการศึกษา Seminar on Problems in Educational Research	2(1-2-4)
0504 871	การประมวลผลข้อมูลทางการศึกษา Data Processing in Education	2(1-2-4)

วิชาเลือก

แผน ก แบบ ก(2) ทุกคนต้องเรียน ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

0504 704	การประกันคุณภาพการศึกษา Educational Quality Assurance	2(2-0-4)
0504 708	การประเมินโครงการ Program Evaluation	2(2-0-4)
0504 711	การวัดภาคปฏิบัติ Measurement of Performance	2(2-0-4)
0504 722	การวิจัยเชิงพรรณนา Descriptive Research	2(2-0-4)
0504 724	การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ Historical Research	2(2-0-4)
0504 726	การวิจัยเชิงพยากรณ์ Forecast Research	2(2-0-4)
0504 730	การวิจัยเชิงสังเคราะห์ Synthesis Research	2(2-0-4)
0504 731	การวิจัยปฏิบัติการ Action Research	2(2-0-4)
0504 734	การวิจัยสถาบัน Institutional Research	2(2-0-4)
0504 735	การวิจัยการเรียนการสอน Research in Learning and Instruction	2(2-0-4)

0504 736	การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร Curriculum Research and Development	2(2-0-4)
0504 781	การประเมินคุณภาพทางการศึกษา Quality Assessment in Education	2(2-0-4)
0504 790	พฤติกรรมกรรมการศึกษา Education Behavior	2(2-0-4)
0504 791	นวัตกรรมและแนวโน้มทางการศึกษา Innovation and Trends in Education	2(2-0-4)
0504 792	การวัดทางจิตพิสัย Measurement of Affective Domain	2(2-0-4)
0504 795	การประเมินความต้องการจำเป็น Needs Assessment	2(2-0-4)
0504 853	ทฤษฎีและเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง Sampling Theory and Techniques	2(2-0-4)
0504 854	สถิติไม่อิงพารามิเตอร์ Nonparametric Statistics	2(2-0-4)
0504 856	การวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณ Multivariate Analysis	2(2-0-4)
0504 857	สถิติอ้างอิง Inferential Statistics	2(2-0-4)
0504 859	แบบแผนเชิงสถิติของการทดลองและกึ่งทดลอง Statistical Designs of Experiment and Quasi-Experiment	2(2-0-4)
0504 860	การวัดความสัมพันธ์ Measures of Association	2(2-0-4)
0504 702	การสร้างเครื่องมือในการวิจัย Construction of Research Instruments	2(1-2-4)
0500 702	พื้นฐานกระบวนทัศน์ทางการศึกษา Foundations of Educational Paradigm	2(2-0-4)

หมวดประสบการณ์การวิจัย

0504 899	วิทยานิพนธ์ Thesis	12 หน่วยกิต
----------	-----------------------	-------------

2. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555 (คู่มือนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2555 : 307)

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

ภาษาอังกฤษ : Master of Education Program in Educational Research and Evaluation

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย(ชื่อเต็ม) : การศึกษามหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

(ชื่อย่อ) : กศ.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

ภาษาอังกฤษ(ชื่อเต็ม) : Master of Education (Educational Research and Evaluation)

(ชื่อย่อ) : M.Ed. (Educational Research and Evaluation)

หลักการและเหตุผล

การวิจัยเป็นการค้นคว้าหาความรู้ พัฒนาและแก้ปัญหาต่างๆ การวิจัยทางการศึกษาจะช่วยให้ได้ความรู้ ทฤษฎี หลักการวิธีการใหม่ๆ ทางการศึกษา ช่วยในการพัฒนาผู้เรียน ครู หลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริหาร ฯลฯ ช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษาและ ในปัจจุบันยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการวิจัยทางการศึกษาอยู่มาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เล็งเห็นความสำคัญของการผลิตบุคลากรด้านการวิจัยทางการศึกษา และมุ่งตอบสนองความต้องการดังกล่าว จึงได้เปิดสอนหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2540 และได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรครั้งล่าสุด เมื่อปี พ.ศ. 2552 มาบัดนี้เห็นสมควรปรับปรุงหลักสูตรอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาของชาติในปัจจุบัน

ปรัชญา

การวิจัยและประเมินผลการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของการศึกษา คุณภาพของมนุษย์ และสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรอบรู้ ความสามารถขั้นสูง มีจรรยาบรรณ และเป็นผู้นำทางการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
2. เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืน
3. เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความสามารถในการประเมินทางการศึกษา

หลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร

แผน ก แบบ ก (2) เรียนไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต และรายวิชาที่กำหนดให้ ไม่น้อยกว่า 26 หน่วยกิต

นิสิตทุกคนจะต้องได้รับการประเมินว่าผ่านความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ กรณีที่มีความรู้ความสามารถต่ำกว่าที่กำหนดจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0105 506 และ 0105 507 โดยไม่นับหน่วยกิตและต้องมีผลการเรียนระดับ S (Satisfactory)

โครงสร้างของหลักสูตร

แผน ก แบบ ก(2)

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โครงสร้างหลักสูตร	เกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ	หลักสูตร
1. หมวดวิชาแกน	} ไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต	4 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเอก		22 หน่วยกิต
2.1 วิชาเอกบังคับ		(16 หน่วยกิต)
2.2 วิชาเลือก		(6 หน่วยกิต)
3. หมวดประสบการณ์การวิจัย วิทยานิพนธ์ (Thesis)	12 หน่วยกิต	12 หน่วยกิต
รวม	ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต	38 หน่วยกิต

รายวิชาในหลักสูตร

หมวดวิชาแกน จำนวน 4 หน่วยกิต ดังนี้

0504 873 วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย 2(1-2-3)

Statistical Methods for Research

0504 874 วิทยาระเบียบวิธีวิจัย 2(1-2-3)

Research Methodology

0105 506 ภาษาอังกฤษสำหรับบัณฑิตศึกษา** 2(1-2-3)

English for Graduate Studies

0105 507 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสำหรับบัณฑิตศึกษา** 2(1-2-3)

Academic English for Graduate Studies

หมายเหตุ ** นิสิตสามารถเรียนแทนการสอบภาษาอังกฤษโดยไม่นับหน่วยกิตและได้ผล
การเรียนในระดับชั้น S

หมวดวิชาเอก จำนวนไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต ประกอบด้วย

วิชาบังคับ

แผน ก แบบ ก (2) ทุกคนต้องเรียน 16 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาต่อไปนี้

0504 705 ทฤษฎีการวัดและประเมินผล 2(2-0-4)

Assessment and Evaluation Theory

0504 723 การออกแบบการทดลอง 2(2-0-4)

Experimental Designs

0504 725 การวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา 2(1-2-3)

Qualitative Research in Education

0504 732 เทคนิคการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย 2(1-2-3)

Data Collection Techniques for Research

0504 750 สถิติศาสตร์ขั้นสูงสำหรับการวิจัย 2(2-0-4)

Advanced Statistics for Research

0504 820	สัมมนาปัญหาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา Seminar on Problems in Educational Research and Evaluation	2(1-2-3)
0504 854	สถิติศาสตร์ไม่อิงพารามิเตอร์ Nonparametric Statistics	2(2-0-4)
0504 878	การวิจัยผสมผสานวิธีการศึกษา Mixed Method Approaches to Educational Research	2(2-0-4)

วิชาเลือก

แผน ก แบบ ก (2) ทุกคนต้องเรียน ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาต่อไปนี้

0504 702	การสร้างเครื่องมือในการวิจัย Construction of Research Instruments	2(1-2-3)
0504 704	การประกันคุณภาพการศึกษา Quality Assurance in Education	2(1-2-3)
0504 708	การจัดการและการประเมินโครงการ Program Management and Evaluation	2(1-2-3)
0504 711	การวัดภาคปฏิบัติ Performance Measurement	2(1-2-3)
0504 722	การวิจัยเชิงพรรณนา Descriptive Research	2(2-0-4)
0504 724	การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ Historical Research	2(2-0-4)
0504 726	การวิจัยอนาคต Future Research	2(2-0-4)
0504 730	การสังเคราะห์งานวิจัย Research Synthesis	2(1-2-3)
0504 733	การวิเคราะห์การวิจัยและประเมินผลการศึกษา Analysis of Educational Research and Evaluation	2(1-2-3)
0504 734	การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์กร Organizational Development Research	2(2-0-4)
0504 736	วิทยาระเบียบวิธีวิจัย Curriculum Research and Development	2(2-0-4)
0504 791	นวัตกรรมและแนวโน้มทางการศึกษา Innovation and Trends in Education	2(2-0-4)
0504 792	การวัดทางจิตพิสัย Affective Measurement	2(1-2-3)
0504 795	การประเมินความจำเป็น Needs Assessment	2(1-2-3)

0504 853	ทฤษฎีและเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง Sampling Theory and Techniques	2(2-0-4)
0504 857	สถิติอ้างอิง Inferential Statistics	2(2-0-4)
0504 860	การวัดความสัมพันธ์ Measures of Association	2(2-0-4)
0504 871	การประมวลผลข้อมูลทางการศึกษา Data Processing in Education	3(1-4-4)
0504 872	การวิจัยปฏิบัติการและการเรียนการสอน Action Research and Research in Learning and Instruction	2(1-2-3)
0504 876	ชาติพันธุ์วรรณนาอภิมาน Meta-ethnography	2(2-0-4)
0504 879	การวิจัยเชิงประเมิน Evaluation Research	2(2-0-4)
0500 702	พื้นฐานกระบวนทัศน์ทางการศึกษา Foundations of Educational Paradigm	2(2-0-4)
หมวดประสบการณ์การวิจัย		
0504 899	วิทยานิพนธ์ Thesis	12 หน่วยกิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ศรีสุตา ประทุม (2545 : 114) ได้ทำการวิเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการวิจัยทางการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534-2543 จำนวน 351 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการวิจัยทางการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงบรรยายมากที่สุด เนื้อหาที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามากที่สุดคือ ครู อาจารย์ และส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับระดับประถมศึกษา การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สูตรคำนวณมากที่สุด การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลือกโดยอาศัยความน่าจะเป็นโดยใช้วิธีการสุ่มตามระดับชั้น ในส่วนที่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แผนแบบการทดลองจริง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถาม การหาคุณภาพของเครื่องมือ มีการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และหาความเชื่อมั่นตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) มากที่สุด ด้านความยากและอำนาจจำแนกของเครื่องมือ ใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test) มากที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติภาคบรรยายมากที่สุดโดยสถิติภาคบรรยายที่ใช้มากที่สุดคือ ร้อยละ

ยูลักษณ์ แสงโทโพ (2548 : 75-79) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยการวิเคราะห์อภิमान งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นวิทยานิพนธ์หรือปริญญาโทระดับบัณฑิตศึกษาที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2534-2547 จำนวน 79 เรื่อง คำนวณค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์อภิमान ด้วยวิธีการของกลาส (Glass, 1976) และทำการเปรียบเทียบขนาดอิทธิพลโดยใช้การทดสอบไบนอเมียล (Binomial Test) และ (Kruskal-Wallis Anova Test) ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) งานวิจัยเกี่ยวกับ นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ จำนวน 79 เรื่องที่นำมาสังเคราะห์ พบว่า มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ผลิตงานวิจัยมากที่สุด งานวิจัยจากสาขาคณิตศาสตร์หรือการสอนคณิตศาสตร์มากที่สุด ปี 2540 เป็นปีที่พิมพ์เผยแพร่มากที่สุด นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนที่มีการศึกษามากที่สุดคือ การ เรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ แหล่งข้อมูลมาจากกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 10 -15 คาบ เลือก กลุ่มตัวอย่างโดยเจาะจง ศึกษาแก่นักเรียนมัธยมมากที่สุด ตั้งสมมุติฐานแบบมีทิศทาง ใช้แบบการ วิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design จำนวนกลุ่มประชากรหรือกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวนสองกลุ่ม กลุ่มละ 31-40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตรวจสอบคุณภาพคุณภาพเครื่องมือ 4 ด้าน คือ ความเที่ยงตรง ความ เชื่อมั่น ความยากง่าย และอำนาจจำแนก สถิติพื้นฐานที่ใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความ แปรปรวน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานใช้ t-test มากที่สุด 2)นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการ สอนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย สรุปรูป บทเรียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มีผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ครูผู้สอนควรเลือกใช้ใช้นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับสภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อมของการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง อย่างเต็มความสามารถ อันจะเป็นการพัฒนาประเทศต่อไป

วัญญู บัวทอง (2548 : 61-62) ได้ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ เมื่อจำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย พบว่า เป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้มากที่สุด คือ ทำการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา พิมพ์เผยแพร่ในปีพ.ศ. 2544 ทำการศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์ มีการตั้งสมมุติฐานแบบสองทาง มีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้สูตรคำนวณ และใช้วิธีการ สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 6 ด้าน มีความ สัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัจจัยด้านสมรรถภาพสมองและปัจจัย ด้านความรู้พื้นฐานเดิม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับมาก สำหรับคู่ความสัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์ ทางบวกในระดับมากอีก คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และวิชาภาษาอังกฤษกับปัจจัย ด้านสมรรถภาพสมอง และวิชาคณิตศาสตร์กับปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมในระดับประถมศึกษาปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก คือปัจจัยด้านความถนัดทางการเรียน และปัจจัยด้านสมรรถภาพสมองในระดับมัธยมศึกษา ปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม และในระดับอุดมศึกษา พบว่า มีเพียง ปัจจัยเดียวที่สามารถนำมาสังเคราะห์ผลการวิจัยได้ คือ ปัจจัยด้านความถนัดทางการเรียน ซึ่งพบว่ามี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางบวกในระดับน้อย 3) งานวิจัยที่มีคุณลักษณะงานวิจัย

แตกต่างกันในด้านระดับชั้นเรียน รายวิชา แบบการตั้งสมมติฐานวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องไม่แตกต่างกัน

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 47-49) ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษา มหบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ระหว่างปีการศึกษา 2542 – 2546 จำนวน 74 เล่ม จากจำนวนทั้งหมด 79 เล่ม ผลการวิจัยพบว่า จำนวนงานวิจัยที่ทำเสร็จในปี พ.ศ.2546 จำนวนมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยทางการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร กลุ่มประชากรในการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 และส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีจำนวนเฉลี่ย 302 คน และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีจำนวนเฉลี่ย 675 คน เทคนิคการสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน ประเภทของตัวแปรมีทั้งทางด้านพุทธิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ตัวแปรหรือองค์ประกอบในการวิจัยส่วนใหญ่อ้างอิงมาจากทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง จำนวนตัวแปรหรือองค์ประกอบในการวิจัยได้จากการสังเคราะห์ทฤษฎีหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องและมีงานจำนวนน้อยที่มีการตรวจสอบความถูกต้องของตัวแปรหรือองค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์ทฤษฎีหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือวัดผลทั้งหมดมี 322 ฉบับ ซึ่งมีจำนวนสเกลหรือตัวเลือกของเครื่องมือในการวิจัย 5 สเกลหรือตัวเลือก โดยชนิดของเครื่องมือในงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบทดสอบ จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้เพียง 1 ฉบับ และ 3 ฉบับ จำนวนผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือใช้ 5 ท่าน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผลและผู้เชี่ยวชาญสาขาอื่น ร่วมกันตรวจสอบ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง มีการเลือกใช้ IOC มากที่สุด ด้านความเชื่อมั่น มีการเลือกใช้สัมประสิทธิ์แอลฟามากที่สุด ด้านความยากมีการเลือกใช้สูตรอย่างง่ายมากที่สุด ด้านอำนาจจำแนก มีการเลือกใช้สูตร t-test มากที่สุด การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนนำไปใช้วิจัยจริง ตรวจสอบ 2 ครั้ง ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการวิจัยที่สังเคราะห์ได้เฉลี่ย 0.82 การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยส่วนใหญ่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง สถิติพรรณนาโดยมากใช้ค่าเฉลี่ย สำหรับสถิติอ้างอิงใช้การวิเคราะห์การถดถอย และมีจำนวนน้อยที่มีการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ งานวิจัยทั้งหมดนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางเพียงอย่างเดียว ส่วนการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น โดยมากสรุปผลตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ในการวิจัย และส่วนใหญ่อภิปรายโดยใช้งานวิจัยและแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยทั้งหมดได้ขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และเอกสารในภาคผนวกโดยมากจะมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ

วนิดา พู่ระหง (2550 : 53-61) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์และรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถทางคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ที่พิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2538-2548 จำนวน 30 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบประเมินรายงานวิจัย และแบบสรุปรายงานวิจัย ผลการวิจัยพบว่า (1) ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่พิมพ์ในปี 2542 สถาบันที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ลักษณะของงานวิจัยเป็นรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระและงานวิจัยระดับปริญญาโท ระดับชั้นที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่ ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ประเภทของงานวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง

ได้จากการสุ่มอย่างง่ายและใช้แบบเจาะจง สังกัดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีการตั้งสมมติฐานแบบมีทิศทาง แบบแผนการวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบแผนการทดลองศึกษากลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบและแบบฝึกทักษะ มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ยและสถิติอ้างอิงใช้การทดสอบค่าที และ (2) ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า 1) เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทำแบบฝึก ส่วนใหญ่เป็นเนื้อหา เรื่องการบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ 2) รูปแบบของแบบฝึก มีทั้งแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบฝึกที่มีผู้สร้างไว้แล้ว 3) วิธีการสร้างแบบฝึกมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการรวบรวมความรู้ ขั้นตอนการสร้างขึ้น/เลือกใช้แบบฝึก ขั้นนำไปทดลองใช้และขั้นปรับปรุงและนำไปใช้ 4) การนำแบบฝึกไปใช้มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ขั้นตรวจสอบความเข้าใจ ขั้นฝึกทักษะ ขั้นนำไปใช้และขั้นการวัดผล ประเมินผล 5) ผลที่ได้จากการเรียนโดยใช้แบบฝึก พบว่า การเรียนโดยใช้แบบฝึกคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนประถมศึกษาส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ศิวาลัย โนนคำ (2553 : 95) ได้ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ระหว่างปี พ.ศ. 2546–2550 กลุ่มตัวอย่างคือวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 76 เรื่อง งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสรุปงานวิจัย สถิติที่ใช้ได้แก่การวิเคราะห์ถ้อยคำตามวิธีการของกลาส สถิติบรรยาย และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ พบว่า สถาบันที่มีการเผยแพร่งานวิจัยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ปีที่พิมพ์เผยแพร่มากที่สุดคือ 2548 สาขาวิชาที่มีการเผยแพร่มากที่สุด คือ หลักสูตรและการสอน ระดับชั้นที่ทำการศึกษาค้นคว้า คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมมีจำนวนมากที่สุด ส่วนใหญ่ศึกษาระดับ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต โดยใช้แบบแผนการวิจัยคือ The One-Group Pretest-Posttest Design มีการตั้งสมมติฐาน ใช้เวลาในการศึกษา จำนวน 11–20 ชั่วโมงเป็นส่วนมาก ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 31–60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบ และมีการหาคุณภาพของรายข้อและแบบทดสอบ โดนใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น สถิติพื้นฐานที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอ้างอิงที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ t-test (Dependent) 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ใน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ พบว่า การใช้บทเรียนสำเร็จรูปให้ค่าขนาดอิทธิพลสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการอื่น ๆ แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า การจัดการเรียนการสอนทั้ง 7 วิธีการ ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน 3) ผลสรุปจากผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ที่ใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ดังนี้ การเปรียบเทียบการสอนจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม คือ (1) การเปรียบเทียบวิธีสอนที่ใช้ทดลองกับวิธีสอนแบบปกติ (2) การเปรียบเทียบวิธีสอนที่ใช้ทดลองกับวิธีสอนตามคู่มือครู (3) การเปรียบเทียบวิธีสอนที่ใช้ทดลองวิธีเดียวระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน และ (4) การเปรียบเทียบวิธีสอนที่ใช้ทดลองแบบต่างๆ มาเปรียบเทียบกัน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป และ (2) ผลการใช้บทเรียน

สำเร็จรูป ชุดการสอนจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) การสร้างชุดการสอน และ (2) ผลการใช้ชุดการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) การสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ (2) ผลการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มัลติมีเดียจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) การมัลติมีเดีย และ (2) ผลการใช้มัลติมีเดีย โครงการงานจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) การสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการงาน และ (2) ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการงาน การใช้แบบฝึกจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) การสร้างแบบฝึก และ (2) ผลการใช้แบบฝึก

เสวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ และคณะ (2554 : 124-136) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่าง พุทธศักราช 2542-2553 โดยรวบรวมวิทยานิพนธ์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งสิ้น 9 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ที่ผ่านเกณฑ์ตามแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย จำนวน 40 เรื่อง ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า วิทยานิพนธ์ที่ผลิตขึ้นในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 32.50) มีการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดมากที่สุด ในปี พ.ศ.2544 (ร้อยละ 17.50) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด (ร้อยละ 77.50) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุด เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 37.50) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกมาศึกษาในงานวิจัย มากที่สุดคือ ระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 50.00) สารวิชาที่นำมาใช้ในการทำวิจัย มากที่สุด คือ สังคมศึกษา (ร้อยละ 22.50) จำนวนรูปแบบวิธีการสอนที่ใช้ มากที่สุด คือ 2 วิธี (ร้อยละ 57.50) รูปแบบการสอนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษา มากที่สุด คือ การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) และการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) (ร้อยละ 9.80) และเกิดทักษะกระบวนการคิด ด้านการคิดวิเคราะห์ มากที่สุด (ร้อยละ 16.30) ประกอบด้วยทักษะกระบวนการคิดในการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา 1) วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาผลความสามารถในทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ รูปแบบการสอนตามวัฏจักร การเรียนรู้ (4MAT) การสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) และการสอนโดยใช้ภาพการ์ตูน ค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.0719 ความแปรปรวนเท่ากับ 1.0738 2) ด้านการคิดสร้างสรรค์ จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ รูปแบบการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ (4MAT) การสอนโดยสตอรีไลน์ (Storyline) การสอนโดยใช้กิจกรรมการเขียน และการสอนด้วยเทคนิคหมวกหกใบ ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.2255 ความแปรปรวนเท่ากับ 3.1950 3) ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ รูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา การสอนโดยใช้เกมสถานการณ์จำลองและเทคนิคพยากรณ์ การสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ และการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.6891 ความแปรปรวนเท่ากับ 3.9610 ส่วนผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและรูปแบบวิธีการจัดการเรียนการสอน มี 5 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยใช้การสร้างสรรค์ชิ้นผลงาน ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทฤษฎีพหุปัญญา ทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลผลข้อมูล และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และนิยมนำมาใช้เป็นกรอบการวิจัยมากที่สุด คือ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และรูปแบบ วิธีการจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับทฤษฎีการศึกษาร่วมสมัย ข้างต้น มี 4 วิธี ได้แก่

การสอนตามวัฏจักร การเรียนรู้ (4MAT) การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) การสอนด้วยสตอรีไลน์ และการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์ ส่วนรูปแบบวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดในการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษาอย่างเหมาะสม รูปแบบที่ 1 กระบวนการคิดวิเคราะห์ ประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน คือ การสร้างความสนใจ ตรวจสอบความคิดรวบยอด กิจกรรม ขยายความคิดรวบยอด แลกเปลี่ยนข้อมูล วิเคราะห์ชิ้นผลงาน นำไปประยุกต์ใช้ และสรุปประเมินผล รูปแบบที่ 2 การคิดสร้างสรรค์ ประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน คือ การสร้างความสนใจ เชื่อมโยงประสบการณ์ การจัดกิจกรรม การสร้างความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ผลงาน นำผลงานไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รูปแบบที่ 3 การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน คือ สร้างความสนใจ กำหนดปัญหา ตั้งสมมติฐาน รวบรวมข้อมูล ตรวจสอบข้อมูล คัดเลือกข้อมูล ประเมินคุณภาพหลักฐาน อภิปรายและลงข้อสรุป ขยายความรู้และประเมินผล

สุนทร โดบัว (2555 : 11-13) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยจากภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการสังเคราะห์พบว่า ผลการสังเคราะห์งานวิจัยจากงานวิจัยจำนวน 8 เรื่องเป็นการพัฒนาการเรียนการสอน 4 เรื่อง นอกจากนี้เป็นการประเมินความต้องการและการประเมินหลักสูตรจำนวนเท่ากัน ตัวแปรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นตัวแปรด้านจิตพิสัย มีจำนวน 7 เรื่อง และตัวแปรด้านพุทธิพิสัย 3 เรื่อง แต่ไม่พบตัวแปรด้านทักษะพิสัย ประโยชน์ของการวิจัยที่จะนำไปใช้มากที่สุด คือพัฒนาการเรียนการสอน งานวิจัยทุกเรื่องเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนใช้สำหรับการพัฒนาผู้เรียน พัฒนางานการสอน พัฒนาหลักสูตร และพัฒนางานบริการวิชาการ รวมทั้งเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลภายนอกด้วย วิธีดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยปฏิบัติการ เท่ากันกับการวิจัยเชิงประเมิน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้อย่างหลากหลายในงานวิจัยทุกเรื่อง ประกอบด้วย แบบประเมินผลงาน แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม ประชากรเป้าหมายหรือผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย เป็นนิสิตปริญญาโทมากที่สุด รองลงมาคืออาจารย์ผู้สอน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Sara-Shope (2002 : 254-256) ได้ศึกษาการพัฒนาทางความรู้ของนักเรียนในสถานรับเลี้ยงเด็กตลอดวันด้วยเทคนิคการวิเคราะห์อภิมาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยระหว่างปี 1960-2001 ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้โดยโปรแกรมสถานรับเลี้ยงเด็กตลอดวันด้วยเทคนิคอภิมานของ กลาส (1976) และ ของ โฮม (1984) โดยได้ทำการรวบรวมงานวิจัยจำนวน 25 เรื่อง ที่มีข้อมูลเชิงปริมาณเพียงพอต่อการสังเคราะห์อภิมาน มีเพียง 22 เรื่อง ที่เปรียบเทียบสถานที่รับเลี้ยงเด็กตลอดวัน นอกนั้นเป็นแบบครึ่งวัน ซึ่งสามารถคำนวณหาค่าอิทธิพลได้ โดยจะแบ่งแยกเป็นการอ่าน คณิตศาสตร์ และภาษาถ้าเป็นไปได้ ค่าขนาดอิทธิพลทั้งหมดจะเป็นค่าเฉลี่ยที่แสดงให้เห็นถึงผลสำเร็จของสถานรับเลี้ยงเด็กตลอดวันค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.56 (ปานกลาง) ซึ่งรวมถึงผลทดสอบทั้งหมด ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่ผลทดสอบด้านคณิตศาสตร์ การอ่านและภาษา ถ้าแยกพิจารณาเป็นรายด้านคณิตศาสตร์ การอ่าน และภาษา

Gilman และคณะ (2002 : 37-44) ได้วิเคราะห์แบบเมตต้ากับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มวิชาที่เป็นทักษะพื้นฐาน เช่น วิทยาศาสตร์ วิชาการอ่าน จากการวิจัยและผลการประเมินโครงการพัฒนาการศึกษาของรัฐ Indiana ที่นำมาศึกษาตั้งแต่ 1985 ถึง 1985 จำนวน 10 เรื่องพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนวิชา

คณิตศาสตร์และการอ่านในห้องเรียนขนาดควบคุมจากการทดสอบ Chi – Square ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการอ่านในห้องเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนเฉลี่ยประมาณ 26.4 คนต่อห้อง) และการเรียนในห้องเรียนขนาดเล็กมีส่วนร่วมสนับสนุนในประสิทธิภาพทางการเรียนอย่างมาก สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

Koran และ Berg (2003 : 1324 - A) ได้ศึกษาลักษณะคุณค่าพื้นฐานทางการศึกษา : การวิเคราะห์ทอริกันเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของนักเรียน การวิจัยมีจุดมุ่งหมายในการค้นหาประสิทธิภาพของลักษณะการศึกษาที่มีต่อความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของผู้เรียน ฐานข้อมูลทางด้านอินเทอร์เน็ต ERIC และ PsycInfo ได้ค้นพบคัดย่องานวิจัย วารสาร และต้นฉบับที่ยังไม่ได้ตีพิมพ์ระหว่างปี 1990 และ 2002 ที่เกี่ยวกับนักเรียนในระดับ K-12 ผลการวิจัยพบว่า ขนาดอิทธิพลมีขนาดเล็กแต่มีค่าสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.10 ค่าขนาดอิทธิพลของพฤติกรรมเท่ากับ 0.14 ความรู้เท่ากับ 0.20 มีขนาดเล็กแต่มีนัยสำคัญ ผลโดยรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.07 อย่างไรก็ตาม ผลที่สูงที่สุดที่พบคือการพูดจากราวเท่ากับ 0.56 ความเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่เท่ากับ 0.44 และการดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับ 0.39

Yuen-kuang (2003 : 43-64) “CAI/CAL and Students’ Achievement in Taiwan : A Metaanalysis” ได้ทำการวิเคราะห์ทอริกันเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีอยู่เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนแบบปกติ โดยได้ทำการรวบรวมงานวิจัย 52 เล่ม จาก 5 แหล่งแล้วนำมาหาค่าขนาดอิทธิพล มีงานวิจัย 17 เรื่อง ที่ใช้การวิเคราะห์แบบ One-way ANOVA ข้อค้นพบที่สำคัญคือ 1) การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนแบบปกติ ค่าขนาดอิทธิพล 0.552 แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่าด้วยวิธีการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ 2) สำหรับตัวแปรที่ไม่คงที่ก็คือ ค่าสถิติและการเปรียบเทียบกลุ่มมีนัยสำคัญต่อขนาดอิทธิพลผลการวิจัยพบว่า ในประเทศไต้หวันการเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลดีมากกว่าการเรียนแบบปกติ นักวิชาการจำนวนมากคาดหวังว่า เทคโนโลยีจะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่นักเรียน ผลที่ได้จากการวิจัยจะช่วยส่งเสริมครูในการนำเทคโนโลยีมาช่วยสอนมากขึ้น

Waxman และคณะ (2003 : Web Site) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการสอนและการเรียนโดยใช้เทคโนโลยี ด้วยการวิเคราะห์ทอริกัน วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาค่าขนาดอิทธิพลทางการสอนและการเรียนโดยใช้เทคโนโลยี งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยที่ศึกษาผลของการใช้เทคโนโลยีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997-2003 จำนวนงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ 42 เรื่อง ผลงานวิจัย พบว่า งานวิจัยที่ศึกษาผลลัพธ์ของผู้เรียนจากการใช้เทคโนโลยีในการสอนทั้ง 42 เรื่อง ได้ค่าขนาดอิทธิพลจำนวน 282 ค่า ค่าเฉลี่ยของค่าขนาดอิทธิพลที่ถ่วงน้ำหนักมีค่าเฉลี่ย 0.41 แบ่งกลุ่มการศึกษาจำนวนวิจัยออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีงานวิจัยจำนวน 29 เรื่อง ตัวแปรตามศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลแบบถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 0.448 กลุ่มที่ 2 มีจำนวนงานวิจัย 10 เรื่อง ตัวแปรตามที่ศึกษาประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ค่าเฉลี่ยค่าขนาดอิทธิพลแบบถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 0.464 กลุ่มที่ 3 มีงานวิจัยจำนวน 3 เรื่อง ศึกษาพฤติกรรมผลการเรียนของผู้เรียนได้ค่าขนาดอิทธิพลแบบถ่วงน้ำหนักเท่ากับ -0.091 ตัวแปรที่ส่งผลต่อค่าขนาดอิทธิพล ได้แก่ ตัวแปรชี้วัดคุณภาพผู้เรียน ตัวแปรคุณลักษณะของเทคโนโลยี ตัวแปรวิธีสอน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นกระบวนการที่นำสาระสำคัญของงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมารวบรวมเป็นข้อสรุป เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ เพื่อให้ได้ข้อสรุบทศที่เป็นข้อสรุปของงานวิจัยในแต่ละด้าน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ประกอบการตัดสินใจ และเป็นแนวทางสำหรับการทำกรวิจัยในสาขาต่างๆ เหล่านั้นได้ การสังเคราะห์งานวิจัยมีการใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล การศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคามได้ เพราะทำให้เข้าใจรูปแบบและแนวทางในการดำเนินการสังเคราะห์ เพื่อเสนอผลที่ได้มาจัดทำให้เป็นระบบ ทำให้มีความรู้และเข้าใจวิธีการ ขั้นตอนในการปฏิบัติการวิเคราะห์คุณลักษณะ การประมวลผล เพื่อให้ได้สาระที่เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้แก่บัณฑิตรุ่นน้อง ให้มีความเหมาะสมและกว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการวิจัยทางการศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยโดยการวิเคราะห์เอกสาร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังจะเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ รูปเล่มรายงานการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา และ สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2556 จำนวน 457 เรื่อง ซึ่งสืบค้นจากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์และงานวิจัย ของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบบันทึกข้อมูลวิธีวิทยาการวิจัย โดยมีลักษณะเป็นแบบกรอกรายการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้บันทึกข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของงานวิจัย

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์ วิเคราะห์ และลักษณะขั้นตอนการวิจัยจากหนังสือ บทความ วิทยานิพนธ์และรายงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อดูรูปแบบของการเขียนรายงานของงานวิจัยแต่ละเรื่อง แล้วสรุปว่าประกอบด้วยเนื้อหาอะไรบ้าง

2. รวบรวมสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อที่จำเป็นที่สามารถนำมาสังเคราะห์ และนำมาสร้างเป็นแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

- 1) ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์
- 2) ชื่อวิทยานิพนธ์
- 3) สาขาวิชาที่ศึกษา
- 4) ปีที่พิมพ์เผยแพร่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์

- 1) หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้ทำวิทยานิพนธ์
- 2) ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ทำวิทยานิพนธ์
- 3) สถานที่ทำงานของผู้ทำวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของงานวิจัย

- 1) ประเภทการวิจัย
- 2) ประเภทเนื้อหาสาระการวิจัย
- 3) การตั้งสมมุติฐานการวิจัย
- 4) ลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย
- 5) ลักษณะของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 6) ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย
- 7) วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 8) แผนแบบการทดลอง
- 9) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 10) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 11) การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 12) สถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 13) การสรุปผลการวิจัย
- 14) การอภิปรายผลการวิจัย

3. นิยามตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อและกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้นให้ชัดเจน

4. นำแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัยที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาที่จะวิเคราะห์

5. นำแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาที่จะวิเคราะห์

5.1 ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัย 3 ท่าน ได้แก่

1) รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2) รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนื่องเฉลิม อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

5.2 ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัย ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับแก้ดังนี้

ตอนที่ 2 ปรับแก้ไขใน 2 หัวข้อ ได้แก่ หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้วิจัย สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 หลักสูตร ตามความเป็นจริงที่สำเร็จการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ของผู้ทำวิจัย โดยตัดตำแหน่งที่ได้มีการยกเลิกใช้และซ้ำซ้อนกันออก เช่น ผู้ช่วยครูใหญ่ ครูใหญ่ เป็นต้น

ตอนที่ 3 ปรับแก้ไขใน 4 หัวข้อ โดยจัดลำดับและจัดหมวดหมู่การแบ่งประเภทในแต่ละหัวข้อให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1) ประเภทการวิจัย เนื่องจากกรวิจัยแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์การพิจารณาและระเบียบวิธีวิจัย ตลอดจนการนำไปใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้จำแนกประเภทของการวิจัยตามวัตถุประสงค์และตามระเบียบวิธีวิจัย

2) กลุ่มที่ใช้ในการวิจัย เพิ่มจำนวนกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มผู้ร่วมพัฒนา

3) เครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ จัดเรียงลำดับตารางให้มีความเหมาะสมก่อน-หลัง

4) การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งประเภทสถิติและจัดหมวดหมู่ให้ถูกต้องชัดเจน

6. นำแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัยมาทดลองวิเคราะห์ (Try-out) กับงานวิจัย จำนวน 20 เรื่อง เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา

7. ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัย โดยเพิ่มเติมหัวข้อในส่วนที่ยังขาดและไม่ครอบคลุมเนื้อหา ได้แก่ วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือในบางวิธีที่ยังไม่มี และเพิ่มเติมหัวข้อการสรุปและอภิปรายผลที่ยังกำหนดหัวข้อไม่ครอบคลุม โดยเพิ่มตัวเลือกในหัวข้อการสรุปผลการวิจัย คือ สรุปสนับสนุนตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยบางส่วน และเพิ่มตัวเลือกในหัวข้อการอภิปรายผล คือ ไม่มีการอ้างอิงงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

8. นำแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ถึงผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอข้อมูลจำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและการศึกษา และ สาขาวิชาการศึกษาและประเมินผลการศึกษา ทั้งหมดที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2556 เพื่อจะได้ทราบจำนวนของวิทยานิพนธ์ได้ถูกต้องและครบถ้วน

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยยืมวิทยานิพนธ์มาอ่านและเก็บบันทึกข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ของวิทยานิพนธ์ ลงในแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัย ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข

3. ผู้วิจัยตรวจสอบรายละเอียดและทบทวนผลการบันทึกข้อมูลต่างๆ ในแบบบันทึกวิธีวิทยาการวิจัยทั้งหมดอีกหนึ่งรอบ วิทยานิพนธ์เล่มใดที่ผู้วิจัยสงสัยว่าจะบันทึกข้อมูลไม่ถูกต้องก็จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลซ้ำอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าผลการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดจากวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุด ทั้งนี้ได้ตรวจสอบรอบที่ 2 จำนวน 15 เล่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในรายงานการสังเคราะห์งานวิจัยนี้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใน 16 ด้าน ตามกรอบแนวคิด เพื่อสรุปข้อมูลออกมาตามประเภทหรือกลุ่ม โดยคำนึงถึงแนวคิดหลักที่ว่า เป็นกลุ่มหรือเป็นสาระสำคัญในการวิจัย ทั้งนี้ในการวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่มหรือประเภทข้างต้น ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ด้วยการแจกแจงความถี่ และคำนวณร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังรายละเอียดในตาราง 3-20

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้ระเบียบวิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาความถี่ และร้อยละของจำนวนข้อมูลในแต่ละประเภท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา และ สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ.2550-2556 จำนวน 457 เรื่อง ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

- 1) สาขาวิชาที่ศึกษา และปีที่พิมพ์เผยแพร่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์

- 1) หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้ทำวิทยานิพนธ์
- 2) ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ทำวิทยานิพนธ์
- 3) สถานที่ทำงานของผู้ทำวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหางานวิจัย

- 1) ประเภทการวิจัย
- 2) ประเภทเนื้อหาสาระการวิจัย
- 3) การตั้งสมมุติฐานการวิจัย
- 4) ประเภทของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย
- 5) ประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 6) ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย
- 7) วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 8) แผนแบบการทดลอง
- 9) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 10) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 11) การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 12) สถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 13) การสรุปผลการวิจัย
- 14) การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษาและปีที่พิมพ์เผยแพร่ จากการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาและปีที่พิมพ์เผยแพร่

สาขาวิชาที่ศึกษา	ปีที่พิมพ์เผยแพร่ (พ.ศ.)							รวม	ร้อยละ
	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556		
การวิจัยการศึกษา	65	36	82	96	82	78	4	443	96.90
การวิจัยและประเมินผลการศึกษา	-	-	-	-	-	-	14	14	3.10
รวม	65	36	82	96	82	78	18	457	100.00
ร้อยละ	14.22	7.88	17.94	21.01	17.94	17.07	3.94	100.00	

จากตาราง 3 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาการศึกษา การศึกษา จำนวน 443 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 96.90 และส่วนน้อยเป็นสาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.10 และปีที่มีการพิมพ์เผยแพร่มากที่สุด คือ ปี 2553 คิด เป็นร้อยละ 21.01 รองลงมาคือ ปี 2552 เท่ากันกับ ปี 2554 จำนวน 82 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.94 ซึ่ง ใกล้เคียงกับ ปี 2555 จำนวน 78 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.07

2. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทำวิทยานิพนธ์

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้ทำ วิทยานิพนธ์ จากการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้ทำวิทยานิพนธ์

หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา ป.ตรี	จำนวน	ร้อยละ
1. การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.)	65	13.35
2. วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)	79	16.22
3. บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)	11	2.26
4. ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	223	45.79
5. ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	23	4.72
6. ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.)	57	11.70

ตาราง 4 (ต่อ)

หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา ป.ตรี	จำนวน	ร้อยละ
7. สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต (ส.บ.)	2	0.41
8. ปรัชญาดุสิตบัณฑิต (ปวต.)	13	2.67
9. ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (พ.ม.)	4	0.82
10. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.กศ.)	1	0.21
11. ประกาศนียบัตรวิชาพยาบาลศาสตร์ (ป.พย.)	1	0.21
12. รัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.)	2	0.41
13. พิเศษประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (พ.กศ.)	1	0.21
14. นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)	1	0.21
15. ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ค.อบ.)	1	0.21
16. เศรษฐศาสตรบัณฑิต (ศ.บ.)	2	0.41
รวม	487	100.00

หมายเหตุ : ผู้ทำวิทยานิพนธ์บางคน สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากกว่า 1 หลักสูตร

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ทำวิทยานิพนธ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.79 รองลงมาคือ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) คิดเป็นร้อยละ 16.22 13.35 11.70 4.72 และ 2.26 ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ของผู้ทำวิทยานิพนธ์ จากการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ของผู้ทำวิทยานิพนธ์

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
1. ครู	386	84.46
2. ศึกษานิเทศก์	5	1.09
3. อาจารย์	5	1.09
4. นักวิจัย	1	0.22
5. นักวิชาการ	10	2.19
6. หัวหน้างาน	3	0.66
7. ผู้อำนวยการ	4	0.88

ตาราง 5 (ต่อ)

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
8. นิสิตนักศึกษา	14	3.06
9. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	8	1.75
10. พนักงานราชการ	4	0.88
11. สาธารณสุขจังหวัด	1	0.22
12. ข้าราชการบำนาญ	1	0.22
13. นักสถิติเศรษฐกิจสังคม	2	0.44
14. รองผู้อำนวยการ	1	0.22
15. พยาบาล	1	0.22
16. เลขานุการ	1	0.22
17. เจ้าหน้าที่ลูกค้าสัมพันธ์	1	0.22
18. เจ้าหน้าที่ธุรการ	3	0.66
19. สมาชิกสภาเทศบาลตำบล	1	0.22
20. ลูกจ้างชั่วคราว	1	0.22
21. เจ้าของกิจการ	1	0.22
22. ผู้เชี่ยวชาญด้านปฐมวัย	1	0.22
23. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	1	0.22
24. เจ้าหน้าที่ภาคสนาม	1	0.22
รวม	457	100.00

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ทำวิทยานิพนธ์ประกอบอาชีพเป็นครู มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.46 รองลงมาคือ นิสิตนักศึกษา นักวิชาการ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 3.06 2.19 และ 1.75 ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ทำวิทยานิพนธ์ จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ทำวิทยานิพนธ์

สถานที่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียน	386	84.46
2. มหาวิทยาลัย	25	5.47
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	3	0.66
4. วิทยาลัย	17	3.72

ตาราง 6 (ต่อ)

สถานที่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
5. นิสิตนักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ	14	3.06
6. สำนักงานสถิติจังหวัด	3	0.66
7. สำนักงานจัดหางานจังหวัด	1	0.22
8. โรงพยาบาล	4	0.88
9. ธนาคาร	1	0.22
10. เทศบาลตำบล	1	0.22
11. บริษัทเอกชน	1	0.22
12. องค์การบริหารส่วนตำบล	1	0.22
รวม	457	100.00

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ทำวิทยานิพนธ์มีสถานที่ทำงานเป็นโรงเรียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.46 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย และเป็นนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 5.47 3.72 และ 3.06 ตามลำดับ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาการวิจัย

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของการวิจัย จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตาม ประเภทการวิจัย

ประเภทการวิจัย	ปีที่พิมพ์เผยแพร่							รวม	ร้อยละ
	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556		
1. การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์	1	-	-	-	-	-	-	1	0.10
2. การวิจัยเชิงบรรยาย	28	16	63	68	63	52	13	303	59.18
2.1 การวิจัยเชิงสำรวจ	1	1	7	6	7	3	-	25	4.88
2.2 การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	20	12	50	49	50	44	13	238	46.48
2.3 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ	7	3	5	12	4	4	-	35	6.84
2.4 การวิจัยเฉพาะกรณี	-	-	1	1	2	1	-	5	0.98
3. การวิจัยเชิงทดลอง	30	14	19	17	11	18	3	112	21.88
4. การวิจัยเชิงประเมิน	4	1	4	5	3	3	2	22	1.30

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทการวิจัย	ปีที่พิมพ์เผยแพร่							รวม	ร้อยละ
	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556		
5. การวิจัยเชิงพัฒนา	10	2	11	17	15	9	1	65	12.60
6. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ	1	-	-	5	2	1	-	9	1.76
รวม	74	33	97	112	94	83	19	512	100.00

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์บางเล่ม จำแนกประเภทการวิจัย ได้มากกว่า 1 ประเภท

จากตาราง 7 พบว่า ประเภทการวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ การวิจัยเชิงบรรยาย คิดเป็นร้อยละ 59.18 รองลงมาคือ การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงพัฒนา การวิจัยเชิงปฏิบัติการ และการวิจัยเชิงประเมิน คิดเป็นร้อยละ 21.88 12.60 1.76 และ 1.30 ตามลำดับ ส่วนการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ ใช้น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.10 ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายละเอียดการวิจัยเชิงบรรยาย พบว่าเป็น การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.48 รองลงมาคือ การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ การวิจัยเชิงสำรวจ และ การวิจัยเฉพาะกรณี คิดเป็นร้อยละ 6.84 4.88 และ 0.98 ตามลำดับ

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตั้งสมมุติฐานการวิจัย จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษาและสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามการตั้งสมมุติฐานการวิจัย

การสมมุติฐานการวิจัย	รวม	ร้อยละ
1. ไม่มีสมมุติฐานการวิจัย	81	17.72
2. มีสมมุติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง	119	26.04
3. มีสมมุติฐานการวิจัยแบบไม่มีทิศทาง	257	56.24
รวม	457	100.00

จากตาราง 8 พบว่า การตั้งสมมุติฐานการวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ สมมุติฐานการวิจัยแบบไม่มีทิศทาง คิดเป็นร้อยละ 56.24 รองลงมาคือ สมมุติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง คิดเป็นร้อยละ 26.04 ทั้งนี้มีวิทยานิพนธ์บางเล่มที่ไม่มีการตั้งสมมุติฐาน คิดเป็นร้อยละ 17.72

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทเนื้อหาสาระการวิจัย จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามประเภทเนื้อหาสาระการวิจัย

ประเภทเนื้อหาสาระการวิจัย	ปีที่พิมพ์เผยแพร่							รวม	ร้อยละ
	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556		
1. ระเบียบวิธีวิจัย	-	2	1	4	2	3	1	13	1.96
2. หลักสูตรและการเรียน การสอน	30	15	20	23	17	22	4	131	19.76
3. การวัดและประเมินผล โครงการและหลักสูตร	4	1	6	5	4	3	-	23	3.47
4. การบริหารทรัพยากร และการจัดการทรัพยากร	1	-	2	3	1	-	-	7	1.06
5. พฤติกรรมและ คุณลักษณะของผู้เรียน	17	11	40	44	37	40	7	196	29.56
6. พฤติกรรมและ คุณลักษณะของบุคลากรทางการศึกษา	5	3	7	9	9	2	1	36	5.43
7. การวิจัยเกี่ยวกับจิตวิทยา และสังคมวิทยา	1	-	3	1	2	-	1	8	1.21
8. การวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการ สภาพและปัญหา เกี่ยวกับการวิจัย	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. การสร้าง การพัฒนา เครื่องมือวัดผลและ ประเมินผล	2	1	1	4	7	2	2	19	2.87
10. การวิจัยเกี่ยวกับการ ทดสอบ แบบทดสอบ และเทคนิคการวัด	-	-	-	-	-	-	1	1	0.15
11. การวิจัยที่ใช้การ วิเคราะห์หรือเทคนิคต่างๆ	14	9	42	46	44	41	12	208	31.37
12. การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎี ใหม่	4	-	5	4	2	5	1	21	3.17
รวม	78	42	127	143	125	118	30	663	100.00

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์บางเล่ม จำแนกเนื้อหาการวิจัย ได้มากกว่า 1 ประเภท

จากตาราง 9 พบว่า เนื้อหาสาระการวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ การวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์หรือเทคนิคต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 31.37 รองลงมาคือ พฤติกรรมและคุณลักษณะของผู้เรียน และหลักสูตรและการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 29.56 และ 19.76 ตามลำดับ ส่วนการวิจัยพฤติกรรมและคุณลักษณะของบุคลากรทางการศึกษา ใกล้เคียงกับ การวัดและประเมินผลโครงการและหลักสูตร การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่ และ การสร้างการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 5.43 3.47 3.17 และ 2.87 ตามลำดับ

3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษาและสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา

ลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา	รวม	ร้อยละ
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	1	0.22
2. ประชากร	6	1.31
3. กลุ่มตัวอย่าง	426	93.22
4. กลุ่มเป้าหมาย	15	3.28
5. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	5	1.09
6. กลุ่มผู้ร่วมพัฒนา	4	0.88
รวม	457	100.00

จากตาราง 10 พบว่า ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.22 รองลงมาคือ จากกลุ่มเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 3.28 ส่วนการศึกษาจากประชากร ใกล้เคียงกับการศึกษาจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มผู้ร่วมพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 1.31 1.09 และ 0.88 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือการศึกษาทั้งจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.22

3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง	รวม	ร้อยละ
1. นักเรียน	339	65.70
2. ครู/ผู้สอน	70	13.57
3. ผู้บริหาร	17	3.29
4. ผู้ปกครอง	16	3.10
5. นิสิต/นักศึกษา	32	6.20
6. บุคลากรทางการศึกษา	16	3.10
7. เอกสาร	12	2.33
8. ผู้สูงอายุ	1	0.19
9. ข้าราชการพลเรือน	2	0.39
10. สมาชิกสภาเทศบาล	2	0.39
11. โรงเรียน	1	0.19
12. ผู้เชี่ยวชาญ	2	0.39
13. บุคลากรสำนักงานสถิติ	1	0.19
14. พยาบาลวิชาชีพ	1	0.19
15. ผู้ประกอบการ	1	0.19
16. ประชาชนชาวบ้าน	1	0.19
17. เยาวชน	1	0.19
18. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	1	0.19
รวม	516	100.00

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์บางเล่ม จำแนกประเภทของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มากกว่า 1 กลุ่ม

จากตาราง 11 พบว่า ประเภทของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามากที่สุด คือ นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.70 รองลงมาคือ ครู/ผู้สอน และ นิสิต/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.57 และ 6.20 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาในผู้บริหารใกล้เคียงกับการศึกษาในผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา และเอกสาร คิดเป็นร้อยละ 3.29 3.10 3.10 และ 2.33 ตามลำดับ

3.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังในตาราง 12

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย

ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย	รวม	ร้อยละ
1. ก่อนประถมศึกษา	14	2.97
2. ประถมศึกษา	118	25.00
3. มัธยมศึกษา	232	49.15
4. อาชีวศึกษา	14	2.97
5. บัณฑิตศึกษา	46	9.75
6. ไม่เกี่ยวกับระดับการศึกษา	48	10.17
รวม	472	100.00

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์บางเล่ม จำแนกระดับการศึกษาที่ใช้ในการวิจัย ได้มากกว่า 1 ระดับ

จากตาราง 12 พบว่า ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัยมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 49.15 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.00 ส่วนการวิจัยที่ไม่เกี่ยวกับระดับการศึกษาใกล้เคียงกับในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.17 และ 9.75 ตามลำดับ ส่วนระดับที่น้อยที่สุด คือ ระดับก่อนประถมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.97 เท่ากัน

3.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังในตาราง 13

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	รวม	ร้อยละ
1. แบบอาศัยความน่าจะเป็น	359	78.21
1.1 แบบสุ่มอย่างง่าย	12	2.61
1.2 แบบมีระบบ	2	0.44
1.3 แบบแบ่งชั้น	69	15.03
1.4 แบบแบ่งกลุ่ม	66	14.38
1.5 แบบหลายขั้นตอน	210	45.75

ตาราง 13 (ต่อ)

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	รวม	ร้อยละ
2. แบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น	88	19.17
2.1 แบบโควต้า	-	-
2.2 แบบเจาะจง	82	17.86
2.3 แบบตามสะดวก	-	-
2.4 แบบบังเอิญ	1	0.22
2.5 แบบสโนว์บอล	2	0.44
2.6 แบบสมัครใจ	3	0.65
3. ไม่ระบุ	12	2.61
รวม	459	100.00

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์บางเล่ม จำแนกวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้มากกว่า 1 วิธี

จากตาราง 13 พบว่า ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.21 รองลงมาเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น คิดเป็นร้อยละ 19.17 และไม่ระบุวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.61 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่าวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มากที่สุด คือ แบบหลายขั้นตอน คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคือ แบบเจาะจง แบบแบ่งชั้น และ แบบแบ่งกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 17.86 15.03 และ 14.38 ตามลำดับ ส่วนการเลือกที่ไม่มีการนำมาใช้ คือ แบบโควต้าและแบบตามสะดวก

3.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบแผนการทดลอง จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามแบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลอง	รวม	ร้อยละ
1. Pre-Experimental Design	22	19.64
One-Group Pretest Posttest Design	22	19.64
2. True-Experimental Design	81	72.32
Posttest-Only Control Group Design	9	8.04
Pretest-Posttest Control Group Design	72	64.29

ตาราง 14 (ต่อ)

แบบแผนการทดลอง	รวม	ร้อยละ
3. Quasi Experimental Design	6	5.36
Quasi-Equivalent Control Group Design	6	5.36
4. แบบแผนการทดลองอื่นๆ	2	1.79
Factorial Design	2	1.79
5. ไม่ระบุ	1	0.89
รวม	112	100.00

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์บางเล่ม จำแนกแบบแผนการทดลอง ได้มากกว่า 1 ประเภท

จากตาราง 14 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีการใช้แบบแผนการทดลองจริง (True-Experimental Design) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.32 รองลงมาคือ แบบแผนการทดลองแบบก่อนการทดลอง (Pre-Experimental Design) และแบบแผนการทดลองแบบกึ่งการทดลอง (Quasi Experimental Design) คิดเป็นร้อยละ 19.64 และ 5.36 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ แบบแผนการทดลองอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.79 ทั้งนี้มีวิทยานิพนธ์บางเล่มไม่มีการระบุแบบแผนการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 0.89 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือ แบบ Pretest-Posttest Control Group Design คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมาคือ แบบ One-Group Pretest Posttest Design , แบบ Posttest-Only Control Group Design , แบบ Quasi-Equivalent Control Group Design และแบบ Factorial Design คิดเป็นร้อยละ 19.64 8.04 5.36 และ 1.79 ตามลำดับ

3.9 ผลการวิเคราะห์วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังในตาราง 15

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	รวม	ร้อยละ
1. ผู้วิจัย	385	84.25
2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย/ผู้อื่น	33	7.22
3. ส่งทางไปรษณีย์	5	1.09
4. ผู้วิจัยและส่งทางไปรษณีย์	34	7.44
รวม	457	100.00

จากตาราง 15 พบว่า วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.25 รองลงมาคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งทางไปรษณีย์ ใกล้เคียงกับ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยและส่งทางไปรษณีย์ คิดเป็นร้อยละ 7.44 และ 7.22 ตามลำดับ ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์เพียงอย่างเดียวมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.09

3.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการสร้างเครื่องมือ จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังในตาราง 16

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีการสร้างเครื่องมือ

ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล	วิธีการสร้างเครื่องมือ			รวม	ร้อยละ
	ผู้วิจัย สร้างเอง	ผู้วิจัยยืม จากผู้อื่น	ผู้วิจัยดัดแปลง จากผู้อื่น		
1. แบบทดสอบ	214	1	11	226	28.29
2. แบบสังเกต	33	-	1	34	4.26
3. แบบสัมภาษณ์	49	-	1	50	6.26
4. แบบบันทึก	23	-	4	27	3.38
5. แบบสอบถาม	147	-	7	154	19.27
6. แบบสำรวจ	6	-	2	8	1.00
7. แบบประเมิน	32	-	4	36	4.51
8. แบบวัดหรือมาตรวัด	232	1	25	258	32.29
9. แบบรายการสนทนากลุ่ม	6	-	-	6	0.75
รวม	742	2	55	799	100.00
ร้อยละ	92.80	0.25	6.88	100.00	

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์บางเล่ม จำแนกเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้มากกว่า 1 ประเภท

จากตาราง 16 พบว่า มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 799 ฉบับ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ แบบวัดหรือมาตรวัด แบบทดสอบ และ แบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 32.29 28.29 และ 19.27 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ แบบรายการประเด็นสนทนากลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 0.75 เมื่อพิจารณาตามวิธีการสร้างเครื่องมือ พบว่า ได้มาโดยผู้วิจัยสร้างเองมากที่สุด จำนวน 742 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.80 รองลงมาคือ ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากผู้อื่น จำนวน 55 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 6.88 และน้อยที่สุดคือ ผู้วิจัยยืมมาจากผู้อื่น จำนวน 2 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

3.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำแนกตามการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การหาคุณภาพ เครื่องมือ	ชนิดของเครื่องมือ									รวม	ร้อยละ
	แบบทดสอบ	แบบสังเกต	แบบสัมภาษณ์	แบบบันทึก	แบบสอบถาม	แบบสำรวจ	แบบประเมิน	แบบวัดหรือมาตรวัด	แบบรายการสนทนา		
การหาความ เที่ยงตรงของ เครื่องมือ	226	34	50	27	154	8	36	258	6	799	100.00
1. ไม่ระบุ	1	-	-	-	-	-	-	1	-	2	0.25
2. ไม่มีการหา	-	5	7	6	-	-	-	-	4	22	2.75
3. มีการหา	225	29	43	21	154	8	36	257	2	775	97.00
วิธีการหาความเที่ยง ตรงของเครื่องมือ	232	29	43	21	154	8	36	264	2	789	100.00
1.ความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา	213	28	42	21	143	8	36	248	2	741	93.92
1.1 ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบ IOC	213	28	42	21	143	8	36	247	2	740	93.79
1.2 ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบ CVI	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	0.13
2.ความเที่ยงตรงเชิง โครงสร้าง	19	-	1	-	11	-	-	16	-	47	5.96

ตาราง 17 (ต่อ)

การหาคุณภาพ เครื่องมือ	ชนิดของเครื่องมือ									รวม	ร้อยละ
	แบบทดสอบ	แบบสังเกต	แบบสัมภาษณ์	แบบบันทึก	แบบสอบถาม	แบบสำรวจ	แบบประเมิน	แบบวัดหรือ มาตรวัด	แบบรายการ สมมติภาพ		
2.1 ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ	18	-	1	-	9	-	-	14	-	42	5.32
2.2 วิศวกร องค์ประกอบ	1	-	-	-	2	-	-	2	-	5	0.63
3.ความเที่ยงตรงตาม สภาพ	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	0.13
3.1 Pearson Correlation	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	0.13
4.ความเที่ยงตรงเชิง พยากรณ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การหาความเชื่อมั่น ของเครื่องมือ	226	34	50	27	154	8	36	258	6	799	100.0 0
1. ไม่ระบุ	1	1	1	-	3	1	3	-	-	10	1.25
2. ไม่มีการหา	6	19	42	11	9	4	18	1	6	116	14.52
3. มีการหา	219	14	7	16	142	3	15	257	-	673	84.23
วิธีการหาความ เชื่อมั่นของเครื่องมือ	290	16	7	16	145	3	15	257	-	749	100.0 0
1.สอบซ้ำ(test-retest)	2	-	1	9	-	-	-	-	-	12	1.60
2.Split-Half	-	-	-	-	2	-	-	-	-	2	0.27
3.KR-20	148	-	-	-	1	-	-	-	-	149	19.89
4.KR-21	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.13
5.วิธีของครอนบาค	22	8	2	2	141	3	11	257	-	446	59.55
6.วิธีของเคนดอล	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.13
7.วิธีของฮอยท์	5	-	-	-	-	-	-	-	-	5	0.67
8.วิธีของโลเวท	108	-	-	-	-	-	-	-	-	108	14.42
9.วิธีของสก็อต	2	1	-	-	-	-	1	-	-	4	0.53
10.วิธีของแฮมเบลตัน	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	0.13

ตาราง 17 (ต่อ)

การหาคุณภาพ เครื่องมือ	ชนิดของเครื่องมือ									รวม	ร้อยละ
	แบบทดสอบ	แบบสังเกต	แบบสัมภาษณ์	แบบบันทึก	แบบสอบถาม	แบบสำรวจ	แบบประเมิน	แบบวัดหรือมาตร วัด	แบบรายการ สนทนากลุ่ม		
11.วิธีของคาร์เวอร์	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.13
12.ตรวจสอบข้อมูล แบบสามเส้า	-	3	4	3	-	-	-	-	-	10	1.34
13.สหสัมพันธ์เพียร์ สัน	-	4	-	1	-	-	1	-	-	6	0.80
14.ดัชนีความสอดคล้อง ของผู้ประเมิน	-	-	-	1	-	-	2	-	-	3	0.40
การหาความยากง่าย และอำนาจจำแนก ของเครื่องมือ	226	-	-	-	154	8	36	258	-	682	100.0 0
1.ไม่ระบุ	63	-	-	-	3	-	4	3	-	73	10.70
2.ไม่มีการหา	8	-	-	-	11	5	18	2	-	44	6.45
3.มีการหา	155	-	-	-	140	3	14	253	-	565	82.84
วิธีการหาความยาก ง่ายของเครื่องมือ	49	-	-	-	126	-	7	227	-	409	100.0 0
1. สูตรอย่างง่าย	15	-	-	-	115	-	6	192	-	328	80.10
2. t-test	3	-	-	-	8	-	1	26	-	38	9.20
3. เทคนิค 25%	9	-	-	-	2	-	-	4	-	15	3.60
4. เทคนิค 27%	9	-	-	-	-	-	-	-	-	9	2.20
5. เทคนิค 30%	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.20
6. เทคนิค 33%	1	-	-	-	-	-	-	1	-	2	0.49
7. เทคนิค 50%	11	-	-	-	1	-	-	4	-	16	3.91

ตาราง 17 (ต่อ)

การหาคุณภาพ เครื่องมือ	ชนิดของเครื่องมือ									รวม	ร้อยละ
	แบบทดสอบ	แบบสังเกต	แบบสัมภาษณ์	แบบบันทึก	แบบสอบถาม	แบบสำรวจ	แบบประเมิน	แบบวัดหรือ มาตราวัด	แบบรายการ สังเกตกลุ่ม		
วิธีการหาค่าอำนาจ จำแนกของเครื่องมือ	137	-	-	-	139	3	14	242	-	535	100.0 0
1. สหสัมพันธ์เพียร์ สัน	11	-	-	-	131	3	13	210	-	368	68.79
2. t-test	3	-	-	-	8	-	1	30	-	42	7.85
3. Brennan	123	-	-	-	-	-	-	1	-	124	23.18
4. ทฤษฎีการ ตอบสนองข้อสอบ	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	0.19

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์บางเล่ม จำแนกการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลได้มากกว่า 1 วิธี และเครื่องมือบางประเภทไม่ต้องหาความยากง่ายและอำนาจ
จำแนก ได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึก แบบรายการประเด็นสนทนากลุ่ม
และเทคนิคกลุ่มสนทนาคึ่งเป็นต้น

จากตาราง 17 พบว่า จากจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 799
ฉบับ มีการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 97.00 ไม่มีการหาความเที่ยงตรงของ
เครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 2.75 และไม่ระบุการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 0.25 โดย
มีการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.92 รองลงมาคือ การหาความเที่ยงตรงเชิง
โครงสร้าง และการหาความเที่ยงตรงตามสภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.96 และ 0.13 ตามลำดับ ส่วนการหา
ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ไม่มีการถูกนำมาใช้ เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า การหาความเที่ยงตรง
ทั้งเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้างส่วนใหญ่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง ด้วยวิธี IOC มากที่สุด
ส่วนการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความเชื่อมั่น พบว่า มีการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ คิด
เป็นร้อยละ 84.23 ไม่มีการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 14.52 และไม่ระบุการหาความ
เชื่อมั่นของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 1.25 วิธีที่ใช้ในการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือมากที่สุด 3 อันดับ
แรก คือ วิธีของครอนบาค (α -Coefficient) วิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) และ วิธีของโลเวท คิด
เป็นร้อยละ 59.55 19.89 และ 14.42 ตามลำดับ ส่วนการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความยาก
ง่ายและอำนาจจำแนก พบว่า มีการหาความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ
82.84 ไม่มีการหาความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 6.45 และไม่ระบุการหา
ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 10.70 โดยการหาความยากง่ายของ
เครื่องมือใช้สูตรอย่างง่ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.10 รองลงมาคือ วิธีทดสอบ t-test และเทคนิค

25% คิดเป็นร้อยละ 9.20 และ 3.60 ตามลำดับ ส่วนการหาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือใช้วิธีหาสหสัมพันธ์เพียร์สัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.79 รองลงมาคือ วิธีของ Brennan และวิธีทดสอบ t-test คิดเป็นร้อยละ 23.18 และ 7.85 ตามลำดับ

3.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง 18

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำแนกตามสถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	รวม	ร้อยละ
1. การวิเคราะห์เนื้อหา	39	1.34
2. สถิติภาคบรรยาย	1,343	46.09
2.1 การจัดตำแหน่งเปรียบเทียบ	329	11.29
2.1.1 ความถี่	67	2.30
2.1.2 ร้อยละ	262	8.99
2.2 การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง	454	15.58
2.2.1 ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย	444	15.24
2.2.2 มัชยฐาน	5	0.17
2.2.3 ควอไทล์	2	0.07
2.2.4 เปอร์เซ็นไทล์	3	0.10
2.3 การวัดการกระจายของข้อมูล	560	19.22
2.3.1 พิสัย	17	0.58
2.3.2 ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์	2	0.07
2.3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	444	15.24
2.3.4 ค่าแปรปรวน	8	0.27
2.3.5 สัมประสิทธิ์การกระจาย	31	1.06
2.3.6 การวัดความเบ้	29	1.00
2.3.7 การวัดความโค้ง	29	1.00
3. สถิติสรุปอ้างอิง	1,532	52.57
3.1 สถิติพาราเมตริก	1,514	51.96
3.1.1 สถิติทดสอบสัดส่วนประชากร	0	0.00
3.1.2 สถิติทดสอบความแปรปรวนของประชากร	97	3.33
3.1.2.1 χ^2 -test	2	0.07

ตาราง 18 (ต่อ)

สถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	รวม	ร้อยละ
3.1.2.2 F-test	95	3.26
3.1.3 สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง	229	7.86
3.1.3.1 t-test	129	4.43
3.1.3.2 ANOVA	40	1.37
3.1.3.3 ANCOVA	4	0.14
3.1.3.4 MANOVA	56	1.92
3.1.4 สถิติทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่	51	1.75
3.1.4.1 วิธีของ Tukey	1	0.03
3.1.4.2 วิธีของ Scheffe'	43	1.48
3.1.4.3 วิธีของ Newman-keuls	5	0.17
3.1.4.4 วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)	2	0.07
3.1.5 สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	364	12.49
3.1.5.1 สหสัมพันธ์อย่างง่าย	4	0.14
3.1.5.2 สหสัมพันธ์เพียร์สัน	255	8.75
3.1.5.3 สหสัมพันธ์สเปียร์แมน	2	0.07
3.1.5.4 สหสัมพันธ์พหุคูณ	98	3.36
3.1.5.5 สหสัมพันธ์คานอนิคอล	5	0.17
3.1.6 การวิเคราะห์การถดถอย	108	3.71
3.1.6.1 การถดถอยอย่างง่าย	54	1.85
3.1.6.2 การถดถอยพหุคูณ	53	1.82
3.1.6.3 การถดถอยโลจิสติก	1	0.03
3.1.7 ไคสแควร์	158	5.42
3.1.8 การวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง	91	3.12
3.1.9 การวิเคราะห์องค์ประกอบ	165	5.66
3.1.9.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	35	1.20
3.1.9.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ	130	4.46
3.1.10 การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	120	4.12
3.1.11 การวิเคราะห์แบบเมตต้า	19	0.65
3.1.12 การวิเคราะห์พหุระดับ	13	0.45
3.1.13 Hotelling'T ²	11	0.38
3.1.14 สถิติทดสอบ Q (PAQ)	34	1.17

ตาราง 18 (ต่อ)

สถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	รวม	ร้อยละ
3.1.15 การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM)	54	1.85
3.2 สถิตินันพารามेटริก	18	0.62
3.2.1 The Chi-Square test	3	0.10
3.2.2 The Binomial test	1	0.03
3.2.3 The Cochran Q test	1	0.03
3.2.4 The Mann-Whitney U test	4	0.14
3.2.5 The Wilcoxon test	5	0.17
3.2.6 Kolmogorov-Smirnov test	2	0.07
3.2.7 Kruskal-Wallis test	2	0.07
รวม	2,914	100.00

หมายเหตุ : วิทยานิพนธ์ชั้นขางเล่้ม จำแนกสถิติและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่า 1 ประเภท

จากตาราง 18 พบว่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุด คือ สถิติภาคบรรยาย โดยการวัดการกระจายของข้อมูลที่ใช้ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเท่ากับ การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางที่ใช้ ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 15.24 เท่ากัน รองลงมาคือ การจัดตำแหน่งเปรียบเทียบที่ใช้ ร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 8.99 ส่วนสถิติสรุปอ้างอิงใช้สถิติพารามेटริกมากกว่าสถิตินันพารามेटริก คิดเป็นร้อยละ 51.96 และ 0.62 ตามลำดับ ส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีการใช้น้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 1.34 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า สถิติพารามेटริกที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 12.49 7.86 และ 5.66 ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในรายละเอียดในแต่ละกลุ่ม พบว่า สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้มากที่สุด คือ สหสัมพันธ์เพียร์สัน คิดเป็นร้อยละ 8.75 และสถิติทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุด คือ t-test คิดเป็นร้อยละ 4.43 ส่วนสถิตินันพารามेटริกเป็นสถิติที่ใช้น้อยมาก โดยใช้การวิเคราะห์แบบ The Wilcoxon test มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.17 รองลงมาคือ The Mann-Whitney U test และ The Chi-Square test คิดเป็นร้อยละ 0.14 และ 0.10 ตามลำดับ

3.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสรุปผลการวิจัย จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดัง
ตาราง 19

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำแนกตามการสรุปผลการวิจัย

การสรุปผลตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	รวม	ร้อยละ
1. สรุปตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	409	89.50
2. สรุปสนับสนุนตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยบางส่วน	31	6.78
3. สรุปไม่ตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	17	3.72
รวม	457	100.00

จากตาราง 19 พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่สรุปผลตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.50 รองลงมาคือ สรุปผลสนับสนุนตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 6.78 ใกล้เคียงกับการสรุปผลไม่ตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 3.72

3.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอภิปรายผล จากการวิเคราะห์ปรากฏผลดังใน ตาราง 20

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำแนกตามการอภิปรายผล

ประเด็นที่ศึกษา	รวม	ร้อยละ
1. อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	351	76.81
2. อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเดียว	96	21.01
3. อภิปรายผลโดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอย่างเดียว	8	1.75
4. ไม่มีการอ้างอิงงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	2	0.44
รวม	457	100.00

จากตาราง 20 พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 76.81 รองลงมาคือ อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว และอภิปรายผลโดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 21.01 และ 1.75 ตามลำดับ น้อยที่สุดคือ ไม่มีการอ้างอิงงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 0.44

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปีพุทธศักราช 2550-2556 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาและสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2556

สรุปผล

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของงานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาการวิจัย การศึกษา จำนวน 443 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 96.90 และส่วนน้อยเป็นสาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.10 และปีที่มีการพิมพ์เผยแพร่มากที่สุด คือ ปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 21.01 รองลงมาคือ ปี 2552 เท่ากันกับ ปี 2554 จำนวน 82 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.94 ซึ่งใกล้เคียงกับ ปี 2555 จำนวน 78 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.07
2. ลักษณะของผู้ทำวิทยานิพนธ์ ส่วนใหญ่ผู้ทำวิทยานิพนธ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.79 รองลงมาคือ หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) คิดเป็นร้อยละ 16.22 13.35 11.70 4.72 และ 2.26 ตามลำดับ และประกอบอาชีพเป็นครู มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.46 รองลงมาคือ นิสิตนักศึกษา นักวิชาการ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 3.06 2.19 และ 1.75 ตามลำดับ ส่วนสถานที่ทำงานของผู้ทำวิทยานิพนธ์สอดคล้องกับอาชีพที่ทำโดยทำงานในโรงเรียน มาก ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.46 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย และเป็นนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 5.47 3.72 และ 3.06 ตามลำดับ
3. ประเภทการวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ การวิจัยเชิงบรรยาย คิดเป็นร้อยละ 59.18 รองลงมา คือ การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงพัฒนา การวิจัยเชิงปฏิบัติการ และ การวิจัยเชิงประเมิน คิดเป็นร้อย ละ 21.88 12.60 1.76 และ 1.30 ตามลำดับ ส่วนการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ใช้น้อยที่สุด คิดเป็นร้อย ละ 0.10 ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายละเอียดการวิจัยเชิงบรรยาย พบว่าเป็น การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.48 รองลงมาคือ การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ การวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยเฉพาะกรณี คิดเป็นร้อยละ 6.84 4.88 และ 0.98 ตามลำดับ

4. ประเภทเนื้อหาสาระการวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ การวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์หรือเทคนิคต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 31.22 รองลงมาคือ พฤติกรรมและคุณลักษณะของผู้เรียน และ หลักสูตรและการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 29.56 และ 19.76 ตามลำดับ ส่วนการวิจัยพฤติกรรมและคุณลักษณะของบุคลากรทางการศึกษา ใกล้เคียงกับ การวัดและประเมินผลโครงการและหลักสูตร การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่ และ การสร้างการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 5.43 3.47 3.17 และ 2.87 ตามลำดับ

5. การตั้งสมมุติฐานการวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ สมมุติฐานการวิจัยแบบไม่มีทิศทาง คิดเป็นร้อยละ 56.24 รองลงมาคือ สมมุติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง คิดเป็นร้อยละ 26.04 ทั้งนี้วิทยานิพนธ์บางเล่มที่ไม่มีการตั้งสมมุติฐานการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 17.72

6. ลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.22 รองลงมาคือ จากกลุ่มเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 3.28 ส่วนการศึกษาจากประชากร ใกล้เคียงกับการศึกษาจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มผู้ร่วมพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 1.31 1.09 และ 0.88 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ การศึกษาทั้งจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.22

7. ประเภทของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ศึกษาจากนักเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.70 รองลงมาคือ ครู/ผู้สอน และ นิสิต/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.57 และ 6.20 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาในผู้บริหารใกล้เคียงกับการศึกษาในผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา และเอกสาร คิดเป็นร้อยละ 3.29 3.10 3.10 และ 2.33 ตามลำดับ

8. ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัยมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 49.15 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.00 ส่วนการวิจัยที่ไม่เกี่ยวกับระดับการศึกษา ใกล้เคียงกับในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.17 และ 9.75 ตามลำดับ ส่วนระดับที่น้อยที่สุด คือ ระดับก่อนประถมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.97 เท่ากัน

9. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.21 รองลงมาเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น คิดเป็นร้อยละ 19.17 และไม่ระบุวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.61 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มากที่สุด คือ แบบหลายขั้นตอน คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคือ แบบเจาะจง แบบแบ่งชั้น และ แบบแบ่งกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 17.86 15.03 และ 14.38 ตามลำดับ ส่วนการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีการนำมาใช้ คือ แบบโควตาและแบบตามสะดวก

10. แผนแบบการทดลอง วิทยานิพนธ์ที่ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง มีการใช้แบบแผนการทดลองจริง (True-Experimental Design) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.32 รองลงมาคือ แบบแผนการทดลองแบบก่อนการทดลอง (Pre-Experimental Design) และแบบแผนการทดลองแบบกึ่งการทดลอง (Quasi Experimental Design) คิดเป็นร้อยละ 19.64 และ 5.36 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ แบบแผนการทดลองอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.79 ทั้งนี้วิทยานิพนธ์บางเล่มไม่มีการระบุแบบแผนการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 0.89 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือ แบบ Pretest Posttest Control Group Design คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมาคือ แบบ One-Group Pretest Posttest Design , แบบ Posttest-Only Control Group Design , แบบ Quasi-Equivalent Control Group Design และแบบ Factorial Design คิดเป็นร้อยละ 19.64 8.04 5.36 และ 1.79 ตามลำดับ

11. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการเก็บรวบรวมโดยผู้วิจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.25 รองลงมาคือ การเก็บโดยการส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งใกล้เคียงกับ การเก็บโดยผู้วิจัยและส่งทางไปรษณีย์ คิดเป็นร้อยละ 7.44 และ 7.22 ตามลำดับ ส่วนการเก็บทางไปรษณีย์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.09

12. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวนรวมทั้งสิ้น 799 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ แบบวัดหรือมาตรวัด แบบทดสอบ และแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 32.29 28.29 และ 19.27 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ แบบรายการประเด็นสนทนากลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 0.75 เมื่อพิจารณาตามวิธีการสร้างเครื่องมือ พบว่า ได้มาโดยผู้วิจัยสร้างเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.80 รองลงมาคือ ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 6.88 และน้อยที่สุด คือ ผู้วิจัยยืมมาจากผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 0.25

13. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 799 ฉบับ มีการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 97.00 ไม่มีการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 2.75 และไม่ระบุการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 0.25 โดยมีการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.92 รองลงมาคือ การหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และการหาความเที่ยงตรงตามสภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.96 และ 0.13 ตามลำดับ ส่วนการหาความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ไม่มีการถูกนำมาใช้ เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า การหาความเที่ยงตรงทั้งเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้างส่วนใหญ่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง ด้วยวิธี IOC มากที่สุด ส่วนการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความเชื่อมั่น พบว่า มีการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 84.23 ไม่มีการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 14.52 และไม่ระบุการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 1.25 วิธีที่ใช้ในการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ วิธีของครอนบาค (α -Coefficient) วิธีของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (KR-20) และ วิธีของโลเวท คิดเป็นร้อยละ 59.55 19.89 และ 14.42 ตามลำดับ ส่วนการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความยากง่ายและอำนาจจำแนก พบว่า มีการหาความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 82.84 ไม่มีการหาความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 6.45 และไม่ระบุการหาความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 10.70 โดยการหาความยากง่ายของเครื่องมือใช้สูตรอย่างง่ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.10 รองลงมาคือ วิธีทดสอบ t-test และเทคนิค 25% คิดเป็นร้อยละ 9.20 และ 3.60 ตามลำดับ ส่วนการหาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือใช้วิธีหาสหสัมพันธ์เพียร์สัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.79 รองลงมาคือ วิธีของ Brennan และวิธีทดสอบ t-test คิดเป็นร้อยละ 23.18 และ 7.85 ตามลำดับ

14. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุด คือ สถิติภาคบรรยายโดยการวัดการกระจายของข้อมูลที่ใช้ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเท่ากับ การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางที่ใช้ ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 15.24 เท่ากัน รองลงมาคือ การจัดตำแหน่งเปรียบเทียบที่ใช้ ร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 8.99 ส่วนสถิติสรุปอ้างอิงใช้สถิติพาราเมตริกมากกว่าสถิตินั้นพาราเมตริก คิดเป็นร้อยละ 51.96 และ 0.62 ตามลำดับ ส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีการใช้น้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 1.34 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า สถิติพาราเมตริกที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 12.49 7.86 และ 5.66 ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในรายละเอียดใน

แต่ละกลุ่ม พบว่า สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้มากที่สุด คือ สหสัมพันธ์เพียร์สัน คิดเป็นร้อยละ 8.75 และสถิติทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุด คือ t-test คิดเป็นร้อยละ 4.43 ส่วนสถิติพารามетริกเป็นสถิติที่ใช้้น้อยมาก โดยใช้การวิเคราะห์แบบ The Wilcoxon test มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.17 รองลงมาคือ The Mann-Whitney U test และ The Chi-Square test คิดเป็นร้อยละ 0.14 และ 0.10 ตามลำดับ

15. การสรุปผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่สรุปผลตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 89.50 รองลงมาคือ สรุปผลสนับสนุนสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 6.78 ซึ่งใกล้เคียงกับการสรุปผลไม่ตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 3.72

16. การอภิปรายผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 76.81 รองลงมาคือ อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว และอภิปรายผลโดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 21.01 และ 1.75 ตามลำดับ น้อยที่สุดคือ ไม่มีการอ้างอิงงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 0.44

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปีพุทธศักราช 2550-2556 สามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ลักษณะของงานวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ที่นำมาสังเคราะห์พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2555 จำนวน 439 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 96.06 โดยเป็นวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการวิจัย การศึกษาทั้งหมด ส่วนที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2556 แยกเป็น 2 สาขา คือ สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.88 และเป็นสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.06 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก ภาควิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา เริ่มจัดการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2540 จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2553 และมีการปรับปรุงหลักสูตรไปเป็นหลักสูตร สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ในปี พ.ศ. 2554 เพื่อปรับปรุงหลักสูตรใหม่เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับการปฏิรูปการบริหารและจัดการศึกษา โดยเปลี่ยนไปเป็นหลักสูตร สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ในปี พ.ศ. 2554 (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2555 : 307) ทำให้เกิด วิทยานิพนธ์ของนิสิตสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษาเรื่องแรก ในปี พ.ศ. 2556

2. ลักษณะของผู้ทำวิทยานิพนธ์ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ทำวิทยานิพนธ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.79 ประกอบอาชีพเป็นครู และทำงานในโรงเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.46 เท่ากัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากคณะศึกษาศาสตร์ เป็นคณะที่ผลิตครูผู้สอนโดยตรง ทำให้อาชีพครูมีความสนใจที่จะศึกษาต่อในคณะและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการศึกษา เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาตนเองและผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติพล บัวอุไร (2554 : 30) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยจะช่วยให้ครูได้รู้ความจริงเกี่ยวกับการเรียนรู้

หรือพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อหาทางแก้ปัญหา ส่งเสริม และพัฒนาการเรียน และพฤติกรรมของผู้เรียน ให้ดีขึ้น และช่วยให้ครูผู้สอนทราบผลการจัดการเรียนการสอนหาแนวทางแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำผลงานวิจัยเสนอเป็นผลการวิจัยทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ ทั้งนี้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 30 ได้กำหนดว่าการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูให้ครูผู้สอนได้ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนด้วย

3. ประเภทการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.18 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 47-49) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ผู้ทำวิทยานิพนธ์สนใจการวิจัยเชิงบรรยายเพื่อสำรวจหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรม ความเชื่อ ความคิดเห็น และเจตคติ และการวิจัยเชิงบรรยายเป็นการวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยไม่ซับซ้อนมากนักและอาจสะดวกต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการวิจัยประเภทอื่นๆ ที่ต้องใช้ระเบียบวิธีวิจัย เทคนิค และสถิติขั้นสูงในการวิจัย ส่วนการวิจัยเชิงพัฒนายังมีจำนวนน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 12.60 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากในช่วงปี พ.ศ. 2550-2555 สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา ยังไม่ได้ปรับปรุงหลักสูตรมาเป็นสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ทำให้ยังไม่ได้มีการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาและประเมินผลเท่าที่ควร และผู้วิจัยยังเน้นการวิจัยที่เป็นการศึกษาหาความรู้ ข้อเท็จจริงตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้นเพื่อนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการพัฒนางาน แต่ยังไม่ได้มุ่งสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นมาเพื่อพัฒนาศาสตร์ของตนและนำไปสู่การแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน ทั้งนี้การวิจัยเชิงพัฒนาจะเป็นกระบวนการศึกษาวิจัยที่ใช้การพัฒนาและประเมินผลควบคู่ไปกับการวิจัย เพื่อให้ได้นวัตกรรมหรือองค์ความรู้ใหม่มาใช้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ นิโบล นิมกัรรัตน์ (2543 : 26) ที่กล่าวไว้ว่า การวิจัยและพัฒนา เป็นกระบวนการที่ใช้การพัฒนาและประเมินผล ขั้นตอนส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปทางการประเมินผลและผลผลิต จุดมุ่งหมายในการวิจัยและพัฒนาจะแตกต่างจากการวิจัยทั่วไป คือ วิจัยทั่วไปนั้นมุ่งแสวงหาความรู้ใหม่ๆ แต่การวิจัยและพัฒนานั้นมุ่งเกี่ยวกับการพัฒนาผลผลิตให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ ลินลาร์ตัน และสาธิตทองทิว (2534 : 22) ที่กล่าวไว้ว่า การวิจัยและพัฒนา เป็นการวิจัยประยุกต์เป็นขั้นที่กระทำต่อจากการวิจัยบริสุทธิ์ เป็นการนำความรู้จากการวิจัยบริสุทธิ์ไปวิจัยต่อและพัฒนาเป็นเทคนิคหรือวิธีการที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาอย่างได้ผล และสอดคล้องกับ ทิศนา แคมณี (2540 : 5) ที่กล่าวถึง การวิจัยและพัฒนา คือ การวิจัยที่มุ่งเอาความรู้จากการวิจัยบริสุทธิ์ไปวิจัยต่อ โดยพัฒนาเป็นเทคนิคหรือวิธีการที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและทดลองใช้จนเป็นผลที่น่าพอใจ แล้วจึงนำไปเผยแพร่ใช้ในวงกว้างเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงเป็นการดีที่ทุกหลักสูตร สาขาวิชาจะได้มีการทำการวิจัยเชิงพัฒนา ซึ่งจะก่อให้เกิดการต่อยอดจากการได้นวัตกรรมใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงต่อไปในอนาคต

4. ประเภทเนื้อหาสาระการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ศึกษาเนื้อหาการวิจัยโดยเลือกการวิจัยแบบใช้การวิเคราะห์หรือเทคนิคต่างๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.22 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเทคนิคการวิเคราะห์ต่างๆ เป็นเทคนิคขั้นสูงที่อาจารย์ที่ปรึกษานิยมให้ผู้ทำวิทยานิพนธ์มีโอกาสได้นำมาใช้ในการวิจัยเพื่อให้วิทยานิพนธ์ที่ทำความถูกต้องแม่นยำและน่าเชื่อถือมากขึ้น อีกทั้งวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ที่นำมาศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายแบบเชิงสำรวจหรือหาความสัมพันธ์

ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรม ความเชื่อ ความคิดเห็น และเจตคติ ทำให้มีการนำสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์เส้นทาง การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม การทดสอบไคสแควร์ และการวิเคราะห์โดยใช้ Multitrait-Multimethod Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว

5. การตั้งสมมุติฐานการวิจัย พบว่า ลักษณะการตั้งสมมุติฐานส่วนใหญ่ใช้การตั้งสมมุติฐานการวิจัยแบบไม่มีทิศทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.24 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ที่นำมาศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสำรวจหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มุ่งแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และใช้ตัวแปรที่ศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือเรียงอันดับ (Ordinal Scale) ที่ใช้การทดสอบไครสแควร์ รวมทั้งผู้ทำวิทยานิพนธ์มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีเหตุผลสนับสนุนยังไม่เพียงพอ ทำให้ไม่มีสิ่งที่บ่งชี้จากการศึกษาว่ามีแนวโน้มของตัวแปรจะเป็นอย่างไรได้อย่างชัดเจน จึงกำหนดสมมุติฐานในลักษณะของความแตกต่าง สอดคล้องกับ ปารีชาติ สถาปิตานนท์ (2546 : 117) ที่กล่าวว่า การตั้งสมมุติฐานการวิจัยแบบไม่มีทิศทางเป็นแต่เพียงการคาดการณ์ว่าตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันเท่านั้น ไม่สามารถระบุความสัมพันธ์ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ที่ขาดข้อมูลสนับสนุนหรือที่ผ่านมามีรายงานการวิจัยที่ได้ผลลัพธ์ทั้งเชิงบวกและเชิงลบใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่สามารถระบุสมมุติฐานลงไปได้อย่างเด่นชัดว่าจะมีทิศทางอย่างไร แต่ถ้าเป็นการวิจัยเชิงทดลองการตั้งสมมุติฐานการวิจัยจะเป็นแบบมีทิศทาง เนื่องจากสามารถระบุความแตกต่างถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มได้ เพราะข้อมูล ทฤษฎี และแนวคิดต่างๆ สามารถชี้ให้ผู้วิจัยเกิดความมั่นใจในการระบุความสัมพันธ์ได้

6. ลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.22 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรีสุตา ปรงหอม (2545 : 116) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย ประชากรที่ศึกษามีจำนวนมากยากแก่การเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสะดวก ไม่ยุ่งยาก และประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ผู้ทำวิทยานิพนธ์จึงจำเป็นต้องศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแล้วใช้สถิติอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากร ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2535 : 35) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแทนศึกษาจากประชากรไว้ว่า ช่วยประหยัดเงิน เวลา และแรงงานในการวิจัย มีความเชื่อมั่นและมีความถูกต้องแม่นยำมากกว่า เพราะการควบคุมความถูกต้องในการจัดกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยจะง่ายและได้ผลดีกว่ากลุ่มประชากรทั้งหมด และข้อมูลบางอย่างเราไม่สามารถศึกษาจากประชากรทั้งหมดได้ จะต้องศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแทน

7. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน อยู่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.70 สอดคล้องกับการวิจัยของ ยุวลักษณ์ แสงโทโพ (2548 : 75-79) ; วทัญญู บัวทอง (2548 : 61-62) ; ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 47-49) และวนิดา ภูระหง (2550 : 53-61) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน พัฒนางานการสอน และพัฒนางานหลักสูตร จึงเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเพื่อให้เกิดความสะดวกและได้รับความร่วมมือมากที่สุด รวมทั้งสามารถนำผลการวิจัยมาพัฒนางานที่ตนเองรับผิดชอบและเกี่ยวข้องได้ สอดคล้องกับ ญัฐพล บัวอุไร (2554) ที่ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันสถานศึกษาทุกระดับชั้นไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือระดับอุดมศึกษาต้องทำการประกันคุณภาพ

การศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน ผู้ปกครอง และสังคม ถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ การวิจัยจึงมีความจำเป็นและความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะผลงานวิจัยจะนำมาใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การบริหารงาน และอื่นๆ ช่วยให้โรงเรียนมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป อีกทั้งการวิจัยจะช่วยให้ครูผู้สอนทราบผลการจัดการเรียนการสอนหาแนวทางแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำผลงานวิจัยเสนอเป็นผลการวิจัยทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพด้วย

8. ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.15 สอดคล้องกับการวิจัยของ ยุวลักษณ์ แสงโทโพ (2548 : 75-79) ; วัทธัญญ บัวทอง (2548 : 61-62) ; ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 47-49) ; วนิดา ภูระหง (2550 : 53-61) และเสวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ และคณะ (2554) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นการเลือกเก็บข้อมูลจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ตนเองมีหน้าที่สอนใน สถาบันการศึกษาหรือระดับชั้นนั้นๆ อยู่แล้ว จะทำให้ทราบสภาพปัญหาทางการศึกษาและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการง่ายสำหรับผู้ทำวิทยานิพนธ์เพราะจะทำให้ได้รับความร่วมมือและได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนางานที่เกี่ยวข้องมากที่สุด

9. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การเลือกกลุ่มตัวอย่างนิยมใช้การเลือกโดยอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.75 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัทธัญญ บัวทอง (2548 : 61-62) และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 47-49) ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ต้องการให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ดีที่สุดภายใต้เงื่อนไขที่จำกัดในหลายๆเรื่อง สอดคล้องกับ นางลักษณ์ วิรัชชัย (2543 : 146-147) ที่ได้กล่าวว่า การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เป็นการสุ่มตัวอย่างที่มีหลายขั้นตอน มีลักษณะคล้ายๆ กับการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มที่มีหลายขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นกลุ่มใหญ่ที่สุดจนกระทั่งสิ้นสุดที่กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามความเหมาะสม ดังนั้นการสุ่มแบบหลายขั้นตอนในบางครั้งนักวิชาการจึงเรียกว่า การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหลายชั้นหรือเป็นการสุ่มตัวอย่างที่ใช้หลากหลายวิธีการในการสุ่มเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ซับซ้อนและมีความสอดคล้องกับความต้องการภายใต้เงื่อนไขที่จำกัด

10. แบบแผนการทดลอง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่เลือกใช้แบบแผนการทดลองจริง แบบ Pretest-Posttest Control Group Design มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.29 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของศรีสุตา ประทุม (2545 : 114) และ ยุวลักษณ์ แสงโทโพ (2548 : 75 - 79) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ทำวิทยานิพนธ์ต้องการให้การวิจัยมีความเที่ยงตรงและมีความน่าเชื่อถือสูง เพราะแบบแผนการทดลองดังกล่าวมีทั้งกระบวนการสุ่มและมีทั้งกลุ่มควบคุมตัวแปรที่จะส่งผลกระทบต่อผลการวิจัยโดยมีการสร้างกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองขึ้น ทำให้เหมาะกับการนำมาใช้ในการทดลองทางการศึกษาได้ดี แต่มีข้อจำกัด คือ เป็นการดำเนินการทดลองที่ไม่ยืดหยุ่นกล่าวคือ การสุ่มกลุ่มตัวอย่างสามารถทำได้จริงหรือไม่ และการทดสอบก่อนเรียนทำให้เสียเวลาและไม่ได้ผลจริงหรือไม่ (Cambell and Stanley. 1969)

11. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วิธีเก็บรวบรวมโดยผู้วิจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.25 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุตา ปรงหอม (2545 : 118) และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 47-49) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ต้องการได้ข้อมูลที่เป็นจริง มีความเที่ยงตรง และมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ บุญธรรม จิตอนันต์ (2540 : 91-92) ที่ได้กล่าวว่า ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยใดๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ผู้วิจัยจะต้องเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยตนเอง เนื่องจากเป็นผู้ที่วางแผน และรู้เรื่อง/ข้อมูลที่จะเก็บรวบรวมได้ดีที่สุด แต่ถ้าในการวิจัย ที่มีผู้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล จะต้องให้คำแนะนำ หรือคำชี้แจงให้แก่ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลได้เข้าใจวิธีการ และข้อมูลที่ต้องการเก็บรวบรวม เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความถูกต้อง ครบถ้วนและปราศจากความลำเอียง ซึ่งเป็นการยากที่จะไม่ให้เกิดความลำเอียงหรือเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ ทั้งนี้ผลที่ได้จากการ เก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องเชื่อถือได้มากเพียงใด ขึ้นกับความสามารถของผู้วิจัยที่จะดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลให้ได้ผลที่ถูกต้องเชื่อถือได้มากที่สุด

12. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ได้มาโดยผู้วิจัยสร้าง เองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.80 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการสร้างเครื่องมือด้วยตนเองจะทำให้ ผู้ทำวิทยานิพนธ์รู้สึกมั่นใจในการทำวิจัยมากขึ้น สอดคล้องกับ พิรพงศ์ ทิพนาค (2554 : 69) ได้กล่าวว่า การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยต้องศึกษาและรวบรวมความคิดเห็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการวิจัยให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ เอกสาร บทความทางวิชาการ ระเบียบ คำสั่ง ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ วารสาร สถิติ หรือข้อเขียนอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ได้รับข้อมูลที่ เกี่ยวเนื่องกับปัญหาที่จะทำการวิจัย เป็นผลให้ผู้วิจัยมีแนวความคิดในปัญหานั้นกว้างขวางยิ่งขึ้น และ อาจทำให้เกิดแนวความคิดใหม่ต่อการวิจัยในเรื่องนั้นขึ้นมากก็ได้ เพราะทราบปัญหาที่จะทำการวิจัยแจ่ม ชัดขึ้น ได้เรียนรู้วิธีการดำเนินการ ตลอดจนการใช้เครื่องมือในการวัดและการเก็บข้อมูล ซึ่งจะทำให้ ผู้วิจัยมีโอกาสพิจารณาปรับปรุงแก้ไขวิธีดำเนินงานและการใช้เครื่องมือเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการวางแผนที่จะใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์มากขึ้นด้วย ส่วนชนิดของเครื่องมือส่วนใหญ่เป็น แบบสอบถามที่เป็นแบบวัดหรือมาตรวัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.29 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยานิพนธ์ ส่วนใหญ่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือ ทดลองใดๆ เนื่องจากสามารถกระทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักใน การเก็บรวบรวมเพียงอย่างเดียวได้ สอดคล้องกับการวิจัยของ ศรีสุตา ปรงหอม (2545 : 114) แต่ถ้า หากเป็นการวิจัยเชิงทดลอง เครื่องมือที่ใช้มากที่สุด คือ แบบทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ยุวลักษณ์ แสงโทโพ (2548 : 75-79) ; ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 47-49) ; วนิดา ภูระหง (2550 : 53-61) และศิวาลัย โนนคำ (2553 : 95)

13. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า จากจำนวนเครื่องมือที่ ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 799 ฉบับ มีการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 97.00 รองลงมาคือการหาความเชื่อมั่น คิดเป็นร้อยละ 84.23 และน้อยที่สุดเป็นการหาความ ยากง่ายและอำนาจจำแนก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเครื่องมือบางประเภทไม่ต้องการหาความยาก และอำนาจจำแนก และเครื่องมือส่วนใหญ่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ก่อน แล้วจึงนำมาแก้ไขปรับปรุงและทดลองใช้ ทั้งนี้ในการหาความเชื่อมั่นส่วนใหญ่ใช้วิธีของครอนบาค (α -Coefficient) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเครื่องมือส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถามที่เป็นแบบวัดหรือ มาตรวัด ส่วนการหาความยากและอำนาจจำแนกนั้นนิยมใช้กับแบบทดสอบ จึงทำให้มีการหาคุณภาพ

ด้านความยากและอำนาจจำแนกของเครื่องมือน้อยกว่าความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ศรีสุตา ปรงหอม (2545 : 119) ; ยุวลักษณ์ แสงโทโพ (2548 : 75-79) และฉัตรศิริปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 47-49) พบว่า การหาคุณภาพของเครื่องมือส่วนมากตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยากและอำนาจจำแนก

14. การวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมมากที่สุด คือ สถิติสรุปอ้างอิง คิดเป็นร้อยละ 52.57 รองลงมาคือ สถิติภาคบรรยาย คิดเป็นร้อยละ 46.09 และน้อยที่สุดคือ การวิเคราะห์เนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 1.34 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ผู้ทำวิทยานิพนธ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างสุ่มประชากร ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ตรีภานนท์ (2546 : 4) ที่ได้กล่าวว่า การวิจัยใดๆถ้าผู้วิจัยศึกษาจากประชากรจะใช้สถิติเชิงบรรยายในการอธิบายคุณลักษณะของประชากรด้วยการใช้ค่าพารามิเตอร์ แต่ถ้าหากศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่จะต้องมีการสุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม แล้วนำข้อมูลมาใช้อธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างด้วยค่าสถิติ โดยจะใช้สถิติเชิงอ้างอิงในการอ้างอิงคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างสุ่มคุณลักษณะของประชากร แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า สถิติภาคบรรยาย คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นสถิติที่นำมาใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.24 เท่ากัน สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรศิริปิยะพิมลสิทธิ์ (2549 : 48-51) ซึ่งเป็นสถิติที่นิยมใช้ควบคู่กันในงานวิจัยทั่วไป ส่วนสถิติสรุปอ้างอิงนิยมใช้สถิติพารามิเตอร์มากกว่าสถิตินั้นพารามิเตอร์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการอนุมานแบบไม่มีพารามิเตอร์นั้น ความน่าเชื่อถือจะน้อยกว่าการอนุมานแบบมีพารามิเตอร์ ถ้าข้อมูลสามารถใช้ในการอนุมานแบบพารามิเตอร์ได้ ผู้วิจัยควรหลีกเลี่ยงการอนุมานแบบไม่มีพารามิเตอร์

15. การสรุปผลการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่สรุปผลตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 89.50 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้ศึกษาแนวทางหรือหลักการการตั้งสมมติฐานและมีการศึกษาค้นคว้างานวิจัยหรือแนวคิดทฤษฎีเป็นอย่างดี ทำให้สามารถตั้งสมมติฐานหรือคาดคะเนผลการวิจัยได้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่เกิดขึ้นจริง สอดคล้องกับ ปาริชาติ สถาปิตานนท์ (2546 : 117) ได้กล่าวว่า การตั้งสมมติฐานเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าผู้ทำวิทยานิพนธ์กล้าเสี่ยงที่จะคาดเดาคำตอบล่วงหน้า ซึ่งไม่ใช่การเดาสุ่มแต่เป็นการคาดเดาอย่างมีเหตุผลหลังจากที่ได้ศึกษาประเด็นปัญหาของการวิจัยจนเห็นความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน จนเกิดความมั่นใจในข้อสันนิษฐานของตนเอง

16. การอภิปรายผลการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 76.81 ซึ่งถือได้ว่าเป็นการอภิปรายผลที่ดีและมีคุณภาพ แสดงให้เห็นว่าผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวางลึกซึ้งเป็นอย่างดี ทำให้พบงานวิจัยหรือแนวคิดทฤษฎีที่มาสสนับสนุนงานวิจัยครบถ้วน เนื่องจากงานวิจัยที่นำมาทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ได้มีผู้ศึกษาวิจัยและเสนอแนวคิดทฤษฎีไว้บ้างแล้ว สอดคล้องกับ ปาริชาติ สถาปิตานนท์ (2546 : 90-91) ที่ได้กล่าวว่า การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้ผู้วิจัยพัฒนาไปสู่การตัดสินใจยืนยันประเด็นสำคัญในการวิจัยโดยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดและกระบวนการวิจัยให้เด่นชัดและรัดกุมยิ่งขึ้น ยิ่งศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากขึ้นเท่าใด ก็จะช่วยทำให้พิจารณาปัญหาของการวิจัยได้ง่ายยิ่งขึ้นเท่านั้น และการตั้งสมมติฐานการวิจัยที่ดีไม่จำเป็นต้องถูกต้องเสมอไป โดยมักจะพบอยู่เสมอว่าการวิจัยที่ดีที่ผลการวิจัยไม่สอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่าผู้วิจัยสามารถ

หาเหตุผลต่างๆ ไปใช้ในการอภิปรายผลการวิจัยที่คลาดเคลื่อนจากสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในครั้งแรก ได้ชัดเจนหรือไม่

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสรุปผลการศึกษาค้นคว้าวิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ข้อเสนอที่ได้จากการวิจัยทำให้ได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัย และภาควิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการสังเคราะห์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยและงานวิจัยทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้นำข้อมูลสารสนเทศที่ค้นพบในแต่ละปีไปกำหนดเป็นกรอบทิศทางและเป็นแนวทางในการทำวิจัยของบุคลากรและนิสิตนักศึกษาต่อไป

1.2 มหาวิทยาลัย และภาควิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัยในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา โดยนำหัวข้อของการพัฒนาการต่อยอดมาจากงานวิจัยที่เคยดำเนินการมาแล้ว เพื่อเป็นการขับเคลื่อนกระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพิ่มคุณภาพประสิทธิภาพการทำงานปกติในองค์กรหรือหน่วยงานของผู้วิจัย ทั้งนี้จากผลการวิจัยพบว่า การวิจัยและพัฒนายังมีจำนวนน้อย ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรส่งเสริมและกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาได้ทำวิทยานิพนธ์ที่มีการนำการวิจัยประเภทนี้ไปทำวิทยานิพนธ์ให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับผู้ที่สนใจในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการวิจัยทางการศึกษา ให้มีองค์ความรู้ใหม่ๆ และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของประเทศไทย โดยควรมุ่งงานวิจัยในลักษณะ ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยว่า นิสิตนักศึกษาในระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ได้มีการนำเอาข้อมูลหรือผลการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา ไปใช้ประโยชน์อย่างไรบ้างหรือนำไปใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในแนวทางใดบ้าง ทั้งนี้อาจดำเนินการโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่คาดว่ามีการนำข้อมูลไปใช้หรือจากผู้ทำวิทยานิพนธ์นั้นๆ โดยตรง

2.2 ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งที่เป็นภาพรวม และสังเคราะห์งานวิจัยตามเนื้อหาการวิจัย เช่น งานวิจัยการเรียนการสอน งานวิจัยหลักสูตร งานวิจัยประเมิน เป็นต้น และควรศึกษางานวิจัยที่เป็นการศึกษาค้นคว้าอิสระ งานวิจัยระดับปริญญาเอกหรืองานวิจัยจากสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อขยายขอบเขตการวิจัยและมีข้อสรุปที่แน่นอนมากขึ้น และได้ข้อค้นพบต่างๆ ที่จะได้นำไปใช้ร่วมกันให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาในอนาคตต่อไป เนื่องจากการพัฒนาที่จะเห็นผลเป็นรูปธรรมจำเป็นต้องมีการประสานงานในด้านข้อมูลอย่างครบถ้วนครอบคลุม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการกลุ่มผลิตและบริหารชุดวิชาสถิติและหลักวิจัยทางการศึกษา. สถิติและหลักวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 2554.
- คณาจารย์สาขาการวิจัยการศึกษา. คู่มือหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา. หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2552. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. แผนกลยุทธ์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2557 – 2561. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2557.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช และคณะ. งานวิจัยและการวิเคราะห์และสังเคราะห์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ฉลอง แนวพานิช. “รูปแบบการวิจัยและหัวข้อการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน” แนะแนว. 22(115) : 57-61 ; กุมภาพันธ์-มีนาคม, 2531.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผล การศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2549.
- ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ. “เทคนิคในการรวบรวมข้อมูล,” เครื่องมือและเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล. ม.ป.ป. <<http://wbc.msc.ac.th/wbc.edu/0504304/teacher.htm>> 20 พฤศจิกายน 2554.
- ณชกานต์ บุญเกิด. การวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์ส่วนประกอบमुखสำคัญในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ณัฐพล บัวอุไร. “NATTAPON'S BLOG,” การวิจัยทางการศึกษา. ม.ป.ป. <<http://www.nattapon.com>> 20 พฤศจิกายน 2557.
- ดำรงศักดิ์ รุ่งเรืองวงศ์. การศึกษาวเคราะห์งานวิจัยประเภทปริญญาโทระดับมหาบัณฑิต สาขา ศิลปศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2529-2540. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- ทววงมหาวิทยาลัย. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542. ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2542.
- ทิสนา แคมมณี และสร้อยสน สกลรัชฌ์. แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. การวิเคราะห์ทอภิมาน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ ทอภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2545.

- นัยนา ตันติวิสุทธิ. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- นิภา ศรีไพโรจน์. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2527.
- นิโลบล นิมกิงรัตน์. การวิจัยการศึกษา = Educational Research. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- บัญชา อึ้งสกุล. “บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน,” สารพัฒนาหลักสูตร. 15(125) : 61-75 ; เมษายน – มิถุนายน, 2539.
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. คู่มือการเขียนบทนิพนธ์. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์, 2545.
- . คู่มือและหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2547. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์, 2547.
- . คู่มือและหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2555. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์, 2555.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- . การพัฒนาการทำวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2546
- . รายงานการวิจัยการวิเคราะห์งานวิจัยทางการวัดและประเมินผล มหาสารคาม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2535.
- บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. คู่มือการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- . ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พระนครการพิมพ์, 2534.
- บุญธรรม จิตอนันต์. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- ประภาวดี สืบสนธิ์. การวิจัยทางสังคมบรรณารักษ์และสารนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์. ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ไพฑูริย์ สินลาร์ตันและคณะ. ภาษาไทย 1. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- มนต์ชัย เทียนทอง. สถิติและวิธีการวิจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : รวยบุญการพิมพ์, 2548
- ยุวลักษณ์ แสงโทโพ. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2538.

- วนิดา พู่ระหง. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2550.
- วรรณิ อริยสินสมบุรณ์. การสังเคราะห์งานวิจัยในสาขาจิตวิทยาการศึกษา : การวิเคราะห์ทอภิมาน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- วาทัญญ บัวทอง. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2548.
- วัลย์พร ศรีเชียยราย. การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2537-2539. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- วัดผลจุดคอม. “การวิจัยทางการศึกษา,” บทความวิจัยการศึกษา. 25 มิถุนายน 2553. <<http://www.watpon.com>> 20 พฤศจิกายน 2557.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- วิมล ณะแก้ว. การใช้ระเบียบวิธีวิจัยและระเบียบวิธีทางสถิติในวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2528-2533. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.
- ศรีสุดา ประหอม. วิเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยของวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการวิจัยทางการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ ปีพุทธศักราช 2534-2543. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- ศิริชัย กาญจนवासี. ทฤษฎีการทดสอบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ศิริยุพา พูลสุวรรณ. “การสังเคราะห์ผลการวิจัยตามนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาฯ ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-3539) และระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544),” วารสารวิชาการ. 1(12) : 12-18 ; 2541.
- ศิวาลัย โนนคำ. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2546 – 2550. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2552.
- เสวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ และคณะ. การสังเคราะห์งานวิจัยการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่าง พุทธศักราช 2542-2553 ด้วยการวิเคราะห์ทอภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- สัจด์ อุทรานัน. การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2543.
- สโลพร ตรีพงษ์พันธ์. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.

- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. การวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ในระหว่าง ปี พ.ศ. 2515 - 2530. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลการวิจัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุภางค์ จันทวานิช. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุนทรา โตบัว. การสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนจากภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์. รายงานวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
 2555.
- สมชาย วรกิจเกษมสกุล. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุดรธานี :
 อักษรศิลป์การพิมพ์, 2554.
- สุรเดช พันธุ์วิเศษ. การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียนใน
ประเทศไทย พุทธศักราช 2519 ถึง 2529. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. หลักการ แนวคิด และรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุวิมล ตริกานันท์. การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- สุวิมล ว่องวานิช. เคล็ดลับการทาวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรไทย, 2545.
- สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. รายงานการคิดสรร วิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยการ
เรียนการสอน ปีการศึกษา 2555. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, 2555.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. “การวิเคราะห์เนื้อหา,” การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อผลิตสื่อการสอน. 2543.
 <<http://aved.edu.chula.ac.th/essay/technology.htm#content>>
 25 ธันวาคม 2557.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. บันทึกบัณฑิตศึกษา 4. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,
 2541
- อุทุมพร จามรมาน. การสังเคราะห์งานวิจัย : เชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2527.
- . การสังเคราะห์งานวิจัย : เชิงปริมาณ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2531
- เอี่ยมพร หลินเจริญ และคณะ. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ. กรุงเทพฯ : สถาบันทดสอบ
 ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2552.
- บ้านสอนครู. “แหล่งเรียนรู้พัฒนาศักยภาพความเป็นครู,” ลักษณะของการวิจัยทางการศึกษา.
 2552. < <http://www.sobkroo.com> > 20 พฤศจิกายน 2557.
- Bailey, K.D. Methods of Social Research. 3rd ed. London : Collin Macmiilan,
 1987.

- Brown, F.G. Principles of Educational and Psychological Testing. New York : Holt Rinehart and Winston, 1979.
- Cambell, D.T. and J.C. Stanley. Experimental and Quasi-Experimental Design for Research. Boston : Houghton Mifflin, 1969.
- Cooper, H. and other. Handbook of Applied Social Research Methods. In Bickman, L. and Rog, D.J. (eds.). California : Sage Publication, 1997.
- Cronbach, L.J. Essentials of psychological testing. 3rd ed. New York : Harper and Row, 1990.
- Gay.L.R. Educational Research Competencies for Analysis and Application. 4th ed. New York : McMillan Publishing, 1987.
- Glass, G.V. and others. Meta - analysis Procedures for Social. U.S.A : Sage Publication Beverly Hills, 1981.
- Koran H. and M. Berg. “A Meta Analysis of Achievement Attitude and Behavior Student,” Dissertation Abstracts International. 62(5) : 1324 – A ; June, 2003.
- Klaus Krippendorff. Content Analysis: An Introduction to Its Methodology. 2nd ed. Beverly Hills : CA Sage, 1980.
- Light, R. J. and P.V. Smith. Accumulating evidence: Procedures for resolving contradictions among different research studies. U.S.A : Harvard Educational Review, 1971.
- McGivern, Gilman and others. Understanding the Magnitude and Effect of Class Size on Student Achievement. Washington, D.C : Economic Policy Institute, 2002.
- Mclver, John P. and G. Eward, Carmines. Unidimensional Scaling. London : Sage Publications, 1981.
- Mehrens,W.A. and I.J. Lehmann. Measurement and Evaluationand Psychology. Japan : Holt Rinehart and Winston, 1984.
- Sara-Shope, J. The effect of all-day kindergarten on student cognitive growth : a meta analysis. U.S.A : University of Kansas, 2002.
- Yuen-kuang, C. L. CAI/CAL and Students’ Achievement in Taiwan : A Meta-Analysis. Massachusetts : Harvard University, 2003.
- Waxman, H. C. and others. A meta- analysis of the Effectiveness of teaching and Learning with Teachnology. 2003.
<<http://www.ncrel.org/tech/effect2/waxman.pdf>> 28 June 2014.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา
และ สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ.2550-2556

รายชื่อวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา และสาขาวิชาการ
วิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ.2550-2556

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
1	กนกทิพย์ วงศ์คะสุ่ม	การเปรียบเทียบขวัญกำลังใจ ความวิตกกังวล และความเครียดในการทำงานของข้าราชการสังกัดสำนักงานสถิติแห่งชาติ จำแนกตามบุคลิกภาพและสังกัดหน่วยงาน	การวิจัย การศึกษา	2550
2	กนกอร พิมพ์ภูธร	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของข้าราชการครู โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2550
3	กุหลาบ สีหาพงศ์	การเปรียบเทียบความรู้สึกเชิงจำนวน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนนับที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
4	เกิดศิริ ทองนวล	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4	การวิจัย การศึกษา	2550
5	กัมพล เจริญรักษ์	การพัฒนาชุดฝึกความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกระแซงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4	การวิจัย การศึกษา	2550
6	คำปอง ศรีพลัง	พฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2550
7	จรรยา กิรตินิตยา	การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นการทอผ้าไหมด้วยกี่กระตุก สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองใหญ่	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
8	จันดา ทัพพะ	การพัฒนาโปรแกรมความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสองห้องหนองดงหนองหินสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2550
9	จารุณี แสนลำ	การวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบสุขภาวะในองค์กรที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	การวิจัย การศึกษา	2550
10	จุฑามณี นิลผาย	การวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดกองการศึกษาสงเคราะห์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2550
11	ชนิดดา รวดเจริญ	การประเมินโครงการความร่วมมือระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กับเทศบาลเมืองมหาสารคาม โดยใช้รูปแบบการประเมิน 360 องศา	การวิจัย การศึกษา	2550
12	ชมพูนุช หิริโกกุล	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2550
13	ชวนชม คนขยัน	การประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2550
14	ซัชวาลย์ รัตนสวน จิก	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเวกเตอร์ ระหว่างการสอนแบบร่วมมือ (STAD) การสอนแบบ 4MAT และการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	การวิจัย การศึกษา	2550
15	ดารา บัวส่อง	การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกทักษะการคิดระดับสูงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2550
16	ทิพวรรณ จันท สิทธิ์	การเปรียบเทียบความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนมัธยม ศึกษาปีที่ 6 ที่มีจิตลักษณะและสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
17	ธงชัย ทัพละ	ปัจจัยจำแนกความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2550
18	ธัญญลักษณ์ โพธิรุกษ์	การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานวิทยา- ศาสตร์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยประยุกต์ทฤษฎีทฤษฎีปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	การวิจัย การศึกษา	2550
19	นริศรา ไชยกัญญา	การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย ความรับผิดชอบและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนแบบนวัตกรรมการกับการสอนตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
20	นัยนา บุญสมร	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อโปรแกรม The Geometer's Sketchpad (GSP) กับวิธีสอนตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
21	ปทุมพร ศรีอิสาน	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2550
22	ปฏิพัฒน์ อุดรไสว	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2550
23	ปริญญา เรืองทิพย์	การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 4	การวิจัย การศึกษา	2550
24	พนัส โพธิบัติ	การพัฒนารูปแบบการสอนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการทำไวน์ผลหม่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
25	พเยา สุระเสียง	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนและเจตคติที่มีต่อการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 2 เรื่องสถิติ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 ที่เรียนโดยใช้ วิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (STAD) กับที่เรียนจากการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
26	พรทิศา พลละเอ็น	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการ การทางวิทยาศาสตร์และ ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการ เรียนรู้ตามรูปแบบสมองครบส่วน(สคส.)กับ การเรียนรู้ตามคู่มือครู	การวิจัย การศึกษา	2550
27	พรพิรุณ บุตรดา	การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ ปัญหาคณิตศาสตร์ การคิด วิเคราะห์ และมโน ทัศน์ทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธี สอนโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันกับการ เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
28	พัชนีัย ไชยทองยศ	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอเนก นัยแบบความสัมพันธ์และผลสัมฤทธิ์ทางเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 ที่มีสไตล์การเรียนรู้แตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2550
29	พัชรารภรณ์ เมืองศรี	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์และเจต คติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้นและกิจกรรมการ เรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
30	พัชรินทร์ ชมภูวิเศษ	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมของ นักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
31	พัชรินทร์ อรัญสาร	ผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ทางคณิตศาสตร์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
32	พิเชษฐ์ ท้าวพิมพ์	ความต้องการศึกษาต่อและแรงจูงใจในการศึกษาต่อที่ศูนย์พัฒนาการศึกษา อุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ของบุคลากรทางการศึกษา	การวิจัย การศึกษา	2550
33	พิริยา นิลมาตร	ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2550
34	พิสมัย วีรยาพร	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1 เรื่องสมการและการแปรผันชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่เรียนแบบร่วมมือ (LT) กับที่เรียนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
35	เพ็ญประภา นิตยวรรณ	การพัฒนาความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคและการสร้างเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย	การวิจัย การศึกษา	2550
36	เพ็ญประภา วัฒนา	ผลวิเคราะห์ห้องประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูสังคมศึกษาตามการประเมินตนเองและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2550
37	ภัทรา มุลน้อย	การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องรูปสี่เหลี่ยมและรูปร่างกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความคิดรวบยอดและการจัดกิจกรรมตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
38	ภาวิณี คำซารี	การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วน ทศนิยม และการคิดวิเคราะห์ระหว่างวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สอดแทรกเกมตาคอกนั้้นวิธีเรียนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์วิธีเรียนตามคู่มือครู สสวท.ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	การวิจัย การศึกษา	2550
39	ภูริณัฐ กระแสโลสม	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2550
40	มณี สดกลาง	การสร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนข้อความเพื่อประเมินการผ่านช่วงชั้นที่ 1	การวิจัย การศึกษา	2550
41	มณีรัตน์ สิงหเดช	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องบทประยุกต์แรงจูงใจในการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู	การวิจัย การศึกษา	2550
42	มลิวัดย์ ยงโพธิ์	การพัฒนาความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) การคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครพนม	การวิจัย การศึกษา	2550
43	มณฑนา แพทย์ผล	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความพึงพอใจต่อวิธีสอนและความคงทนในการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องระบบจำนวนเต็มของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์กับการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
44	ยรรยง ภูกองพลอย	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาฬสินธุ์	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
45	รุจิรา สระคำ	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ที่มีสไตล์การเรียนรู้แตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2550
46	เรณูวัฒน์ พงษ์อุทธา	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องพาราโบลาเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้โปรแกรม The Geometer's Sketchpad เป็นสื่อกับการจัดกิจกรรมตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
47	ลัดดา สีนางกู	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถการคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการบวกและการลบ จำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
48	ลัดดาวรรณ อิ่มอ้วน	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลงการคิดวิเคราะห์และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นกับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
49	วรกุล นิมนันท์	การประเมินทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนข้อความ เพื่อประเมินการผ่านช่วงชั้นที่ 3	การวิจัย การศึกษา	2550
50	วาสนา ศรีจันทมา	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพสมองบางประการตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ด แบบการคิด แบบการเรียนรู้กับความสามารถในการคิดวิจารณ์ญาณและ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
51	ศรีอัมพร บรรณสาร	การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบโครงงานกับการจัดกิจกรรมตามคู่มือครู	การวิจัย การศึกษา	2550
52	ศศิญา ศรีทอง	การวิเคราะห์องค์ประกอบความรุนแรงของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2550
53	ศิวาพร บุญประจักษ์	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความพึงพอใจที่มีต่อวิธีจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
54	ว่าที่ ร.ต. สิริศักดิ์ อัจฉริย	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2550
55	สุนันท์ สีพาย	ความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียนระดับปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ด้วยศิลปะตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้	การวิจัย การศึกษา	2550
56	สุริภรณ์ บุญแท้	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องน้ำและอากาศทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบซิปปากับการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
57	สุวรรณา ส่อนราช	การประเมินทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความเพื่อประเมินการผ่านช่วงชั้นที่ 2	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
58	เสถียร นามชารี	การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันการเสพยาเสพติดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านโพนเงิน อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2550
59	อนงค์ คำแสงทอง	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ไฟฟ้า กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เจตคติต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ ทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนวิทยาศาสตร์ตามรูปแบบสมอครบส่วน (สคส.) การสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ (7E) กับการสอนปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
60	อภิรดี จันทะพา	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2550
61	อรนุช ชุมนุมดวง	การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาชีววิทยา เรื่องการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามแนวคอนกรีตวิเศษิมกับที่ได้รับการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550
62	อรพิน ศรีวงศ์แก้ว	เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่มีความถนัดทางการเรียนแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2550
63	อรุณรัสมิ์ บำรุงจิตร	การเปรียบเทียบทักษะชีวิตความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนโดยการเรียนรู้ร่วมกันกับการสอนโดยวิธีปกติ	การวิจัย การศึกษา	2550

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
64	อุดมพร พลภูงา	ผลิิตภาพการวิจัยของข้าราชการครูผู้มี วิทยฐานะสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา จังหวัดมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2550
65	อ้อมใจ ลาบ้านเพิ่ม	วิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2550
66	ว่าที่ ร.ต. กิตติชัย แสนสุวรรณ	การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของนิสิตใน หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตสาขา การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัย มหาสารคามระหว่างปี พ.ศ. 2538- 2547	การวิจัย การศึกษา	2551
67	ชั้นทอง พะชะ	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการ สอนของครูปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู	การวิจัย การศึกษา	2551
68	จักรเพชร สุริยะกมล	การเปรียบเทียบความสามารถในการ คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชา ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ SYNECTICS	การวิจัย การศึกษา	2551
69	จินตนา เสนคำ	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการสอนของครูใน โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาสกลนคร	การวิจัย การศึกษา	2551
70	จิราพร ผลสว่าง	การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	การวิจัย การศึกษา	2551
71	เขาวนีย์ นาโควงค์	สมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ในโรงเรียนการศึกษาพิเศษสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน	การวิจัย การศึกษา	2551

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
72	เด็ดดวง ด่านวันดี	การเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง (Brain-based learning) และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2551
73	ธงชัย นิลคำ	การสร้างแบบทดสอบปรับเหมาะกับความสามารถของผู้สอบที่ดำเนินการสอบบนเว็บ เพจรายวิชา 0012001 : การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2551
74	ธีรดนัย โพธิ์คำ	อิทธิพลของความฉลาดทางเชาว์ปัญญา (IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ความฉลาดทางศีลธรรมและจริยธรรม (MQ) และความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค (AQ) ที่มีต่อเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	การวิจัย การศึกษา	2551
75	ธีร์กัญญา โอชรส	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2551
76	นันทวัน คำสียา	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ LT การเรียนรู้แบบ KWL และการเรียนรู้แบบ SSCS	การวิจัย การศึกษา	2551
77	นันทา โมกหอม	การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และความสามารถเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพการรับรู้และความสามารถของตนเองและการคิดวิเคราะห์ต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2551

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
78	นิตยา ฉิมวงศ์	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์และการสอนตามปกติ	การวิจัยการศึกษา	2551
79	บงกกาล จันทร์หัวโทน	ตัวแปรคัดสรรบางประการที่สัมพันธ์กับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	การวิจัยการศึกษา	2551
80	ประภาพร ไตรนรินทร์	การพัฒนาตัวบ่งชี้สุขภาพในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	การวิจัยการศึกษา	2551
81	ปริยานุช สายธนู	มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	การวิจัยการศึกษา	2551
82	ปรีดา พระโรจน์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องบทประยุกต์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้แบบ STAD และการเรียนรู้ตามปกติ	การวิจัยการศึกษา	2551
83	ภควดี อัจฉิษฐ์	การเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดมุกดาหารที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน	การวิจัยการศึกษา	2551
84	มณีนภา เรืองสินชัยวานิช	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัยการศึกษา	2551

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
85	มัตติยากร กลมพันธ์	การประเมินโครงการเรียนร่วมกรณีศึกษา โรงเรียนเทศบาลวัดป่าเรไรจังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2551
86	มัทธราวัลย์ วรหาญ	การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับ พฤติกรรมบริโภคคนิยมและการคิดอย่างมี วิจารณญาณของนิสิตระดับปริญญาตรี	การวิจัย การศึกษา	2551
87	รัชณี เปาะศิริ	การวิเคราะห์พหุระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2551
88	รุจาภา ประถมวงษ์	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิด วิเคราะห์ที่ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นพื้นฐานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่ม สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องสารใน ชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)	การวิจัย การศึกษา	2551
89	รุ่งระวี ศิริบุญนาม	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิด วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องกรด-เบส และเจต คติต่อการเรียนเคมีของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบวัฏ จักรการเรียนรู้ 7 ขั้นการเรียนรู้แบบ KWL และการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2551
90	รุ่งรวรรณ เสนารักษ์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของสถาบันการ พลศึกษา	การวิจัย การศึกษา	2551
91	ลักคณา คำก้อน	การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและความ เชื่อมั่นในตนเองของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ร่วมกับการบริหารสมองกับ การจัดกิจกรรมแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2551
92	วิทย์พัฒน์ สี่หา	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิต ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2551

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
93	วิยะดา ประทุมรัตน์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู	การวิจัย การศึกษา	2551
94	สันต์ เพียรอดวงษ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบนิเวศ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์และการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2551
95	สุกัญญา กลางสุข	การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีเขาวนปัญญาและเขาวนอารมณ์แตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2551
96	สุภชัย สุริยะกมล	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ความรู้สึกลงใจจำนวนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและวิธีการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2551
97	สุภาภรณ์ สงนวน	การเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นที่บ้านกับการจัดกิจกรรมแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2551
98	สุริวิจักษณ์ พลจันทร์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2551
99	หทัยทิพย์ ชมภูพิน	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับรูปแบบการสอนแบบพาโนรามา (PANORAMA)	การวิจัย การศึกษา	2551

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
100	อรรวรรณ เจาะประโคน	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิต ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2551
101	เอรินทร์ แสงสาย	การเปรียบเทียบพัฒนาการของนักเรียนชั้น อนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดประสบการณ์ ตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐานกับการจัด ประสบการณ์ตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2551
102	กนกพรรณ ภูกอง พลอย	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจในการ เรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและ เทคโนโลยีเรื่องธุรกิจในชีวิตประจำวัน ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการ เรียนรู้แบบ CIPPA กับการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2552
103	กาญจนา คำเพราะ	การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคมของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552
104	คุณากร จำปาหอม	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องลำดับ และอนุกรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และความ พึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนที่มีการจัด กลุ่มนักเรียนและเรียงลำดับเนื้อหาสาระ ต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2552
105	จิตตรา พิกุลทอง	การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบปัจจัยที่ส่งเสริม ประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาไทยใน โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2552
106	เจนจิรา ดวงสิน	รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ : การ วิเคราะห์ห่อภิมาน	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
107	ฉวีวรรณ มาลี	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียน และสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองบางประการกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2552
108	ชยา ภาคภูมิ	ทัศนคติของเยาวชนต่อประเพณีแต่งงานของชาติพันธุ์ผู้ไทยและญ้อ	การวิจัย การศึกษา	2552
109	ชุตติกาญจน์ สุกุลเดช	การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2552
110	เชษฐ์ เกษกุล	ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะที่เน้นการประเมินตามสภาพจริง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	การวิจัย การศึกษา	2552
111	ณัฐพงศ์ วงศ์สุ่ย	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง	การวิจัย การศึกษา	2552
112	ดลนภา กลางมณี	โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	การวิจัย การศึกษา	2552
113	ดวงพร นามหิงษ์	การติดตามและประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2552
114	ดวงมณี วรรณสุทธิ	การพัฒนาจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
115	ถวิล บุตรศรี	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคูณและการหารทักษะทาง คณิตศาสตร์และเจตคติต่อวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2552
116	ชนพร คำนวน	การประเมินโครงการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยใช้ รูปแบบการประเมิน 360 องศา	การวิจัย การศึกษา	2552
117	ธาริณี ลอยขามป้อม	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการ คิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2552
118	นภัสวรรณ ไกรสะอาด	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการ เรียนเกษตรของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552
119	นवलอนงค์ คำนันต์	ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลผลิตภาพ การวิจัยของครูผู้มีความรู้ฐานะสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด ศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2552
120	นารีรัตน์ สัมครผล	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการ แก้ไขปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2552
121	นิตยา สุดตาจันทร์	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสามารถในการคิด วิเคราะห์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 : การวิเคราะห์พระหุระดับ	การวิจัย การศึกษา	2552
122	บรรดล ภูบานเข้า	การเปรียบเทียบผลการเรียนวิทยาศาสตร์ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือตามเทคนิค STAD เทคนิคการเรียนรู้อาร่วมกัน (LT) และ การเรียนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
123	บุญยาพร ชมภู	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ความพึง พอใจต่อการเรียนการสอนและความคงทน ในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วนตรีโกณ มิติของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ สอนด้วย Course ware Geometer's Sketchpad : CGS กับการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2552
124	เบ็ญจพร ภิรมย์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถ การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552
125	ปนัดดา เทียงโยธา	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการ แก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต2	การวิจัย การศึกษา	2552
126	ประกายแก้ว มุกดาดี	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้ แบบฝึกทักษะประสมด้วยภาพกับแผนผัง ความคิด	การวิจัย การศึกษา	2552
127	ประเนียร จุลวรรณโณ	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิด แก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่มีแบบการเรียนระดับ เชาว์ปัญญาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2552
128	ปราโมทย์ สกุกเดช	การประเมินผลการดำเนินงานลูกเสือใน สถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
129	ปราโมทย์ สุขสมโสด	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เรื่องพลังงานแสงทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความคิด สร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการแสดง การ ทดลองวิทยาศาสตร์แสนสนุก (Science Show) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม คู่มือครู	การวิจัย การศึกษา	2552
130	ปรีชา โตะงาม	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการ คิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2552
131	ปติภรณ์ ตูลาพิทักษ์	ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความคิด สร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2552
132	ปิยวดี ธรรมรส	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะนิสัยกับ ความสามารถด้านภาษาและความสามารถ ด้านตรรกะ-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4	การวิจัย การศึกษา	2552
133	พรณาพรรณ สีสะ วงษ์	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ เป็นสมาชิกที่ดีขององค์การของครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4	การวิจัย การศึกษา	2552
134	เพ็ญประภา โคตรบาล	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบใน การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองบัวลำภู เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
135	ภิชาติ หงษ์วิชา	การบูรณาการการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านก้านเหลืองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2552
136	ภิญญาดา เลขวรรณวิเศษ	ปัจจัยระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในและปัจจัยกำหนดประสิทธิผลขององค์การที่ส่งผลกระทบต่อประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	การวิจัย การศึกษา	2552
137	มานิต กীরตินิตยา	การพัฒนาทักษะกระบวนการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์เรื่องวัสดุและสมบัติของวัสดุสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน	การวิจัย การศึกษา	2552
138	ยรรยง ผิวอ่อน	บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	การวิจัย การศึกษา	2552
139	ยุพิน กองรักษา	พฤติกรรมของครุณักวิจัย : พหุกรณีศึกษาของครุณักวิจัยในจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2552
140	ยุพิน สืบสำราญ	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการมีส่วนร่วมตามรูปแบบการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ประกอบการใช้แฟ้มสะสมผลงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2552
141	เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
142	รวินันท์ อิ่มอ้วน	ทัศนคติต่อประเพณีแต่งงานของเยาวชน กลุ่มชาติพันธุ์เขมร ส่วย และเยอ	การวิจัย การศึกษา	2552
143	รัชณี ดีพร้อม	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบาง ประการกับความสามารถในการแก้โจทย์ ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552
144	ราตรี น้อยดี	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะในการแก้โจทย์ ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2552
145	ละไม คำมุงคุณ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2552
146	ละไม ธานี	การศึกษาความคิดสร้างสรรค์และ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของเด็ก อนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิด ไฮสโคป	การวิจัย การศึกษา	2552
147	ละเอียด ภาชี	การวิเคราะห์พหุระดับของตัวแปรที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2552
148	ลักขณา ภูวิสัย	การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบ ฝึกทักษะ	การวิจัย การศึกษา	2552
149	ลำพรรณ จาวใจเด็ด	ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของ ครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
150	วนิดา สุขสมโสด	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่องแรงและความดันความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7 E) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind Map) กับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2552
151	วลีรัตน์ จันทร์เลาะ	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2552
152	วารุณันท์ รินลา	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2552
153	วาสนา แสงงาม	สมรรถนะการสอนที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3-4	การวิจัย การศึกษา	2552
154	วิรัชพัชร เลิศจิราพัฒน์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 : การวิเคราะห์พหุระดับ	การวิจัย การศึกษา	2552
155	ศรินารณ สิทธิขวา	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 2 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2552
156	ศิริชนก จุลนาง	การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
157	ศิรินรา บุตตานอก	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและพฤติกรรมบริโภคนิยมของนิสิตนักศึกษาในจังหวัดมหาสารคามที่มีเพศชั้นปีและความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2552
158	สมชาย โพธิ์ศรี	ผลกระทบจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนในจังหวัดขอนแก่น : การวิจัยผสมวิธี	การวิจัย การศึกษา	2552
159	สมพุด เกตขจร	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2552
160	สันติกา ดวงจิต	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2552
161	สาคร พิมพ์ทา	การพัฒนาโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2552
162	สิริอร สกุลเดช	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้ ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2552
163	สุกัญญา มณีนิล	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2552
164	สุกัญญา วิเศษรัตน์	การเปรียบเทียบคุณลักษณะนักวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิธีสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบโครงงานกับวิธีสอนตามคู่มือครู	การวิจัย การศึกษา	2552
165	สุทิดา ล้านบุญมี	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรับรู้คุณค่าของตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	การวิจัย การศึกษา	2552
166	สุนันท์ โพธิบาย	การประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
167	สุพักตรา สำราญสุข	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: การวิเคราะห์ กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2552
168	สุภาพร สมบัติหอม	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อภาวะซึมเศร้า ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2552
169	แสงจันทร์ วรรณพันธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้ โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในจังหวัด ขอนแก่น	การวิจัย การศึกษา	2552
170	หทัยรัตน์ รุ่งธนกัณฑ์	การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อ ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4	การวิจัย การศึกษา	2552
171	แหลมทอง สำราญสุข	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการ แก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2552
172	อมรรัตน์ ทองพา	การพัฒนาโปรแกรมการสอนเพศศึกษาเพื่อ ลดพฤติกรรมเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ในวัย เรียน	การวิจัย การศึกษา	2552
173	อมรรัตน์ แพรชัยภูมิ	พัฒนารูปแบบการสอนวิทยาศาสตร์ตาม แนวคอนสตรัคติวิซิมที่ส่งเสริมทักษะการคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 : การวิจัย แบบผสมวิธี	การวิจัย การศึกษา	2552
174	อรรวรรณ รุ่งวิสัย	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพ การสอนของครูงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552
175	อรัญญา ศรีเคน	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมสาเหตุและแนว ทางการแก้ ปัญหาของความบกพร่องทาง ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2552

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
176	อรุณวรรณ ชา ดิวัฒน์ชัย	ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2552
177	อัมพร สมปาน	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดศรีสะเกษ : การเปลี่ยนแปลงระยะยาว	การวิจัย การศึกษา	2552
178	อาภรณ์ บุญมาก	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4: การวิเคราะห์พหุระดับ	การวิจัย การศึกษา	2552
179	อารยา สีสัน	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2552
180	อุรา พิมพ์เรือง	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี เรื่องการประดิษฐ์ดอกไม้จากวัสดุในท้องถิ่นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2552
181	อุษา ยิ่งนารมย์	การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบ STAD กับการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2552
182	อุสุมา สิ่งกลาง	การวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครูของข้าราชการครูในจังหวัดมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2552
183	เอมอร ชูอินทร์	การพัฒนารูปแบบการสอนวิทยาศาสตร์ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 : การวิจัยแบบผสมผสานวิธี	การวิจัย การศึกษา	2552
184	กมลทิพย์ อัจหาญ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
185	กรวิกาห์ สยามา	การเปรียบเทียบการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนและบุคลิกภาพแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553
186	กรองกาญจน์ ทองคำสุก	ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2553
187	กรองนิรันดร์ เสนาเลี้ยง	การพัฒนาศักยภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีภาวะบกพร่องด้านการเขียนด้วยแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) : การวิจัยปฏิบัติการ รูปแบบวงจรลำดับเวลา	การวิจัย การศึกษา	2553
188	กรรวี เวียงเหล็ก	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553
189	กัญชนก กามะพร	การเปรียบเทียบความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดดยใช้การสอนแบบ SSCS และการสอนแบบ KWDL	การวิจัย การศึกษา	2553
190	เกษชรินทร์ ปัญญาคำ	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องหนังปะโมทัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1: การวิจัยแบบผสมวิธี	การวิจัย การศึกษา	2553
191	ครองทรัพย์ อุตนาม	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลา เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
192	จณิสตา สมบูรณ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ 4) ในจังหวัดสกลนคร	การวิจัย การศึกษา	2553
193	จารุวรรณ เขียวน้ำ ชุม	การประเมินหลักสูตรดุขฎิบัณฑิตสาขาวิชา การบริหารและพัฒนาการศึกษาคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : การวิจัยผสมวิธี	การวิจัย การศึกษา	2553
194	จิตติพร เชื้อบัณฑิต	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2553
195	จิตรา ชำนาญกุล	การสังเคราะห์ผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สาขา วิทยาศาสตร์ โดยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ	การวิจัย การศึกษา	2553
196	จิตรณอม บัญ ประกอบ	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถ ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553
197	จิราภรณ์ ธรรมวงษ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถ ของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553
198	จิราลักษณ์ ศิริพงษ์	การเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมและ ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต3 ที่มีความ ฉลาดทางอารมณ์และความรู้สึกรักมีคุณค่าใน ตนเอง	การวิจัย การศึกษา	2553
199	จิราวรรณ กองทุ่งมน	การพัฒนาโปรแกรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครราชสีมา เขต 7	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
200	ชนิษฐานาฎ จุรีมาศ	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553
201	ชลิตา บุญเมืองแสน	โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553
202	ฐิตาภรณ์ ธนุพราน	การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง (Brain-based learning) โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ	การวิจัย การศึกษา	2553
203	ณัฐวิมล กาญจนแสน	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ เขต 4 ที่มีความรู้สึกเชิงจำนวน และการคิดวิเคราะห์แตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553
204	เตือนใจ พันสีมา	การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความผูกพันต่อองค์การของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553
205	ไทรนาถ โพธิ์รุกข์	การประเมินโครงการโรงเรียนเพื่อนเด็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2553
206	ทัศนีย์ มาตชัยเคน	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่านิทานการ์ตูนร่วมกับศิลปะสร้างสรรค์แบบเน้นกระบวนการ กากับการจัดประสบการณ์แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2553
207	ทิพวรรณ สังขศิลา	การวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการสอนของครุวิทยาศาสตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
208	เพชรวรรณ เสนารักษ์	การเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2553
209	ธนตพร พูนปริญญา	การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสกลนคร	การวิจัย การศึกษา	2553
210	ธรรมศักดิ์ ศรีสงคราม	การเปรียบเทียบสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนจังหวัดมุกดาหาร ที่มีประสบการณ์การทำงานและสังกัดตามกลุ่มภารกิจต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553
211	ธัญพิชชา นามจันดี	การประเมินโครงการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพของวิทยาลัยการอาชีพชุมแพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	การวิจัย การศึกษา	2553
212	นรินทร์ เคหาบาล	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการวิเคราะห์ และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL	การวิจัย การศึกษา	2553
213	นฤดี อินทรกำแหง	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสุขภาพจิตของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2553
214	นารี ศรีศักดิ์นอก	ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2553
215	นิตญา ราโช	การเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดที่มีบุคลิกภาพและการยอมรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
216	นิติพันธ์ ทารศรีภูมิ	การพัฒนาตัวบ่งชี้ผู้ประเมินผลงานทางวิชาการข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	การวิจัย การศึกษา	2553
217	นิพิฐพนธ์ สलगสิงห์	การสังเคราะห์ผลงานทางวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษของข้าราชการครูสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	การวิจัย การศึกษา	2553
218	นิตากร ลอกไธสง	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัย ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553
219	นिसาร์ตัน รอดปรุง	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553
220	นุพิศ อัครพิณ	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องผ้าฝ้ายย้อมสีเปลือกไม้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี	การวิจัย การศึกษา	2553
221	บรรจง อัครประชะ	การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะของผู้ประเมินผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะสายงานบริหารสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	การวิจัย การศึกษา	2553
222	บานชื่น ผลากอง	การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553
223	บานเย็น พละวงศ์	ผลกระทบจากการเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครูสายผู้สอนในจังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553
224	บุญเลิศ แก้วอุ่นเรือน	ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
225	เบญจพร กาลบุตร	การเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักศึกษาในจังหวัดสกลนครที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง บุคลิกภาพและที่พักอาศัยแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553
226	ปทุมวรรณ ทุมโยมา	การวิจัยเชิงปฏิบัติการการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การสานเปลชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	การวิจัย การศึกษา	2553
227	ประภาพร มุขสมบัติ	ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2553
228	ประยูร สันดี	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2553
229	ปาริชาติ ชาชีโย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	การวิจัย การศึกษา	2553
230	พงศ์ศักดิ์ เอกจักรแก้ว	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรีพื้นบ้าน) เรื่องพิณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแนวชูชุกิจการจัดการเรียนการสอนแนวโซลิตาน โคตาย ออร์ฟ	การวิจัย การศึกษา	2553
231	พรรณทิวา คุณทวี	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
232	พิพัฒน์พงศ์ พลเยี่ยม	การสังเคราะห์งานวิจัยที่เป็นผลงานทางวิชาการของพนักงานครูเทศบาลสาขาคณิตศาสตร์สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2553
233	พิพัฒน์ สอนสมนึก	การพัฒนาโมเดลการจัดการชั้นเรียนแบบคณะชั้น สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2553
234	พิศมัย ขวาไชยวี	การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553
235	พุทธิพงศ์ ทองออน	ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานสถิติจังหวัดในส่วนภูมิภาค : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2553
236	เพชรสวัสดิ์ อโนมาศ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ทฤษฎีปัญหาภัยกับการสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2553
237	เพิ่มศักดิ์ บัวส่อง	การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนของนัก- ศึกษาจากประเทศกัมพูชาที่ศึกษาในอาชีวศึกษาตรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2553
238	เพ็ญแข นาถโกษา	ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร	การวิจัย การศึกษา	2553
239	เพ็ญศรี บุตรโคตร	การพัฒนาหลักสูตรโรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องการทำผ้าฝ้ายด้วยกี่กระตุก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	การวิจัย การศึกษา	2553
240	ภาวินี จักรไชย	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของพนักงานครูสังกัดโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 10	การวิจัย การศึกษา	2553
241	ภิญญาดา ชินโสม	การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียน	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
242	มะลิวรรณ ศรีพันธ์	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทอผ้าฝ้ายโคลน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : การวิจัยแบบผสมวิธี	การวิจัย การศึกษา	2553
243	มะลิวรรณ พันธุ์นิล	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา	การวิจัย การศึกษา	2553
244	รัตนพร สอนสมนึก	การเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบซินดิเคท และการเรียนรู้แบบหมวกความคิดหกใบตามแนวคิด Socioscientific	การวิจัย การศึกษา	2553
245	รัตนา บุตรดี	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2553
246	รุจิพัชญ์ อรุวิพัฒนานนท์	ความสัมพันธ์ของพัฒนาการระหว่างการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และอัตมโนทัศน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดสกลนคร : การประยุกต์ใช้โมเดลโค้งพัฒนาการที่มีตัวแปรแฝง	การวิจัย การศึกษา	2553
247	รุ่งเรือง ราชมณี	การวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง การออกแบบลายผ้ามัดหมี่ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยไส้บ้านโพนจาน จังหวัดนครพนม	การวิจัย การศึกษา	2553
248	ลดาวัลย์ คำกันยา	ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
249	วงเดือน ลิขาสุง	การประเมินผลการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน แกนนำสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2553
250	วันฉัตร ทองแพง	ภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดศรี สะเกษ ตามการรับรู้ของเยาวชนและผู้ปกครอง นักเรียน-นักศึกษา	การวิจัย การศึกษา	2553
251	วันเพ็ญ ชนะพันธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553
252	วิชัย พ้องเสียง	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553
253	วิลาวัลย์ ภูอาราม	การเปรียบเทียบความวิตกกังวล และพฤติกรรม การเผชิญความเครียดของนักเรียนมัธยมศึกษาปี ที่ 3 ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีสัมพันธ์ภาพในกลุ่ม เพื่อน และการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553
254	ศรินคร ทุมโยมา	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและ การเขียนคำที่มีตัวสะกดกลุ่มสระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2553
255	ศรีสวัสดิ์ ใครบุตร	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิง วิเคราะห์ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่าง การจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบวินเนคติคส์ และแบบพา โนรามา	การวิจัย การศึกษา	2553
256	ศิริลักษณ์ สัพโส	การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านและการเขียน ในช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนศิริราชภูริวิทยาคาร จังหวัดสกลนคร โดยใช้กระบวนการวิจัย ปฏิบัติการรูปแบบวงจรลำดับเวลา	การวิจัย การศึกษา	2553
257	ศุภศรีนวล ภาโนชิต	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาในจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
258	สมจิต อินทรชาติ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2553
259	สมทรัพย์ พลเดช	การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่องบทประยুক্ত์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีการจัดกลุ่มนักเรียนและการจัดเนื้อหาสาระแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553
260	สมบัติ พรธิอ้าว	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2553
261	สมหมาย คิมหันตา	การสังเคราะห์ผลงานทางวิชาการสาขาคณิตศาสตร์เพื่อเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2553
262	สมหมาย วินทะไชย	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดร้อยเอ็ด.	การวิจัย การศึกษา	2553
263	สลิตตา วงศ์ษาพาน	การเปรียบเทียบความทุ่มเทในการเรียนและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนครเขต 1 ที่มีระดับความเชื่อมั่น และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553
264	สาวิตรี อยู่สุขุม	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านและเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2553
265	สิรภัทร ขจรสมบัติ	การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อการเรียนและความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการอบรมเลี้ยงดูและลักษณะมุ่งอนาคตแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
266	สุดถนอม อัครประชะ	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อความรุนแรงในจังหวัดร้อยเอ็ด : พหุกรณี	การวิจัย การศึกษา	2553
267	สุธาสินี บัวแก้ว	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคิดอย่างมี วิจรรย์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2553
268	สุเนียร สีอ่อน	การพัฒนาโปรแกรมพลวัตกลุ่มเพื่อพัฒนา ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และ ความสามารถเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน อนุบาลโพหนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2553
269	สุมาลี เทวฤทธิ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัด กาฬสินธุ์	การวิจัย การศึกษา	2553
270	สุรัชย์ จิรมณี	การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการปฏิบัติงานด้าน การสอนของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 3-4	การวิจัย การศึกษา	2553
271	เสาวคนธ์ พิมพ์วงษ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การ เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553
272	หนูเล็ก บุญสิงห์	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนต้นใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2553
273	อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งไฮ สง	ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์โมเดล เชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น	การวิจัย การศึกษา	2553
274	อติตยา ป้องเศร้า	จิตลักษณะและความถนัดทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2553

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
275	อมรรัตน์ กรมรินทร์	การเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนและเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2553
276	อรทัย จันได	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลา	การวิจัย การศึกษา	2553
277	อาภาพร กุลาเพ็ญ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด	การวิจัย การศึกษา	2553
278	อติยา สีดอกไม้	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	การวิจัย การศึกษา	2553
279	อุไร พรหมมงคล	การวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเรื่องการสร้างสรรค์งานศิลป์ถิ่นศรีสมเด็จกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระทัศนศิลป์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบากหนองแดง	การวิจัย การศึกษา	2553
280	กรรณิการ์ ทองนำ	การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย	การวิจัย การศึกษา	2554
281	กัณหา เทพดุสิต	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2554
282	กุลนิดา ศรีคำเวียง	การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความทุ่มเทในการสอนของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
283	กุสุมา สีดาเหล่า	ความคาดหวังและความเป็นจริงของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2554
284	เกวลิน บุญทวี	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยโสธร	การวิจัย การศึกษา	2554
285	ไกรสร อุทัยแสง	การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในมหาวิทยาลัยของรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2554
286	ชนิษฐา ปัตลา	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมหาสารคาม : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2554
287	ขวัญจิต ธรรมศิริรักษ์	การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2554
288	คมสัน บุญจรงค์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2554
289	คำรณ ครองยุติ	การศึกษามูลเหตุและแนวทางแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 การศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554
290	จักรวาล สาदारม	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนิสิตนักศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2554
291	จุไรรัตน์ เหมะธูลิน	การพัฒนาโมเดลตัวบ่งชี้การเสริมสร้างพลังอำนาจครูระดับมัธยมศึกษา	การวิจัย การศึกษา	2554
292	จุฬาลักษณ์ ใจวงศ์ผาบ	ผลการใช้วิธีฝึกแบบกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความจำในผู้สูงอายุตามแนวคิดของคาวาซิม่า	การวิจัย การศึกษา	2554
293	ชนิดา โคลงชัย	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
294	ชลกร กะสี	การประยุกต์ใช้แบบแผนการทดลองการวัดซ้ำ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคตามแนวคิดของโคเวีย์ (Covey) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	การวิจัย การศึกษา	2554
295	ชาตรี วงเวียน	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูของข้าราชการครูในจังหวัดหนองบัวลำภู	การวิจัย การศึกษา	2554
296	จิตติยา วงศ์วิทยากุล	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	การวิจัย การศึกษา	2554
297	ดวงธิดา อุตตมะ	การวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบการพึ่งตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู	การวิจัย การศึกษา	2554
298	ทองพันธ์ ยงกุล	การวิเคราะห์ห้วงระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554
299	ทิพสุคนธ์ วจีประศรี	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิต- ศาสตร์เรื่องภาคตัดกรวยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2554
300	ธีระยุทธ อ้วนวงศ์	การสังเคราะห์งานวิจัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนของครู : การวิเคราะห์อภิमान	การวิจัย การศึกษา	2554
301	นริศรา แสนสุข	การเปรียบเทียบความมุ่งมั่นและความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานและแรงจูงใจในการทำงานแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2554
302	นารีนาท ห่อไธสง	การใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ : การวิจัยปฏิบัติการรูปแบบวงจรลำดับเวลาของเจมส์ แมคเคอร์แนน (James McKernan)	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
303	นิตา พนมตั้ง	การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้นิทานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลวิศิษฐ์อำนวยการศิลป์จังหวัดบึงกาฬ : กระบวนการวิจัยปฏิบัติการรูปแบบวงจรลำดับเวลา	การวิจัย การศึกษา	2554
304	นิออน วิชัย	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครราชสีมา	การวิจัย การศึกษา	2554
305	น้ำเพชร สุจิตตกุล	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดกาฬสินธุ์	การวิจัย การศึกษา	2554
306	บุษวรรณ บุญแนน	การเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเคมีอินทรีย์และจิตวิทยาศาสตร์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบ KWL ประกอบผังมโนทัศน์และการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ชั้น	การวิจัย การศึกษา	2554
307	ประนัดดา อรุณในเมือง	การเปรียบเทียบความสามารถในการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานกับรูปแบบการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี) และการสอนตามวิธีปกติ	การวิจัย การศึกษา	2554
308	ปรัชพร ศิริเขตร์	การติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรระดับมหาบัณฑิตสาขาวิชาการวิจัยการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2554
309	ปิ่นอนงค์ พะนิจรัมย์	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมือง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	การวิจัย การศึกษา	2554
310	บุญนุช ภูพันธ์	การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามระบบประกันคุณภาพนอก	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
311	พนิดา นवलสนิท	การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2554
312	พรสุดา ศรีปัญญา	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด : การวิเคราะห์พหุระดับ	การวิจัย การศึกษา	2554
313	พวงชมพู พันธูร	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งในการมองโลกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดหนองคาย	การวิจัย การศึกษา	2554
314	พัชชาดา ไชยมาตย์	ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2554
315	พัชราภรณ์ ศรีสุนาคริ้ว	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดวิเคราะห์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructivism และแนวคิด Socioscientific	การวิจัย การศึกษา	2554
316	พีรพร แก้วแดง	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554
317	พูนทรัพย์ พรหมชินวงศ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดหนองบัวลำภู	การวิจัย การศึกษา	2554
318	เพชรดาว นิลสว่าง	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554
319	เพชรรัตน์ วงษ์ผักเป็ย	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็นการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจต่อ การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SSCS กับการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
320	ภาณิชา ศรีรัตน์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดหนองบัวลำภู	การวิจัย การศึกษา	2554
321	ภาณุวัฒน์ สว่างแสง	แรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีระบบปรับตรงมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2554	การวิจัย การศึกษา	2554
322	มนัญญา นาคสิงห์ทอง	การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้	การวิจัย การศึกษา	2554
323	มะลิวัลย์ ศรีบานชื่น	การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWDL และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2554
324	มัชฌิมา บุญเลิศ	การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยการวิเคราะห์ห่อภิมาน.	การวิจัย การศึกษา	2554
325	ระพีพรรณ สีสหวงษ์	การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการบริการของห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554
326	รักยิ่ง หงษ์ประสิทธิ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการคิดขั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี	การวิจัย การศึกษา	2554
327	รัศมี ทองเกิด	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มอีสานใต้	การวิจัย การศึกษา	2554
328	รุจิรา อัยปัญญาวงศ์	การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการออกกลางคันของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ	การวิจัย การศึกษา	2554
329	วนาพร สาขนะ	การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
330	วรชพร ศรีไทย	สมรรถนะของครุคณิตศาสตร์ที่สอนระดับมัธยมศึกษาตามทัศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2554
331	วรวิทย์ บุญญาธิพิทักษ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมความสามัคคีของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2554
332	วรภรณ์ โชติรัตนากุล	การพัฒนารูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ที่ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาเรื่องเรขาคณิต 2 มิติและ 3 มิติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : การวิจัยแบบผสมวิธี	การวิจัย การศึกษา	2554
333	วันดี วิถี	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2554
334	วิวัฒน์ กอมขุนทด	อิทธิพลของสไตล์การสอนในโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา	การวิจัย การศึกษา	2554
335	ศุภชัย สว่างภาพ	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554
336	ชมากร ดุลยพิสุทธิ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรของข้าราชการครูในจังหวัดนครราชสีมา	การวิจัย การศึกษา	2554
337	สดศรี เทพดุสิต	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี	การวิจัย การศึกษา	2554
338	สมคิด จุปะมะตัง	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาเกษตรของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 4	การวิจัย การศึกษา	2554
339	สมลักษณ์ พรเกียรติคุณ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
340	ว่าที่ ร.ต. สัจจวรรณ คลังบุญครอง	การติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษาคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลปภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2554
341	สายันต์ กลีบจ่อหอ	การพัฒนาตัวชี้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนระดับประถมศึกษา	การวิจัย การศึกษา	2554
342	สาวณี สุขพันธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554
343	ริวรรณ สุขอร่าม	การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโนนป่าจี้วิจิตรวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2554
344	สุดารักษ์ นรินทร์รัมย์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดมหาสารคาม : การวิเคราะห์กลุ่มพหุโปรแกรมการเรียนรู้	การวิจัย การศึกษา	2554
345	สุนทร จันทศิลา	โมเดลสมการโครงสร้างพระศดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสุรินทร์	การวิจัย การศึกษา	2554
346	สุพรรณษา หนองทอง ทา	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา	การวิจัย การศึกษา	2554
347	สุพิชฌาย์ สีหะวงษ์	การศึกษาประสบการณ์จากการสะท้อนคิดของนักเรียนหญิงวัยรุ่นนกรณที่ออกจากโรงเรียนกลางคันเนื่องจากการตั้งครรรค์ไม่พึงประสงค์และกรณียุติการตั้งครรรค์เพื่อเรียนต่อไปในโรงเรียน	การวิจัย การศึกษา	2554
348	สุภิดา นนทะมาตย์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อความรักชาติของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
349	สุนทร ศรีภักดี	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ธุรการโรงเรียนตามโครงการคืนครูให้นักเรียนจังหวัดมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2554
350	สุเมธ จันทรมบัติ	ปัจจัยจำแนกการใช้สื่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ผ่านเครือข่ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดกาฬสินธุ์	การวิจัย การศึกษา	2554
351	สุวิมล มาลา	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยโครงการกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	การวิจัย การศึกษา	2554
352	เสนาหา ชมภูวง	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดหนองคาย	การวิจัย การศึกษา	2554
353	แสงมณี วงศ์สุวรรณ	การปฏิบัติงานธุรการของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2554
354	อนุรักษ ณะกลม	การประเมินโครงการโรงเรียนวิถีพุทธจังหวัดมุกดาหาร	การวิจัย การศึกษา	2554
355	อมร เรื่องไพศาล	การประยุกต์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้กับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานวิชาวิทยา- ศาสตร์เรื่องโลกและการเปลี่ยนแปลงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	การวิจัย การศึกษา	2554
356	อลิศรา ศรีสร้อย	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น การเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐานและการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2554
357	อัจฉราพร ภาชี	ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความก้าวร้าวของวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5	การวิจัย การศึกษา	2554
358	อัญชลิกา ผิวเพชร	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2554

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
359	อัญชลี ระปือพิณ	การพัฒนารูปแบบการสอนแบบคณะชั้นกลุ่ม สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ระดับ ประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา	การวิจัย การศึกษา	2554
360	อุษาวดี โคตรคำภา	พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียน หญิงระดับมัธยมศึกษา	การวิจัย การศึกษา	2554
361	เอกชัย กมลเลิศ	การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคามเขต 2	การวิจัย การศึกษา	2554
362	กฤษฎาภรณ์ ทิพใส	การพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับ ปฐมวัยโรงเรียนบ้านตูม (นพค. 15 กรป.กลาง อุบลรัตน์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์	การวิจัย การศึกษา	2555
363	กฤษณา ไวอ่อนศรี	การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้าน บริหารธุรกิจตามความต้องการของ ผู้ประกอบการ	การวิจัย การศึกษา	2555
364	กิจกานต์ สมรัตน์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการความสามารถใน การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดศรีสะเกษ : การวิเคราะห์โมเดล โค้งพัฒนาการที่มีตัวแปรแฝงทุกระดับ	การวิจัย การศึกษา	2555
365	กิงดาว อักษร	การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวแปรที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32	การวิจัย การศึกษา	2555
366	กุสุมา แสงมาศ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง บทประยุกต์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการเรียนรู้ ตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
367	เกษมสันต์ ราชพจน์	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดวิพากษ์ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่มีเพศชั้นปีและกลุ่มเรียนแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2555
368	คำปิ่น พุทสะท้าน	การวิเคราะห์หุระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25	การวิจัย การศึกษา	2555
369	จันทร์ทิมา สูงสุมาลย์	การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกทักษะการคิดระดับสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20	การวิจัย การศึกษา	2555
370	จินดาพร ไชยคำ	ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครพนม	การวิจัย การศึกษา	2555
371	จุฑารัตน์ สุกผลแสง	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	การวิจัย การศึกษา	2555
372	ชนิดา เพ็ชรโรจน์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดร้อยเอ็ด : การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างหุระดับ	การวิจัย การศึกษา	2555
373	ฐิติมา กาลวิบูลย์	การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการรูปแบบวงจรลำดับเวลาของเจมส์ แมคเคอร์แนน	การวิจัย การศึกษา	2555
374	ณัชชารีย์ บวรไชยอนันต์	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการทำลอดช่องไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
375	ตะวัน พุ่มชะบา	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 (อุดรธานี)	การวิจัย การศึกษา	2555
376	ถวิล ชานูบาล	การเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์การแก้โจทย์ ปัญหาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องการบวก การลบ การคูณทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน ด้วยการจัดการเรียนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2555
377	ทักษิณา งามประดับ	การพัฒนาแบบฝึกความคิดสร้างสรรค์ทาง วิทยาศาสตร์โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องชีวิตกับ สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 3	การวิจัย การศึกษา	2555
378	ธัญพร ป้องกัน	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความทะเยอทะยาน (Ambition) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2555
379	นภัสสร ไชยเสนา	การเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่องรูปสี่เหลี่ยมกลุ่มสาระการ เรียนรู้คณิตศาสตร์และความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับจัดการ เรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2555
380	นลินี พานะรมย์	การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการ รับรู้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	การวิจัย การศึกษา	2555
381	นุจรี สุดทีป	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุดรธานี	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
382	นฤวรรณ ตั้งวานิชย์เจริญ	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดหนองบัวลำภู	การวิจัย การศึกษา	2555
383	นุชนาถ หอมหุน	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	การวิจัย การศึกษา	2555
384	น้ำอ้อย โสนางาม	การพัฒนาทำร่าแข่งดอกฝ้ายบานประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์)	การวิจัย การศึกษา	2555
385	บุษยมาศ แสงงาม	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะทางการสอนของครูระดับประถมศึกษาที่สอนไม่ตรงวุฒิการศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ : การวิเคราะห์พหุระดับ	การวิจัย การศึกษา	2555
386	ปนัดดา เนินนิล	โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำงานของครูสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2555
387	ประกอบ เอียงแสนเมือง	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะซึมเศร้าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครราชสีมา	การวิจัย การศึกษา	2555
388	ปารีชาติ ปุริสาย	การเปรียบเทียบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชาติพันธุ์และเพศต่างกันในโรงเรียนขยายโอกาสจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2555
389	บุญชูรัมย์ นามไพรัชญศิริ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องเวลาระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
390	พงษ์เทพ ปลื้มใจ	ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2	การวิจัย การศึกษา	2555
391	พงษ์พิษณุ สล้างสิงห์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33	การวิจัย การศึกษา	2555
392	พรพิรุณ ตั้งชัยภูมิ	การพัฒนาพฤติกรรมชีวิตและเกณฑ์สำหรับประเมินพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย	การวิจัย การศึกษา	2555
393	พรรคพงศ์ โสมาเกตุ	การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก	การวิจัย การศึกษา	2555
394	พลวิสันต์ สิงหาอาจ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดวิจารณ์ญาณและการแก้ปัญหาห้วงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWDL วิธีสอนแบบนิรนัยและวิธีสอนตามรูปแบบของ สสวท. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร	การวิจัย การศึกษา	2555
395	พัชราภรณ์ บุญทวี	การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความฉลาดทางเชาว์ปัญญา (IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ความฉลาดทางจริยธรรม (MQ) ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (AT) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1	การวิจัย การศึกษา	2555
396	พัชรี ประจัญ	การพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางสังคม : ประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมินเสริมสร้างพลังอำนาจ	การวิจัย การศึกษา	2555
397	พูนสุข สมดี	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ 26 : การวิเคราะห์พหุระดับ	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
398	มัทนา นูนาเหนือ	การตรวจสอบโมเดลการวัดอัตมโนทัศน์ทาง วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 3	การวิจัย การศึกษา	2555
399	มาลินี วรรณทอ	การวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยด้านการเรียน การสอนที่พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทาง คณิตศาสตร์	การวิจัย การศึกษา	2555
400	ยุพาพรรณ จันทร์ศรี	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิคการอ่านแบบ Think aloud กับ การอ่านแบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2555
401	รัชดาพร สดใส	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	การวิจัย การศึกษา	2555
402	วงเดือน เชิงหอม	การวิเคราะห์องค์ประกอบการรับรู้ความเสี่ยง ในการใช้ชีวิตของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2555
403	วณิชยา วิเศษนันท์	การเปรียบเทียบพัฒนาการด้านสังคมของเด็ก ปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตาม แนวคิดไฮ/สโคป (High-Scope) กับการจัด ประสบการณ์ตามปกติ	การวิจัย การศึกษา	2555
404	วรนันท์ ชันแข็ง	การประเมินโครงการเรียนฟรี เรียนดี 15 ปี อย่างมีคุณภาพของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรี สะเกษ เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมิน แบบ 360 องศา	การวิจัย การศึกษา	2555
405	วราภรณ์ สาริพันธ์ ดอน	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่ม สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ความสามารถด้านการ คิดวิเคราะห์ และความรับผิดชอบต่อการ เรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ กับการสอนที่ มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาสาระ แบบปรับใหม่ และจัดกลุ่มใหม่	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
406	วารินทร์ อ่อมแก้ว	การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 28 : การวิเคราะห์พหุระดับ	การวิจัย การศึกษา	2555
407	วาสนา ใจเอื้อ	โมเดลสมการโครงสร้างพระระดับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดอุบลราชธานี	การวิจัย การศึกษา	2555
408	วิลาวรรณ จตุเทน	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2555
409	ศิริพรรณ แก่นสาร	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2555
410	ศิริวรรณ ถิตย์รัมย์	การเปรียบเทียบต้นทุนชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกาฬสินธุ์ที่มีสถานภาพต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2555
411	ศิลปชัย ชี้อตรง	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3	การวิจัย การศึกษา	2555
412	สมจิต ลุนสำโรง	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ	การวิจัย การศึกษา	2555
413	สมสรรค์ กันยาหลง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25	การวิจัย การศึกษา	2555
414	สิริวรรณ นพตลุง	การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดบุรีรัมย์	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
415	สุดาวลัย ใจภักดี	การเปรียบเทียบการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิดประเด็นวิทยาศาสตร์กับสังคมระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานและแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	การวิจัย การศึกษา	2555
416	สุธินี ปลื้มใจ	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคต ความฉลาดทางอารมณ์และสัมพันธภาพในครอบครัวกับความมีวินัยในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเองและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	การวิจัย การศึกษา	2555
417	สุธิธิดา บรรณารักษ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเรื่องอสังการภาพพจน์บทบาทภัยเอราวัณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบ CIPPA กับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS	การวิจัย การศึกษา	2555
418	สุธีรา แก้วบุญเรือง	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์เรื่องกำหนดการเชิงเส้นการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และความพึงพอใจต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อโปรแกรม GSP กับการสอนปกติ	การวิจัย การศึกษา	2555
419	สุนทร ใจภักดี	การพัฒนาโมเดลสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคิดขั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2555
420	สุพร มูลศรี	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 (เลย-หนองบัวลำภู)	การวิจัย การศึกษา	2555
421	สุภมาศ ถานโอภาส	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
422	สุภาพ โสรส	การเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL และเทคนิค SSCS ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง	การวิจัย การศึกษา	2555
423	สุภาพร แดนสมปัดสา	โมเดลสมการโครงสร้างพระดบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	การวิจัย การศึกษา	2555
424	สุภี แถนสีแสง	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องบทประยุกต์ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัย การศึกษา	2555
425	สุระพงษ์ ราชดา	อิทธิพลกำกับของสไตล์การเรียนรู้ในโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การวิจัย การศึกษา	2555
426	สุรียา มมประโคน	การวิเคราะห์พระดบของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดบุรีรัมย์	การวิจัย การศึกษา	2555
427	สุริรัตน์ แก้วคำใส	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันชั้นพระดบความสามารถในการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดยโสธรและศรีสะเกษ: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ	การวิจัย การศึกษา	2555
428	สุลาวัลย์ หงษ์ปาน	การติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	การวิจัย การศึกษา	2555
429	เสมอ สีน้อย	การจัดการศึกษาของโรงเรียนต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : พหุกรณีศึกษา	การวิจัย การศึกษา	2555
430	เสาวภาคย์ เชื้อประทุม	การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
431	หทัยรัตน์ วิวาสุขุ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลและการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องทฤษฎีบทพีทาโกรัส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD กับแบบ TAI	การวิจัย การศึกษา	2555
432	อธิชา ทองรุ่ง	การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์เชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ที่มีแบบ การเรียนแตกต่างกัน	การวิจัย การศึกษา	2555
433	อนุวัฒน์ อินทร์ตา	การพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์วิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2555
434	อัญฉรา จันทรเสนา	ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัด เทศบาลนครอุดรธานี	การวิจัย การศึกษา	2555
435	อัญชลี จิตรแมน	ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับพฤติกรรม บริโภคนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสจังหวัดศรีสะเกษ	การวิจัย การศึกษา	2555
436	อำพร วิเศษพงษ์	การพัฒนารูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	การวิจัย การศึกษา	2555
437	อิสระ กุลวุฒิ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแก้ปัญหาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	การวิจัย การศึกษา	2555
438	อุทุมพร พันธุ์ชมภู	การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการ เรียนการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา : โดยการวิเคราะห์อภิมาน	การวิจัย การศึกษา	2555
439	อุบลรัตน์ ป่านภูมิ	การประเมินการจัดการเรียนการสอนระดับ บัณฑิตศึกษาของนิสิตศูนย์บริการการศึกษา ภายนอกของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2555

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
440	กิริติกานต์ ศิริสุรวัดณ์	การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลศรีประจักษ์ โดย การประเมินเสริมพลัง	วิจัยและประเมินผล การศึกษา	2556
441	เจนวิทย์ วารีป้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยงด้านอุบัติเหตุจราจรของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัย การศึกษา	2556
442	ชนิดา ไพบูลย์สวัสดิ์	การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดศรีสะเกษจากรูปแบบการสอนของครูที่แตกต่างกัน : โมเดลโค้งพัฒนาการที่มีตัวแปรแฝง	การวิจัย การศึกษา	2556
443	ชื่นสมล ไชยศิริ	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยงพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20	วิจัยและประเมินผล การศึกษา	2556
444	ชุตีวรรณ ชมพจนานันท์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของครูโรงเรียนสามัญศึกษาในเครือข่ายเอเชีย	วิจัยและประเมินผล การศึกษา	2556
445	เชษฐา อาษาราช	การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะสำคัญด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	วิจัยและประเมินผล การศึกษา	2556
446	นาฎยา วงษ์คำ	การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการรับรู้ความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	วิจัยและประเมินผล การศึกษา	2556
447	เพ็ญญา ทองแสน	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21	วิจัยและประเมินผล การศึกษา	2556

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
448	มณีลักษณ์ ราชดา	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการสอนรูปแบบการแก้ปัญหาและเพศต่างกัน	วิจัยและ ประเมินผล การศึกษา	2556
449	มนัสชนก เทพพร	ปัจจัยด้านจิตลักษณะและทักษะด้านคอมพิวเตอร์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี	วิจัยและ ประเมินผล การศึกษา	2556
450	มาศฤดี ศรีวิเศษ	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 2 จังหวัดศรีสะเกษ	วิจัยและ ประเมินผล การศึกษา	2556
451	วันเพ็ญ ศรีหลัง	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	วิจัยและ ประเมินผล การศึกษา	2556
452	วิทยา บุราณ	การพัฒนาการทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ดำเนินการทดสอบด้วยคอมพิวเตอร์	วิจัยและ ประเมินผล การศึกษา	2556
453	ศิริภรณ์ จิตรเจริญ	การวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ : การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นแบบเบสส์	วิจัยและ ประเมินผล การศึกษา	2556
454	ศุภชัย มาตาชาติ	การวิเคราะห์จำแนกสไตล์การเรียนรู้ในโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอำนาจเจริญ : การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้างแบบผสม	การวิจัย การศึกษา	2556

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อวิทยานิพนธ์	สาขาวิชา	ปีที่พิมพ์
455	อภิญญา ยะนะโชติ	การเปรียบเทียบความรู้สึกเชิงจำนวน การคิดวิเคราะห์ เจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโดยการใช้อุปกรณ์และเกมประกอบการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	วิจัยและประเมินผลการศึกษา	2556
456	อำภาพงษ์ มังคละ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้แบบ K-W-D-L และการเรียนรู้แบบปกติ	การวิจัยการศึกษา	2556
457	เอกสิทธิ์ ประครองศรี	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21	วิจัยและประเมินผลการศึกษา	2556

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบบันทึกข้อมูลวิธีวิทยการวิจัยของวิทยานิพนธ์
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา และสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550-2556

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย

1. ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์.....
2. ชื่อวิทยานิพนธ์.....
3. สาขาวิชาที่ศึกษา
 [1] การวิจัยการศึกษา [2] การวิจัยและประเมินผลการศึกษา
4. ปี พ.ศ.ที่พิมพ์เผยแพร่
 [1] 2550 [2] 2551 [3] 2552 [4] 2553
 [5] 2554 [6] 2555 [7] 2556

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้วิจัย (กาได้หลายข้อ ตามความเป็นจริง)

1. สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้วิจัย (กาได้มากกว่า 1 ข้อ ตามความเป็นจริง)
 [1] กศ.บ. [2] วท.บ. [3] ศป.บ. [4] บธ.บ.
 [5] ค.บ. [6] ศศ.บ. [7] ศษ.บ. [8] อื่นๆ ระบุ.....
2. ตำแหน่งหน้าที่ของผู้วิจัย
 [1] ครู [2] ศึกษานิเทศก์ [3] อาจารย์
 [4] นักวิจัย [5] นักวิชาการ [6] หัวหน้างาน
 [7] ผู้อำนวยการ [8] นิสิตนักศึกษา [9] อื่นๆ ระบุ.....
3. สถานที่ทำงานของผู้วิจัย
 [1] โรงเรียน [2] มหาวิทยาลัย [3] กศน.
 [4] สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา [5] วิทยาลัย
 [6] นิสิตนักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ [7] อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหางานวิจัย

1. ประเภทการวิจัย
 [1] การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์
 [2] การวิจัยเชิงบรรยาย
 (1) การวิจัยเชิงสำรวจ
 (2) การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์
 (3) การวิจัยเชิงเปรียบเทียบสาเหตุ
 (4) การศึกษาเฉพาะกรณี
 [3] การวิจัยเชิงทดลอง
 [4] การวิจัยเชิงประเมิน
 [5] การวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา
 [6] การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

2. เนื้อหาสาระการวิจัย
 - [1] ระเบียบวิธีวิจัย [2] ระเบียบวิธีสถิติ
 - [3] หลักสูตรและการเรียนการสอน [4] การวัดและประเมินผลโครงการและหลักสูตร
 - [5] การบริหารทรัพยากรและการจัดการทรัพยากร
 - [6] พฤติกรรมและคุณลักษณะของผู้เรียน
 - [7] พฤติกรรมและคุณลักษณะของบุคลากรทางการศึกษา
 - [8] การวิจัยเกี่ยวกับจิตวิทยาและสังคมวิทยา
 - [9] การวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการ สภาพ และปัญหาเกี่ยวกับการวิจัย
 - [10] การสร้าง การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล
 - [11] การวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบ แบบทดสอบและเทคนิคการวัด
 - [12] การวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์หรือเทคนิคต่างๆ
 - [13] การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่
 - [14] อื่นๆ ระบุ.....
3. การตั้งสมมุติฐานการวิจัย
 - [1] ไม่มีสมมุติฐานการวิจัย
 - [2] มีสมมุติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง
 - [3] มีสมมุติฐานการวิจัยแบบไม่มีทิศทาง
4. ลักษณะของกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย
 - [1] ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง [2] ประชากร [3] กลุ่มตัวอย่าง
 - [4] กลุ่มเป้าหมาย [5] กลุ่มผู้ให้ข้อมูล [6] กลุ่มผู้ร่วมพัฒนา
5. ลักษณะของประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - [1] นักเรียน [2] ครู/ผู้สอน [3] ผู้บริหาร
 - [4] ผู้ปกครอง [5] นิสิต/นักศึกษา [6] บุคลากรทางการศึกษา
 - [7] เอกสาร [8] อื่นๆ ระบุ
6. ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย
 - [1] ก่อนประถมศึกษา [2] ประถมศึกษา [3] มัธยมศึกษา
 - [4] อาชีวศึกษา [5] อุดมศึกษา [6] ไม่เกี่ยวกับระดับการศึกษา
7. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
 - [1] แบบอาศัยความน่าจะเป็น
 - (1) แบบสุ่มอย่างง่าย (2) แบบมีระบบ (3) แบบแบ่งชั้น
 - (4) แบบแบ่งกลุ่ม (5) แบบหลายขั้นตอน (6) อื่นๆ ระบุ
 - [2] แบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น
 - (1) แบบโควต้า (2) แบบเจาะจง (3) แบบตามสะดวก
 - (4) แบบบังเอิญ (5) แบบสนับโบล (6) แบบสมัครใจ
 - (7) อื่นๆ ระบุ
 - [3] ไม่ระบุ

8. แผนแบบการทดลอง

[1] แบบแผนการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design)

- (1) One-Shot Case Study
- (2) One-Group Pretest Posttest Design
- (3) Static Group Compariso
- (4) One-Group Posttest Only Design

[2] แบบแผนการทดลองจริง (True-Experimental Design)

- (1) Posttest-Only Control Group Design (Random Group Design)
- (2) Pretest Posttest Control Group Design
- (3) Solomon Four Group Design

[3] แบบแผนการทดลองกึ่งการทดลอง (Quasi Experimental Design)

- (1) Quasi-Equivalent Control Group Design
- (2) Time Series Design
- (3) Multiple Time Series Design

[4] แบบแผนการทดลองอื่น ๆ

- (1) One-Shot Repeated Measures Design
- (2) Randomized Groups Repeated Measures Design
- (3) Latin Square Design
- (4) Factorial Design

[5] ไม่ระบุ

9. การเก็บรวบรวมข้อมูล

[1] ผู้วิจัย

[2] ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย/ผู้อื่น

[3] ส่งทางไปรษณีย์

[4] ผู้วิจัยและส่งทางไปรษณีย์

10. เครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	วิธีการหาความตรง (Validity) และค่าความตรง																
	เชิงเนื้อหา			เชิงโครงสร้าง							เชิงตามสภาพ		เชิงพยากรณ์		ไม่ระบุ	ไม่มีการหา	
	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ (IOC)	ดัชนีความเที่ยงตรงทั้งหมด (CVI)	อื่นๆ.....	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ	เปรียบเทียบกลุ่มที่รู้จัก	ทดสอบก่อน-หลัง	วิเคราะห์องค์ประกอบ	หาความสัมพันธ์ของข้อคำถามกับคะแนนที่ได้	เทียบตามมาตรฐาน	เมตริกลักษณะหลากหลายวิธี	อื่นๆ.....	Pearson Correlation	อื่นๆ.....	Pearson Correlation			อื่นๆ.....
1.แบบทดสอบ																	
2.แบบสังเกต																	
3.แบบสัมภาษณ์																	
4.แบบบันทึก																	
5.แบบสอบถาม																	
6.แบบสำรวจ																	
7.แบบประเมิน																	
8.แบบวัดหรือมาตรวัด																	
9.แบบรายการสนทนากลุ่ม																	
10.เทคนิคกลุ่มสนทนา																	
11.อื่นๆระบุ....																	

(ต่อ)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล	วิธีการหาความยากและอำนาจจำแนก และค่าความยากและอำนาจจำแนก											
	เทคนิก 25%	เทคนิก 27%	เทคนิก 40%	เทคนิก 50%	Brennan	Kryspin, Feldlusion	t-test	สหสัมพันธ์เพียร์สัน	สหสัมพันธ์เพียร์สัน	อื่นๆระบุ.....	ไม่ระบุ	ไม่มีการหา
1. แบบทดสอบ												
2. แบบสอบถาม												
3. แบบวัดหรือมาตรวัด												
4. แบบสำรวจ												
5. แบบประเมิน												
6. อื่นๆระบุ.....												

(ต่อ)

เครื่องมือที่ใช้ใน การเก็บรวบรวม ข้อมูล	การ ได้มา	วิธีการหาความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าความเชื่อมั่น																		
		สร้างเอง	ยืม	ดัดแปลง	สอบซ้ำ(test-retest)	แบบทดสอบคงขนาด	Split-Half	KR-20	KR-21	วิธีของ ครอนบาค	วิธีของ เคนดอล	วิธีของ ฮอยท์	วิธีของ โดเวท	วิธีของ สก็อต	วิธีของ คาร์เวอร์	วิธีของ แคปปา	ตรวจสอบแบบสามเส้า	อื่นๆ(ระบุ).....	ไม่ระบุ	ไม่มีการหา
1.แบบทดสอบ																				
2.แบบสังเกต																				
3.แบบสัมภาษณ์																				
4.แบบบันทึก																				
5.แบบสอบถาม																				
6.แบบสำรวจ																				
7.แบบประเมิน																				
8.แบบวัดหรือ มาตรวัด																				
9.แบบรายการ สนทนากลุ่ม																				
10.เทคนิคกลุ่ม สนมตินัย																				
11.อื่นๆ ระบุ...																				

11. การวิเคราะห์ข้อมูล
- [1] ไม่ระบุสถิติ
- [2] การวิเคราะห์เนื้อหา
- [3] สถิติภาคบรรยาย (Descriptive Statistics)
- [1] การจัดตำแหน่งเปรียบเทียบ
(1) ความถี่ (2) อัตราส่วน (3) สัดส่วน (4) ร้อยละ (5) เปอร์เซ็นไทล์
- [2] การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง
(1) ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (2) ตัวกลางเรขาคณิต
(3) ตัวกลางฮาร์โมนิก (4) ฐานนิยม
(5) มัชฌิมฐาน (6) ควอไทล์
(7) เดไซล์ (8) เปอร์เซ็นไทล์
- [3] การวัดการกระจายของข้อมูล
(1) พิสัย (Range) (2) ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์
(3) ส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย (4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(5) ค่าแปรปรวน (6) สัมประสิทธิ์การกระจาย
(7) การวัดความเบ้ (8) การวัดความโด่ง
- [4] สถิติสรุปอ้างอิง
- [1] สถิติพารามेटริก
- (1) สถิติทดสอบสัดส่วนประชากร (Z-test)
[1] กลุ่มเดียว [2] สองกลุ่มอิสระ [3] สองกลุ่มไม่อิสระ [4] ไม่ระบุ
(2) สถิติทดสอบความแปรปรวนของประชากร
[1] X^2 -test [2] F-test [3] Hartley [4] Cochran [5] ไม่ระบุ
(3) สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง
[1] Z-test [2] t-test [3] ANOVA [4] ANCOVA [5] MANOVA
(4) สถิติทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่
[1] วิธีของ Tukey [2] วิธีของ Scheff
[3] วิธีของ Newman-keuls [4] วิธีของ Dunnett
[5] วิธีของ Student Newman-Keuls [6] วิธีของ Duncan
[7] วิธี Murphysgap SNK [8] วิธี Murphysgap LSD
[9] วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)
[10] อื่นๆ ระบุ..... [11] ไม่ระบุ
- (5) สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
- [1] สหสัมพันธ์อย่างง่าย [2] สหสัมพันธ์เพียร์สัน
[3] สหสัมพันธ์สเปียร์แมน [4] สหสัมพันธ์เคนดอลล์
[5] สหสัมพันธ์หุคูน [6] สหสัมพันธ์คานอนิคอล
[7] สหสัมพันธ์ไบซีเรียล [8] สหสัมพันธ์กูดแมน-ครัสคัล
[9] อื่นๆ ระบุ [10] ไม่ระบุ

- (6) การวิเคราะห์การถดถอย
 [1] การถดถอยอย่างง่าย [2] การถดถอยพหุคูณ
 [3] การถดถอยโลจิสติก [4] การถดถอยไม่เชิงเส้น
 [5] การถดถอยแบบถ่วงน้ำหนัก [6] อื่นๆ ระบุ.....
 [7] ไม่ระบุ
- (7) ไคสแควร์
- (8) การวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง
- (9) การวิเคราะห์องค์ประกอบ
 [1] การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 [2] การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ
- (10) การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม
- (11) การวิเคราะห์อภิมาน
- (12) การวิเคราะห์พหุระดับ
- (13) Hotelling 's T^2
- (14) อื่นๆ ระบุ.....
- [2] สถิติ непараметрич
- (1) The Chi-Square test (2) The Median test
 (3) The Fisher test (4) The Sign test
 (5) The Mcnemar test (6) The Binomial test
 (7) The Cochran Q test (8) The Friedman test
 (9) The Mann-Whitney U test (10) The Wilcoxon test
 (11) Kolmogorov-Smirnov test (12) Kruskal-Wallis test
 (13) ไม่ระบุ
12. การสรุปผลตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์การวิจัย
 [1] สรุปตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย
 [2] สรุปสนับสนุนตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยบางส่วน
 [3] สรุปไม่ตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย
13. การอภิปรายผล
 [1] อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 [2] อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 [3] อภิปรายผลโดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 [4] ไม่มีการอ้างอิงงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6214
 ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.7471 วันที่ 6 ตุลาคม 2557
 เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รังสัดตททจาร์จึ ดร.ปรรุสศท เฝ็องเฝ็อง

ด้วย นางวิษญา อ่อนนางโย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.อมร มะลาศรี เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6214
 ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.7471 วันที่ 6 ตุลาคม 2557
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ ดร. ทรงศักดิ์ ภู่อุ่น

ด้วย นางวิชญา อ่อนนางโย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.อมร มะลาศรี เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิตยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ห้ายเรือคำ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6214
 ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.7471 วันที่ 6 ตุลาคม 2557
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวศุภมาสวดี ดร.สมบัติ ห้ายเรือคำ

ด้วย นางวิชา อ่อนนางโย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์
 หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการ
 ควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.อมร มะลาศรี เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ
 และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ห้ายเรือคำ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6214

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.7471

วันที่ 6 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ

ด้วย นางรัชญา อ่อนนางโย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.อมร มะลาศรี เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางรัชญา อ่อนนางโย เก็บรวบรวมข้อมูลกับบุคลากรของท่าน ทั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ตั้งแต่.....๒ ตุลาคม ๒๕๕๗..... เป็นต้นไป เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

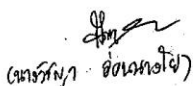

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ขอความอนุเคราะห์ข้อมูล: ๐๐๓
 วิชาคณิตศาสตร์ (ไม่แพร่) ตั้งแต่ ๒๕๕๐-๒๕๕๖
 สาขา วิชาการศึกษา และ สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(นางรัชญา อ่อนนางโย)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางวัชญา อ่อนนางโย
วันเกิด	วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2526
สถานที่เกิด	อำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 482 หมู่ 1 ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักวิชาการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองส่งเสริมการวิจัยและบริการวิชาการ สังกัดสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 44150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2548	ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2558	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

